

Initiativgruppen Gaderummet

Årsberetning 1997 side 1

Følgepapir 1: Status og indhold i Gaderummet-Regnbuen. side 12

a - Udkast til ansøgning til Socialdirektoratet, Københavns Kommune side 13

b - Brev til professor Ole Dreier, Psykologisk Laboratorium side 17

c - Udkast til brev til politikere side 19

d - Om selve projektet Gaderummet-Regnbuen side 20

Bilag 1: Ansøgningskema 5%-puljen, inkl. budget, Væresteder '98 side 21.

Bilag 2: Kort projektbeskrivelse - ansøgning til 15M-puljen, PUF og Storby-puljen for '98 side 24

Bilag 3: Lang projektbeskrivelse - ansøgning til 15M-puljen, PUF og Storby-puljen for '98 side 25

Bilag 4: Medlemsbrev november '97 side 30

Bilag 5: Brev til Københavns Radio, marts '97 side 31

Bilag 6: Brev revisor - om selve vores historie, sep. '97 side 33

Bilag 7: Vedtægter for Gaderummet side 37

Bilag 8: Vedtægter for Regnbuen side 39

Bilag 9: Samarbejdsaftale Gaderummet og Regnbuen side 41

Følgepapir 2: Årsregnskab Gaderummet-Regnbuen side 42

o - Revisionspåtegning side 43

1 - Selve regnskabsaflæggelsen side 44

2 - Regnskabsoversigt side 45

3 - Regnskabsopbygning side 47

4 - Kontooversigt side 48

5 - Regnskab: Indtægter/udgifter side 49

6a - Kontooversigt med saldo, direkte databaseudskrift side 50

6b - Kontooversigt med saldo, fra Skat & Privatøkonomi side 51

7a - Regnskabsaflæggelse til FolkeOplysningsSekretariatet side 53

7b - Revisionprotokollat til FolkeOplysningsSekretariatet side 58

7c - Medlemsforhold til FolkeOplysningsSekretariatet side 60

8 - Regnskab til PUF, Socialministeriet side 62

9 - Regnskabsposter for det samlede regnskab side 64

Følgepapir 3: Diverse klager side 113

1 - Klagen fra Byfornyelsesselskabet side 114

2 - Vores brev til Bydelsrådet v/ Jesper Langebæk side 115

3 - Vores fax til Byfornyelsesselskabet side 116

4 - Vores udkast til et svar på klagen side 117

5 - Om en ubehagelig episode, samt skadestuejournal side 126

6 - Artikel af Johannes Schjødt om "Ikke i vores baghave" side 128

7 - Sidste nyhedsbrev februar 1998 side 129

8 - Invitation til nabomøde side 149

Hørings-artikel fra 1991 af Regnbuen:

"Psykiatrien ud af lægernes klør" side 150

Om Rådgivningsgruppen Regnbuen,
Egon Clausen i "Ildsjæle", Gyldendal '98 side 164

Nørrebro marts 1998

Årsberetning for 1997¹.

Til denne årsberetning er der tre følgebepapirer om Gaderummet-Regnbuen:

- 1 - Det første følgebepapir beskriver status og indhold i Gaderummet-Regnbuen. Projektets historie omtales, og de forskellige fondsansøgninger til projektet er trykt op.
- 2 - Det andet følgebepapir indeholder årsregnskab for 1997. Papiret indeholder også en nærmere beskrivelse af brug af økonomiske midler.
- 3 - Det tredje følgebepapir indeholder diverse klager over os. Den store aktivitet i Gaderummet-Regnbuen har givet anledning til klage over nogen af de unge, der gæster os. Klagen fra Husejer og vores svar på klagen er trykt op, sammen med den konsekvens vi har taget ved at kontakte Bydelsrådet på Indre Nørrebro med oplysning om markant behov for midler til ansættelse af arbejdskraft.

De tre følgebepapirer giver et samlet billede af Gaderummet og Regnbuens historie fra Regnbuens start i 1985 til Gaderummets etablering i sommeren 1996 og frem til marts 1998. Her skal jeg derfor koncentrere mig om hovedlinierne for det forgangne år 1997.

Driftsmæssigt lykkes det at få et godt år 1997, selv om det igennem hele første kvartal af '97 så meget slemt ud. Vi var nærmest fallit 1.april, men efter en radioudsendelse om os mødte vi stor velvilje hos private sponsorer og fonde. Disse skal alle medgives en MEGET STORTAK, for uden disse havde vi ikke kunne gøre noget. Vi modtog blandt andet to priser, Ankerprisen og Odd Fellow Ordenens Børnefond. Og vi fik støtte fra Dansk Sygepleje Vikarservice a/s, Dansk Forsorgsselskab, Kgl.Brand, Rosafonden og Indre Nørrebro Bydel. Herudover modtog Gaderummet økonomiske midler fra FolkeOplysningsSekretariatet og fra Tips & Lotto, mens Regnbuen fik et lille beløb fra Socialministeriets PUF-pulje.

Indledningsvist skal det nævnes, at vi arbejder vi på en konkret ansøgning til Socialdirektoratet i Københavns Kommune² om midler til stedet fremover. Den har sin baggrund i den store aktivitet i Gaderummet, som vi ikke rigtig selv er herre over, idet den viser hen til skærpede og polariserede økonomiske vilkår i det generelle samfund, som specielt rammer de i unge, der i forvejen lever på kanten af samfundet, uden familiært bagland og uden socialt netværk og typisk faldet ud af det sociale system, også mht. oppebærelse af kontanthjælp/overlevelsesydelse. Gaderummet-Regnbuens problem internt, såvel eksternt som ift. naboer der forstyrres af vores eksistens, er generelt ikke de personer, som vi har kontakt og arbejder med, men alle de unge, som lægger deres vej forbi os, fordi de ikke har andre steder at gå hen, men som vi ikke har ressourcer til at støtte op omkring.

1. Forhistorie
2. Året 1997
3. Økonomien i 1997
4. Økonomi i 1998
5. Opgaver i 1998
6. Afslutning

¹ Initiativgruppen Gaderummet er stiftet d.15.september 1996. Denne årsberetning for 1997 er således foreningens første hele årsberetning.

² Et udkast til denne ansøgning er optrykt i Følgebepapir 1.

1. Forhistorie.

Den 15. august 1996 flyttede den psykologiske rådgivningsgruppe Regnbuen³ ind i de nuværende lokaler på Nørrebrogade 56, Baghuset, 4.&5.sal. Formålet er, som fra starten af rådgivningens virke:

At yde gratis vejledning, rådgivning og terapi til trængte personer i krise og nød.

Det var meningen, at Regnbuen sammen med den del af Sjakket, der hed "Foredragsfolket på Nørrebro", i fællesskab skulle drive og udvikle lokalerne til gavn for unge på kanten af samfundet. Indflytningen var kommet i stand på grund af, at Regnbuen stod med et akut behov for rum til de personer, der af den ene eller den anden grund havde brug for at kunne være i en psykologisk rådgivningssammenhæng på døgnbasis. Det drejede sig om rum til "gadebørn", unge der var marginaliseret, udstødt eller på anden led jordet af det sociale og psykiatriske system, der enten ikke havde plads til dem eller som hidtil havde overset dem, eller som slet og ret havde fejlbehandlet dem over en årrække.

Vi var 6-7 frivillige der flyttede rådgivningen ind i lokalerne. Vi havde alle vores til anden side - arbejde, studier eller andre aktiviteter. Men da er var et konkret behov for at stedet var til rådighed for brugere af rådgivningen, gjorde vi fra starten stedet døgnåbent.

Men knap 14 dage efter indflytningen meddelte Sjakkets Foredragsgruppe, at de trak sig helt ud af lokalerne, for at samle alle deres aktiviteter på deres nyerhvervede fabrik på ydre Nørrebro. Efter 2 hektiske uger blev "Initiativgruppen Gaderummet", en almennyttig medlemsforening, herefter dannet d. 13. september 1996. Initiativgruppen bestod af rødder i og omkring Regnbuen, samt enkeltpersoner der var gået med i sympati med aktiviteten. Gaderummets formålsparagraf blev:

At skabe debat om unges sociale vilkår i Danmark, f.eks. gennem foredrag, studiekredse, og deltagelse i den offentlige debat.

At drive et værested, hvor marginaliserede unge med sociale og psykiske problemer tilbydes deltagelse i aktiviteter og undervisning, samt ved behov rådgivning. Målet er at give en bred socialpsykologisk støtte, der nær hele vejen rundt om den unges samlede livssituation.

Efteråret 1996 gik med at videreføre den psykologiske rådgivning af unge, der på den ene eller anden led havde brug for hjælp, samt støtte opbygningen af en ungegruppe i Gaderummet, hvor ressourcestærke unge og gamle hjalp kriseramte unge i at få hold på deres liv, psykologisk og socialt. Til formålet kørte der ugentlige studiekredse i psykologiske og sociologiske emner. Studiekredsene var åbent for alle, omend den psykologiske studiekreds var målrettet inddragelse af psykologistuderende i Regnbuen og Gaderummet, mens den sociologiske studiekreds var rettet direkte mod gadebarnets behov for tilegnelse af basal viden og færdigheden, hvad den søgte at opfylde ved at tilbyde en ramme for medbestemmelse over egne anliggender. Ved siden af studiekredsene blev der ydet individuel hjælp på alle mulige niveauer og

³ Rådgivningsgruppen Regnbuen blev dannet i 1985 af en gruppe kritiske psykologistuderende og psykologer. Den var i Studenterhuset i Købmagergade frem til 1994, hvorefter den flyttede på Nørrebro til Solidaritetshuset i Griffenfeldsgade. Gruppen har været på 8-12 personer de første mange år. Nu er vi dog så lille som 1 psykolog og 2-3 psykologistuderende, omend vores faglige netværk af kolleger på Universitet og fra arbejdspladserne, der gæster stedet ved anledninger, er stort.

til alle mulige anliggender, ligefra etablering af lægekontakt og råd til personlig hygiejne, over lektiehjælp og genoptagelse af kontakt til "glemte forældre", og til klunsning af tøj og ejendele til overnatningssteder og til de lejligheder, som blev fremskaffet i tilfælde af boligløshed.

De unge, der havde interesse i sprog og EDB, fik mulighed for at få undervisning heri, samtidig med at der foregik oversætterarbejde fra tysk og engelsk af relevante psykologiske tekster. I EDB blev der undervist i alt fra Bios-systemer over tekstbehandlingssystemer til opsætning af databaser. Nogle unge har måttet tvinge sig hen til PC-eren, idet den fra tidligere signalerede "nederlag", men når det kunne ses at andre kunne overvinde dette, lykkedes det også for een selv. Det tvetydige i EDB-spil, at de både er udviklende og fordummende på samme tid, blev her gjort til skamme, idet brugen af spil i et administrativt og fagligt miljø, gav naturlige stopklodser for, hvor meget man kunne hænge over et spil uden indlæringsnytte. Mangen et gadebarn uden store sproglige evner har herigennem "lært sig at lære", det nok mest væsentlige hvad angår forudsætningen for at kunne komme videre, i uddannelse eller i arbejde. Befordrende var også, at vi benyttede os af et totalt åbent arbejdsmiljø, ingen låste døre og skuffer, på nær for papirer med CPR-numre og psykologiske journaler.

Desuden blev alle anliggender for Gaderummet gjort til fælles anliggende. Bestyrelsen - og regnbue-aktivister - gjorde sig til et åbent arbejdende forum sammen med de unge, der enten brugte stedet meget, eller som kom forbi som gæst af og til. Herudover blev der støttet op omkring de unges egne udadvendte aktiviteter, blandt andet et initiativ til et rulleskøjte træf, og en ekskursion til Nordjylland for at besøge et lignende ungdomsprojekt.

Hen imod julen '96 har der udkrystalliseret sig en lille ungegruppe i Gaderummet. Den står i dagligdagen for alt det praktiske og for stedets politikudvikling. I fællesskab med gamle folk holdes Gaderummet døgnåbent. Gruppen består af ressourcestærke unge, der er kommet til i sympati med projektet og tidligere kriseramte unge, der nu bruger deres overskud til at hjælpe nuværende nødstedte unge videre. Det var typisk sådan, at når der kom en ny ung til stedet, så var personen totalt uden midler. Eneste ejendele var - hvis det overhovedet var tilfældet - en hullet rygsæk. Og legemligt og psykisk var de i en slem forfatning. I de aller fleste tilfælde, hvor vi har haft ressourcer, er det lykket at få den unge på højkant igen, og her må selve ungegruppen i mange tilfælde have æren, idet det er opbakningen herfra, der har været det springende punkt for at det har kunnet lykkes.

Analytisk skal vi skelne mellem tre niveauer i den praksis, der begyndte at få fodfæste i løbet af det første halve år:

a - Gruppen af unge. Det er selve gruppen af unge, der søger stedet af behov for et sted at være eller af lyst til at hjælpe andre unge eller unge der har ideer til aktiviteter. Disse unge vokser ud af stedet på et tidspunkt, når der sker forandringer i deres ydre livssituation, eller de overgår til at være kontinuerlig ressourceperson.

b - Enkeltpersonhenvendelser. Det er unge der søger stedet af (akut) behov for hjælp, psykologisk eller socialt. Disse unge gives psykologhjælp eller anden hjælp, der kan være nødvendig. Mange af disse unge kommer andre unge med. Desforuden er der mange telefoniske henvendelser om psykologhjælp, som vi slet ikke har ressourcer til at honorere. Vi prøver her at finde henvisningsmuligheder, hvis vi skønner, at de ikke kan profitere midlertidigt af at bruge stedet.

c - Ressourcepersoner. Det er unge og gamle ressourcepersoner, der enten indgår som professionelt uddannede fagfolk, lægfolk eller folk som kan træde til ved særlige henvendelser og problemer.

Igennem efteråret søgte vi også de Socialministerielle puljer og fonde, der angik vores område, men ved juletid havde vi fået afslag på dem alle.

2. Året 1997⁴.

Året 1997 startede med, at de uløste økonomiske problemer fra 1996 begyndte at sætte sit præg på samværet. Den lille kapital, som Regnbuen havde med ind i projektet i sommeren 1996, var brugt op. Vi havde nok fået Folkeoplysningsmidler til Gaderummet til 3/4-dele af de basale lokaleudgifter, kr.155.925, men dels skulle vi finde den sidste fjerdedel til anden side, og dels var der ingen midler til telefon, aktiviteter, undervisning, mad, kaffe, mælk, osv. Yderligere kr.20.000 fra Socialministeriets PUF-pulje rakte slet ikke til resten. Vi havde dog fået pæne afslag fra de omkring 40 yderligere fonde vi havde søgt, og i månederne januar, februar og marts søgte vi videre uden resultat. Vi satte herefter vores lid til Indre Nørrebro Bydel om akut overlevelsesshjælp på kr.30.240 pr. 1.april '97, og søgte samtidig om dækning af resten af vores udgifter på kr.144.720 for '97, men vi fik den besked tilbage, at vi tidligst kunne komme i betragtning i sommeren '97. Her ville vi altså bare være gået fallit.

April '97.

Herefter bredte desillusionen sig: Vi gjorde et stykke arbejde for mange unge, som ikke havde andre muligheder for hjælp end os, for de havde prøvet det. Vi fungerede som sted, hvorfor ville man ikke støtte os? Vi gik til pressen, og KøbenhavnerKanalen kom ud og interviewede os sammen med Kathrine Hammerich fra Bydelsrådet. Efter udsendelsen blev vi mødt med megen stor økonomisk og menneskelig velvilje, og kunne efter et par måneder se frem til, at vi ville kunne klare os resten af 1997 og sikkert også hele 1998. Bydelsrådet på Nørrebro skiftede også holdning, og støttede os efterfølgende med akuthjælp. Samtidig med støtten fik vi yderligere mange henvendelser om akut hjælp til unge. Vi arbejdede os den kommende tid igennem henvendelserne, og besluttede så at holde en lille måneds sommerferie, hvor vi kun havde telefonvagt og indgang af personer, som vi i forvejen havde kontakt med. Tiden er også karakteriseret ved, at vi investerer dele af tildelte midler i basale forbrugsmidler, som vi har stort behov for. Det gælder blandt andet vaskemaskine, tørretumbler, brusekabine og kopimaskine.

Vi var som gruppe slidt op da ferie-juli måned endelig oprandt, men vi åbnede stedet en uges tid for en gruppe tyske socialarbejdere, der var på arbejdsvisit i København inden vi lukkede ned.

August '97.

I august da alle igen var tilbage, var dampen gået af nogen af de gamle ressourcepersoner. Flere havde ikke kræfter til at fortsætte, og een gik på pension. Vi blev færre til det kontinuerlige slid, og der var store udfordringer med gamle brugere, som behøvede stedet. Uden at fornærme nogen kan man godt sige, at flere var stjernepsykotiske på samme tid over flere måneder, men som det altid sker, det klinger af på et tidspunkt, og vi begyndte igen at få stille stunder heroppe. Vi lærte her, at det godt kan lade sig gøre med "medicinfri afdelinger", dvs. gå igennem psykotiske perioder uden psykofarmaka, og dermed at kunne vinde noget af sig selv tilbage, men det er meget krævende for behandlere og andre ressourcepersoner, fordi det skal

⁴ Beskrivelsen af 1997 kunne være meget mere fyldig og omfattende, men der har ganske enkelt manglet tid til en nærmere granskning af årets Fællesmødebøger og materialesamling. Så der er emner, der kun berøres stedmoderligt eller slet ikke omtales.

sikres, at der altid er tilgang til kontakt for den berørte, enten direkte til behandlende person, og/eller til selve gruppen, hvor den behandlende person er deltagende. Desuden skal selve gruppen af unge kunne følge med. Er der indgydet frygt eller aggressivitet hos toneangivende gruppemedlemmer, så må der særskilt følges op med støtte til disse. Det væsentligste synes imidlertid at være muligheden for døgntilgang til hjælp i form samtale.

I august-september begynder der at komme nye unge med ressourcer til Gaderummet. Og vi får igen ressourcer til at holde åbent om natten, noget der var gået fløjten sommeren over. Studiekredsen i psykologi går igang igen, nu med omdrejningspunkt både i ungdomsproblemstillinger set som gruppe uden om os, og i tekstnær læsning af en tung tysk tekst, "Grundlegung der Psychologie", et hovedværk i psykologien, af Klaus Holzkamp, oversat til piratdansk.

Der laves ugentlige timer i Edb-undervisning og i informations-indsamling om "unge på kanalen". Disse timer følges op med individuel undervisning ud fra direkte behov. Samtidig tages der initiativ til en ny gruppe "De sociale brobyggere", der som arbejds-genstand får at være op-søgende overfor de unge, som vi kender fra gaden, men som er sky og holder sig væk fra alt og alle. Det er unge, der tilbringer al sin tid ved at gå rundt på gader og veje, og som faktisk ser ud til både at have et mål med deres færden og at have travlt, men hvor der gås uden fast retning for at holde uro eller angst væk. Flere unge kører byen tynd på rulleskøjter og på vores indkøbte Christiania-cykel, hvor de præsenterer stedet for de på gaden ret "bly" unge - og så småt finder de ind i Gaderummet. Det er unge, der er af meget få ord, meget forsigtige, meget skræmte, og som tydeligvis har en sårbarhedsgrænse meget langt ude. Da de er taget med af andre unge fra stedet, og da gamle folk ikke blander sig i deres begyndende brug af Gaderummet på anden måde end at tage imod og vise til rette, begynder de faktisk at falde til, og nu kommer initiativet til nye aktiviteter og indretning/oprydning hurtigt lidt efter lidt fra disse nye unge. En ny unge-gruppe ser dagens lys. Mere eller mindre er alle nye i forhold til hinanden, omend deres baggrund er slående ens: enlige eller marginaliserede forældre, som man typisk har ingen eller kun sporadisk kontakt med, eller det være sig brud med plejeforældre i tiden efter puberteten. Enkelte kommer dog fra "almindelige familier", hvor en tragedie har holdt sit indtog. Det er typisk unge, der oplever sig som forkastet af det samfundsmæssige system, og nogen har også udviklet massivt misbrug af alkohol og af hash.

En del af de unge er aktiveret mod sit ønske, eller man sendes frem og tilbage mellem forskellige steder, der ikke kan eller vil aktivere een af forskellige grunde som manglende møde-disciplin, øl/hashmisbrug eller ueffen til det arbejde, som de er sat til.

Samtidig med opståelsen af endnu en ny unge-gruppe opsøges rådgivningen af flere gamle Nørrebro-rødder, der vil videre i livet, og som for nogens vedkommende har holdt bydelen i skak i årevis pga. deres særlige adfærd, som i nogen tilfælde er påduttet personen, fx. at være voldssykopat, men som alligevel ender med at blive selvopfyldende profetier pga. andres kontaktform til dem gennem sladder som informationskilde: nogen hører, at den eller den person er hurtig til at gå amok, og det skal så lige prøves af, og efter noget provokation, så lykkes det som regel også at få den ønskede adfærd frem. Nogen af de nye i unge-gruppen kender udmærket disse gamle Nørrebro-rødder, og frygter dem, men det kommer ikke til konflikter, men tværtimod til en art gensidig accept. Gaderummet er jo netop for dem, der ikke er plads til andre steder, eller som er smidt ud eller har fået karantæne disse andre steder.

Rådgivningen har på dette område en del §43-opgaver, som vi enten bliver bedt om fra Socialcentrenes side at lave psykologudtalelse omkring, eller som vi selv fremmer som revalideringssager.

November '97.

I oktober-november begynder en ny bølge af unge at gæste stedet. Det omhandler de unge, der har indlogeret sig i et tomt hus i Ahornsgade, og som nu står overfor en politirydning. De unge ønsker ikke frivilligt at forlade deres bezatte hus, for alle er boligløse, og hvor skal de flytte hen. Flere har været skrevet op på venteliste til bolig i årevis, men der vil alligevel gå år før man kommer hen forrest i køen. Det drejer sig om en gruppe på 15-25 personer. Flere er igang med en ungdomsuddannelse, men hovedparten er faktisk droppet ud af nærmest alle officielle systemer. Flere lever af flaskeindsamling, da de ikke pga. manglende folkeregisteradresse kan oppebære kontanthjælp. Hovedparten af de unge i det bezatte hus begynder at bruge Gaderummet mere og mere, idet der hverken er varme eller andre basale fornødenheder i huset, og vinteren står får døren. Da politiet endelig rydder huset i Ahornsgade i starten af november, har gruppen ingen andre steder at gå hen end til Gaderummet.

Gaderummet bliver nu fyldt til mere end bristepunktet. Om morgenen når man kommer, må man gå frem ved at træde fra madras til madras, og passe på ikke at vække nogen, der ikke skal op, og så også passe på ikke at træde i tøjbunker, der ligger fremme, for de indeholder tit nogen sovende personer, der ikke havde fået tilkæmpet sig bare noget, der kunne ligne en madras. Hvert et rum på nær eet, der friholdes til møder og rådgivning, inddrages til, at flere kan være der 24 timer i døgnet. Selv om opholdet i Gaderummet tilbyder klart bedre faciliteter end hvor de unge kom fra, så er der ingen ret og rimelighed i, at nogen faktisk kom til at overnatte i flere måneder ved siden af husets eneste lokum, og hvor der samtidig kørte en tørretumbler det meste af døgnet.

I denne situation tages der kontakt til Bydelsrådet om, hvad at gøre, samt til Ungdomsboligfonden mhp. fremskaffelse af en alternativ boligform. Bydelsrådet sender en mand fra Socialcentret, Foreningen Socialt Boligbyggeri sender en mand, og Ungdomsboligfonden møder op ved sin formand. Der påbegyndes nu en møderække med møder næsten hver uge, hvor Ungdomsboligfonden er den eneste der har holdt ud - de andre udeblev efter 2 møder, endog uden afbud - for det er svært at skaffe en bolig! Mange af de nye unge er desuden også ramt af andre belastende omstændigheder, og de ressourcer vi har rent menneskeligt og professionelt rækker slet ikke. Alligevel kommer vi gennem december med en gejst på, at det nok skal gå det hele, for konflikterne er få og ubetydelige, på trods af at det ikke er storbyens nemmeste unge, der er samlet under samme tag. Som i foråret holder vi en Fattigrøvsfest med gratis entré, billige øller, bands og natdiscotek, og festen blive en meget stor succes: ingen slagsmål og god stemning. Også en intern julefrokost og en nytårsaften holder vi godt sammen, med 50 deltagere.

1998: Januar-februar.

I skrivende stund arbejder vi ihærdigt, med flere forskellige politiske aktører, på at løse boligproblemet, men det kan trække ud. Vi har her formået at få megen presseomtale på problemet om unges udstødning, omend vi sjældent optræder ved navns nævnelser. Sideløbende er vi begyndt en offentlig møderække, som vi anvender som arbejds møder ift. hvad at gøre ved stedet og de unges problemer på lang sigt. Samtidig bliver stedet brugt massivt af mange andre unge, der for det meste ikke har de største ressourcer eller noget bagland af nævneværdig art at trække på. Og der går ikke een dag, hvor vi må renoncere på anmodning om specifik psykologhjælp. Vi har som sted ufatteligt meget brug for ressourcer. Selv ikke dét kunstnummer at fremskaffe en fiktiv folkeregister-adresse, hvad vi ikke gør os i, er umuligt, og har været det længe. Det kan kun gå fremad.

Vi har igen fået afslag på ansøgninger hos Socialministeriet, men er nu gået igang med søge kontakt til Socialdirektoratet og Indre Nørrebro Bydel. Vi kan klare os til midten af efteråret '98. før det begynder at blive kolde tider, også økonomisk til telefon, kaffe mv. Men det største problem aktuelt er dog manglen på arbejdskraft, idet mængden af problemer og deres massive karakter optager de ressourcer, som vi er nødt til at have til introduktion og indkøring af nye frivillige, ligeså som vi for tiden ikke har tid til at opdatere og udvikle det nødvendige materiale til studiekredsene.

Det massive pres og den store aktivitet på stedet, hvor mange unge lige med nød næppe holder skuden oven vande i deres eget liv, fordi de har andre unge at støtte sig ved, har også betydet, at tilgangen af nye frivillige er stoppet: det er massivt at være til stede, og hvor at starte. Netop som vi havde fundet en form, hvor vi kunne tage nye ind til kvalificering ift. stedets opgaver, blev stedet rendt over ende af unge i flertal, som dog af tvingende grunde måtte have forrang. Vi har lidt af ufrivilligt vokseværk, men har ikke kunnet gøre andet end at bruge al vores energi på at være på forkant med aktivitetsstigningen, så "katastrofer på vej for unge på kanten" endte med mindst mulig skade. Vi vidste godt, da vi dannede Gaderummet, at der var mange problemer uden om os, som vi ikke havde kontakt med, men vi havde ikke forestillet os, at der var så mange, og det er slet ikke toppet endnu, for der er også mange, der går forgæves, fordi der simpelt hen ikke er plads, rum og tid til dem. Mange går videre til ingenting. Stedet har derfor brug for at komme på forkant med alle sine fremtidige arbejdsopgaver, men dette kræver en samlet professionel indsats fra flere på fuld tid. Uden dette er det udsigtsløs for dem i Gaderummet-Regnbuen, der frivilligt søger at gøre gavn, når man alligevel mest er fyldt op af alle de menneskelige opgaver, som der ikke er tid til at befordre videre på en udviklende måde.

Opsummerende om 1997 hvad angår unges brug af stedet, kan der udskilles 6 former af brug:

- 1 - at være et terapeutisk kollektiv
- 2 - at være en kammeratskabsgruppe
- 3 - at være et refugium
- 4 - at være et udvidet hjem
- 5 - at være et informationssted
- 6 - at være et anerkendelsessted/identitetsskabende

På tværs heraf kan der udskilles to nye typer af unge: "de unge med de blanke øjne", og "de stressede og forkastede unge".

De unge med de blanke øjne er unge, der har indstillet sig på, at livet ikke kan være anderledes, hvorfor man har slået sine drømme ned, og nu kun beskæftiger sig med dagen og vejen. Det personlige livsperspektiv er enten fraværende og bundet til konsum, eller det er nedblædet og låst i misbrug. Det er typisk unge, der er aktiveret, uden at de har været taget med på råd om, hvad der kan og skal ske på længere sigt; og det er unge der er låst i en fattigdomsfælde. Heraf også det udsigtsløse. De er tilsyneladende (vel)fungerende, men de er ikke tilstede i eget liv. Som følge heraf ligger angsten - og panikanfaldene - lige under overfladen, og angstdæmpende midler bliver en nødvendighed, som mange griber til, med mindre de kan komme ind i en proces omkring udvikling og formulering af egne målforestillinger for fremtiden.

De stressede og de forkastede unge er derimod unge, der sendes frem og tilbage mellem Socialcenteret, aktiveringssteder og mulige behandlingssteder, men som pga. manglende specifikt

og anvendeligt tilbud, og konflikt mellem de forskellige myndighedsinstanser, hele tiden flagrer imellem tilbudene, ventende på brev, hver dag, om hvad nu, men hvor der går måneder mellem disse. Man er desperat uden at kunne målrette handlinger, der overvinder dette.

Det er fælles for de unge, at de står i en situation, psykisk eller socialt, eller begge dele, der er lidelsesfuld, og som de ikke kan flytte på alene. Til grund ligger typisk for mange nederlag/afslag på læreplads, arbejde eller andet, krænkelser, omflakkende boligforhold, hvor man bor hos nogle venner, for at flytte videre til andre venner, når konflikterne bliver for store, hvilket ender op i stor sårbarhed ift. konflikter overhovedet, på trods af at netop konflikterne er det eneste gennemgående og det vigtigste at kunne have med at gøre. Symptombilledet går i retning af blackout, hvor man kan finde sig selv gående rundt nede på gaden, imellem bilerne uden tøj på, eller der udvikler sig angst for andre, hvorved man hurtigt trækker sig ved kontakt; det styrende kan også være manglende fornemmelse af sig selv, uautentisk adfærd eller misbrug. Baggrunden for disse unge er at finde enten i ressourcefattige hjem, hjem hvor forældrene enten selv har været udenfor arbejdsmarkedet eller hvor tilknytningen har været monotone lavtlønsjob, der ikke har stillet nogen udfordringer, og som dræner evnen til personlig reproduktion udenfor lønarbejdet; eller forældrebaggrunden kan omhandle splittede hjem, hvor der har været en gennemgående forældre/understøttelsesperson, men mange samlivskonflikter med mange forskellige aktører.

Som følge af det manglende, tynde eller konfliktfulde bagland, henvises de unge meget til at klare sig selv alene, og ofte med en historie, hvor forældrene eller plejeforældrene, af bedste hjerte, har forlangt at de unge tilpasser sig deres betingelser, med det sigte at de får færre problemer senere, men hermed lægges paradoksalt nok grunden til et tilpasningsproblem. Det er tilpasningsbestræbelsen, der skaber et tilpasningsproblem, ikke omvendt, da man ikke kan udvikle sig og sit personlige ansvar ved at opfatte verden som statisk og upåvirkelig. Men ved opdragelse til tilpasning som konfliktundgåelsesstrategi, får de unge også overleveret en autoritetstro ift. eksperter, som nogen man blindt skal lytte efter, ikke pga. af deres indholdsmæssige argumenter, men fordi de har magten til at gøre noget, der kan forandre, og hvortil man kan forspilde sin chance. Etableringen af et sådant handleberedskab igennem og i forlængelse af puberteten, betyder manglende støtte, fra vigtige understøttelsespersoner, til at holde fast i egne interesser, tage åbne konflikter i skole, i fritidsklub mm, og dette fører ofte til drop-ud af hjem, skole mv. i perioden efter puberteten, samt til autoritetsoprør for oprørets egen skyld.

Lige fra starten af Gaderummet er vi blevet opsøgt af andre, der arbejder med emnet gadebørn. Der har været et hav af store og små besøgsgrupper herinde, til oplæg og foredrag. Det drejer sig om folkeskoleelever, gymnasier, seminarer, Social- og Sundhedselever, universitetsstuderende, tyske socialarbejdere, samt "Streetworkers" - typisk socialarbejdere af profession - fra Jylland, der har gæstet stedet over flere gange. Ligeledes har vi holdt en del foredrag ude i byen, hvor vi har modtaget et lille gæstelærerhonorar, der i alle tilfælde er gået til stedets drift. I flere tilfælde har besøgsgrupperne udformet en opgave til deres uddannelsessted, som vi så har fået kopi af. Samtidig har vi på opfordring sendt meget internt materiale ud af huset, herunder en del psykologisk materiale om rådgivning og terapi. Desforuden har vi afholdt en del velbesøgte offentlige møder, blandt andet om "Social marginalisering" og om "Angst, angst-teorier og angst-overvindelse" med egne oplægsholdere.

Generelt må det siges, at vi har fået meget positiv respons på vores sted og på vores arbejde. De fleste er både overrasket og chokeret over, at det er muligt at køre med så stor åbenhed og fælles ansvarlighed, som vi gør. Og nærmest alle beskriver, at man føler sig tryk så snart man er inden for døren. Det sidste gælder dog ikke, til en start, hvis man har lidt problemer ved at omgås hunde!

3. Økonomien i 1997.

Økonomien i '97 har været præget af underskud i de første 4 måneder. De midler vi fik var ikke nok. Det drejede sig om Gaderummet, der, som tidligere nævnt, fik fra FolkeOplysnings-Sekretariatet til 3/4-dele af huslejen, varme og el, forsikring, vedligeholdelse, tilsyn og rengøring for 1997, og Regnbuen der fik kr.20.000 til støtte til den psykologiske rådgivning. Men herefter var vi heldige! Vi fik mulighed for at lade pressen, Københavns Radio, tage vores sag. Efterfølgende kom der midler til stedets daglige drift og til udvidelse af, hvad stedet kan på et basalt omsorgsniveau. Ved siden af dette fik vi også arbejdsmidler fra Rigshospitalet og Bisbjerg Hospital i form af reoler, kontorstole, skriveborde, madrasser, sengetøj mm.

Fra oktober-november '97 med rydningen af det bezatte hus i Ahornsgade, der yderligere bringer en gruppe på 20-25 unge ind på stedet, nærmest på døgnbasis, sprænges vores i forvejen skrøbelige budget på alle områder, ligefra øgede udgifter til madtilskud over forbrug af lokumpapir og strøm. Mange af disse ekstra tilkomne unge er udenfor et hvert system, og vi søger så godt vi kan at blive og være et alternativ til kriminalitet, stoffer og hærg. Vi synes selv det lykkedes i rimelig grad resten af året '97, og det er fortsat ind i året '98.

4. Økonomi i 1998.

Økonomien for 1998 ser ikke for god ud. FolkeOplysningsSekretariatet har flyttet os fra "Hovedområde 2" til 5%-puljen under Folkeoplysningsloven, og vi er blevet skåret kr.55.000 ned, idet Gaderummet er bevilget kr.100.000 til husleje, og kr.20.000 til aktiviteter, mens Regnbuen har fået kr.20.000 til rådgivningsarbejdet fra Socialministeriets PUF-pulje. Med den private fondstøtte, vi fik i 1997, kan vi dog klare os året ud med et meget skrabet budget til de daglige fornødenheder. Men vi er stillet over for, at være meget opsøgende ift. at søge fonde og andet.

Ift. hudgettet for 1998 på kr.305.000 uden lønmidler mangler vi kr.165.000, og med lønmidler, ud fra daværende behov og før det store boom i november ifm. politiets rydning af det bezatte hus, mangler vi kr.765.000.

5. Opgaver i 1998.

Ud over den økonomiske opgave, som nævnt ovenfor, er der fra årsskiftet 1996-'97 og op igennem '97 der sket en fundering af det socialpsykologiske arbejdsfelt. Generelt kan det siges, at stedet har fået en logik, der kan håndtere et stort spektrum af menneskelige omgangs-måder, på en måde hvor også de mere skæve adfærdsformer og konfliktpotentialer, vinder en ret til at forandre sig videre. Mennesker bliver subjekter, mere og mere, når vi finder ud af at bevæge og udvikle "den tredje sag", der altid er mellem mennesker. Vores (socialpsykologiske) tankeformer til håndtering af opgaver og konflikter, som i praksis fungerer, er dog meget at ligne ubeskrevne handleprocedurer, hvorfor de ikke bevidst bare kan bruges, når der er

behov for det. Der ligger en stor udviklingsopgave her, nemlig besvarelsen af hvordan der egentlig problemsættes.

I 1998 skal må der derfor ske en styrkelse af det faglige indhold, af den simple grund at det stadig vil være ustigeligt svært at fremskaffe de boliger og de erhvervs- og uddannelsesmuligheder for de unge, der er behov for, og noget skal holde håbet oppe. Om ikke det skulle komme fra drømme og aktivitet om forbedringer af den nuværende praksis, hvor de skulle de ellers komme fra.

1 - Arbejdet med Ungdomsboligfonden må fortsætte, også igennem de døde perioder, når der ikke synes flere huse at tjekke ud og arbejde med.

2 - Så skal kontakten til Socialdirektoratet i Københavns Kommune forberedes færdig og tages. Vi kan søge om stillinger på stedet ud fra den eksisterende Støtte- og Kontaktordning, men spørgsmålet er om denne ordning modsvarer stedets behov, der også angår det kontinuerlige i, at det er unge-gruppe, der stiller opgaver op, ikke kun de professionelle. Desuden er der brug for et kaos-beredskab, hvor det ikke i starten er en bestemt ung, der er arbejdets genstand, men overhovedet arbejdet med sikringen af minimumsbetingelserne for stedet: at det praktisk og økonomisk kan opfylde sine funktioner, at der sker konfliktudredning, nabo- og myndighedspleje mv. Ud fra dette er stedets behov et fagligt arbejds-kollektiv, med base overvejende i Regnbuen, og som er sikkerhedsnet og udviklingspartner ift. Gaderummet, men som samtidig selv tager initiativ til opgaver, også ud af huset, til miljøerne. Problemet med den sidste arbejdsmodel for stillinger er, at vi har søgt ud fra denne ift. Socialministeriets samlede pulje-budget, men uden resultat tilbage. Og som med mange andre ansøgninger gennem årene, med andre projekter: vi falder mellem alle stoler og hylder, idet alle henviser til hinanden, for selv kan de ikke rigtig støtte os.

Det er et målgruppeproblem, som vi står over for, og som Gaderummet-Regnbuen bærer sit ansvar for endnu ikke at have beskrevet ordentligt, også om hvorfor det er godt med denne art målgruppe, hvor det er et særkende ved stedets unge, at de er forskellige. Dette er også stedets styrke og dets udfordring. Men de kommunale og statslige instanser om os er også urimeligt lukkede for initiativer fra græsrodsplan omkring psykosociale problemer, der har med horisontale livssammenhænge at gøre, fx. generationers problemer, som ikke passes ind i opstigende bånd/diagnose-kategorier.

3 - Og er der tid, og det skal der bare snart være, så drejer det sig om færdiggørelse af 2 Kompendier om sociale og historiske strukturer ved konkret menneskelig samvær, specielt omhandlende de mekanismer, der skubber mennesker ud, isolerer dem. Der mangler faktisk kun et sidste nøk med korrekturlæsning, opsætning og skrivning af forord. Disse Kompendier slutter sig til 2 andre Kompendier, der er færdiggjort, på 800 sider, omhandlende psykologisk rådgivning og almenpsykologi. Tilsammen danner de 4 Kompendierne et analyseskellet til bevidst at arbejde med at gribe mennesker, og unge mennesker, gennem de betydningsstrukturer og betingelser, som de handler begrundet ud fra, men som kan være skjult eller inadækvat grebet, og som ved uovervindelig konflikt, sociale misforhold, betyder nød, krise og forstyrret livsfylde og velbefindende. Og herved yder Kompendierne også et udgangspunkt for en fremtidig dataindsamling mhp. kvalitative analyser.

Rent socialpsykologisk er der kommet logikker til syne, som vi ikke i tide har været opmærksomme på, at vi skulle arbejde bevidst med, fx:

a - manglende eller divergerende målforestillinger i en gruppe på gruppeniveau om, hvad der kan være i og omkring gruppen mht. handleintentioner, kan betyde "nedfald/henfald" af

gruppens samlede måde at fungere på, således at interesseforskelle personificeres og lateraliseres som konflikter mellem privatpersoner, hvorved de ikke lader sig løse på konstruktiv måde.

b - ved konfliktdredning skal man være opmærksom på, at den aggressive part kan spørre for at der kommer tilstrækkelig fokus på den anden part i konflikten, samt at en initieret konfliktdredning må operere med flere trin for en løsning.

c - at mange enkeltepisoder er så markante, grignagtige eller tragiske, at de nærmest ikke bagefter kan formidles videre på en solidarisk måde. I det hele taget er det en særskilt opgave at beskrive dette forhold nærmere, for det er den usolidariske benævnelse, der hæmmer og fastlåser ved at stemple, mens den solidariske kan forløse og frigøre.

6. Afslutning

Om initiativet Gaderummet kan det siges, at det viste sig at modsvare de behov, som det lagde op til, nemlig behovet for nødstedte unge, upåagtet grund, for omsorg og et sted at være på egne præmisser, og hvor man kan få kontakt med andre unge og unge i samme situation. Stedet har været en "succes", hvad angår antallet af unge, som har haft behov for, at stedet har åbnet sig op for dem.

Vi har fundet en organisationsform, samarbejde mellem ressourcestærke unge og gamle, og unge på kanten, understøttet af en selvstændig men integreret rådgivning, der overvinder mange af de etablerede institutioners problemer med brugerinddragelse, brugerstyring mv, uden at det går ud over, men tværtimod beriger både den professionelle kompetence såvel som udviklingen af indholdet på stedet.

Men det har også været så sejt for deltagende ressourcepersoner, at der har vist sig alvorlige problemer med kontinuiteten i projektet. Projektet løser de opgaver, det har sat sig for at løse, mængden er bare for voldsom og for omfattende. Det er imidlertid svært at begrænse tilgangen til stedet, uden at det griber ødelæggende ind i selve stedets livsnerve. Der er derfor kun een vej, og det er fremad. Skal det udsigtsløse ved arbejdet med den slags problemer, som Gaderummet tager sig af, gøres til løftestang for nye initiativer og nye landvindinger, dvs bidrage til samfundsmæssig integration af enhver ung, så kræver det dog, at der sker en løbende udforskelse af, hvad der foregår og hvordan dette kan perspektiveres og fremmes på almen måde.

Mangen et problem for et gadebarn skyldes manglende bagland og opkvalificerende netværk, bare det at nogen beskæftiger sig med een, hjælper een, husker een, har tid til een en gang imellem, eller nogen at gå hen til, når problemer tårner sig op eller man har fået en henvendelse fra det offentlige system, som man ikke ved, hvordan man skal håndtere; eller det kan være, at man er blevet moppet ud af sine vandte steder, eller at man har kvajet sig, og står overfor at gøre sig selv til genstand for udvikling og overvindelse af skæve sider.

Men de største problemer ligger i, at der sjældent er en uddannelsesplads eller et arbejde at vokse ind i, lige når man kan og er parat til det.

Kalle Birck-Madsen, 11.marts 1998

Københavns Kommune

Rådhuset

1599 København V.

**Att: Borgmester xx.xx
Socialdirektoratet**

Socialpsykologisk arbejde med marginaliserede og udstødte unge i København.

Ansøgning om etablering af en form for støtte- og kontaktperson-ordning i tilknytning til Gaderummet-Regnbuen: En udpost.

Vi tillader hermed at anmode om et møde om vores projekt "Gaderummet-Regnbuen", et socialpsykologisk fristed for unge på kanten af samfundet. Det fungerer som en "udpost" inden for det sociale- og sundhedsmæssige system, og er hidtil et rent frivilligt projekt. Det nuværende projekt har kørt siden sommeren '96, og udspringer af en 12 år gammel praksis med psykologisk rådgivning for marginaliserede og udstødte personer. Projektet er organiseret som et samarbejds- og solidaritetsprojekt mellem ressourcestærke unge og gamle, og unge på kanten af samfundet, inkluderende en lille psykologisk rådgivning, der yder assistance ved behov.

Anledning.

Den konkrete anledning til vores henvendelse er et akut behov for tilførsel af økonomiske midler for 1998 til ansættelse af arbejdskraft. Henvendelsen til Dem har dog været under vejs længe, da vi generelt mener vi, at vi har fået skabt et projekt for unge, som det er værd at støtte op om fra kommunalt side, også mhp. mulig implementering andre steder i andre bydele inden for det Sociale- og Sundhedsmæssige område. Vi har således længe arbejdet med en samlet kvalitativ beskrivelse af selve indholdet og resultater fra vores projekt, men selve færdiggørelse af denne må hele tiden udskydes pga. behov for ressourcer til den ene afværgelse af "katastrofer på vej for unge" efter den anden. Vores problem er ikke dem, vi arbejder med, en gruppe på i snit 30 unge, men alle de yderligere unge, der søger stedet - og som søger det fordi de ikke har andre steder tilbage - og som vi ikke har ressourcer til. Disse unge er vedvarende et kæmpe problem for dem selv, for os, for vores naboer, for bydelene, og i sidste ende vil de ende som psykiatriske og/eller kriminelle anliggender. Vi har så yderligere den erfaring med disse unge, at de faktisk ikke kan profitere af psykiatrien eller af fængsel - de kommer tilbage med nærmest de samme problemer - men vi har også den erfaring med disse unge, at når vi har ressourcer, kan vi hjælpe dem kvalitativt videre, en hjælp de tilsyneladende ikke kan få andet steds.

De unges problemsituation.

Det drejer sig om unge, der er marginaliserede, har psykiske problemer, kriseramte unge, unge der ikke kan profitere af psykiatrisk behandling, men som er svingdørspatienter indenfor psykiatrien, akut kriseramte unge, der har været ude for overgreb af den ene eller anden art og

som pga. manglende socialt netværk går istykker fordi de ikke kan vente på senere offentlig støttet behandling, drop-ud-unge, der lever uden for bistandssystemet, og unge, der har sat sig for at drikke og hæрге sig ihjæl, fordi andre alternativer ikke synes mulige. Det er unge, der har et uselt liv, det er stofbrugende unge, rodløse unge, uden orienteringspunkter og uden erkendelse af værdighed. Unge hvis sociale vilkår er ringe og uden familiebagland, og hvor livets alvorlige skæringspunkter (dødsfald tæt på, ulykker, vold), som ethvert mennesker møder på sit livs vej, giver anledning til så alvorlige psykologiske reaktioner, at de ubehandlet vil få ødelæggende følger for personens fremtidige liv.

Generelt kan det siges, at det drejer sig om udsatte unge med dårlige sociale og økonomiske vilkår, og som pga. manglende familiært bagland, institutionssvigt, overgreb eller altid at være sidst i køen til bolig, læreplads og arbejde, er endt op med så få valgmuligheder, at deres liv enten akut eller langvarigt har været præget af, om livet vil og kan lykkes.

Midler vi søger om.

Vi forestiller os midler af en størrelse, der svarer til ansættelse af 4-6 professionelt uddannede personer, som stedet kan råde over til internt brug og til brug i samarbejde med de sociale og sundhedsmæssige myndighederne. Desforuden har vi brug for tilførsel af enkelte driftsmidler. Midlerne skulle samtidig anvendes til et bredere psykosocialt arbejde inde i de belastede ungdomskulturer.

Vi har tidligere søgt Socialministeriets puljemidler gennem en årrække ud fra en lønpulje til stedet, men har ikke kunnet komme igennem. En lønpulje, der kunne bruges fleksibelt, idet dette bedst spejler, hvad arbejdets indhold kræver for at kunne udvikle sig. Konkret kan der tages udgangspunkt i Støtte- og Kontaktordningen, om og hvad der skal til, for at denne kan implimenteres på stedet.

Vores anmodning om etablering af 4-6 fuldtidsstillinger på stedet, fx. á la Støtte- og Kontaktpersonordningen, omhandler i første omgang arbejdskraft til ganske enkelt at kunne samle op på bare noget af det forkastede menneskemateriale, som det traditionelle sociale og sundhedsmæssige system udstøder, hvoraf en del også kommer fra dårlige arbejdsmarkedsbetingelserne. På længere sigt kan man håbe, at den begyndende omstrukturering indenfor Socialforvaltningen på Indre Nørrebro Bydel med etableringen af "farverige teams" fra slutningen af marts '98, vil kunne løse mere end hidtil. Socialforvaltningen er dog en "supertanker", og derfor ikke så let at vende. Det vil den heller ikke være, når den kommer på sin nye kurs, og derfor mener vi også, at der er et permanent behov for mere fleksible "udposter", steder som Gaderummet, der hurtigt kan registrere og arbejde med nye problemer og opgaver. Sådanne steder kan indgå i et aktivt samarbejde med Socialforvaltningen, og således være med til at bygge nyt op.

Ligeså let som man kan anlægge betragtningen, at man ikke bør støtte, men tvært imod lukke et sted som Gaderummet, og et sted som Ungdomshuset, eller straks fjerne Skurvognspladsen på Nørrebro, lige så let kan der argumenteres for, at man kommer længst, menneskeligt, socialt og økonomisk, gennem en massiv tilførsel af midler til de steder, som kommer fra de unges egne initiativer, og hvor de unge selv søger hen til i deres forsøg på at komme ind i deres voksentilværelse på en fornuftig måde.

Vores problem.

Den økonomiske fremgang, der hersker i samfundet, og som generelt forbedrer de flere arbejdssøgendes jobmuligheder, har betydet to ting for os: Den ene ting er, at frivillige ressourcepersoner kommer hurtigere i arbejde, hvorved de også hen ad vejen forlader projektet. Det

er fint nok, for dét er stedet også til for at befordre, enten gennem et sidste nøk, eller et langt sejt sejt træk, hvis man går ind i projektet som bruger af det. Den anden ting er, at gruppen af helt ekskluderede unge samtidig bliver større og mere belastet. På trods af den generelle økonomiske fremgang for flere, mærker vi bare vedvarende en stigende fattigdom og forarmelse fra nye, der kontakter os. Generelt er der tale om en polarisering af livsvilkårene, men intern vil vi beskrive det på følgende måde:

De unge, der bruger stedet, kommer helt klart på højkant, men da de ikke skal socialiseres til stedet, men videre ud i samfundet, så er det hele tiden kun de tungeste problemer, og deres løsning, der er den centrale omdrejningsakse for de gennemgående personer på stedet. Det kan siges således, at stedet bygger ressourcepersoner op, men ikke til eget brug. Ikke noget med "noget for noget" inden for det sociale og psykologiske område. Folk skal ha' den støtte, der er behov for, uanset om de har et kredittkort eller intet at tilbyde tilbage. Vi søger at skabe betingelser, og betydningsstrukturer, der gør, at mennesker kan tage deres værdighed tilbage.

Som det er nu er tilgangen til Gaderummet stigende, og den kan kun vanskeligt begrænses uden at hele grundlaget for projektet falder væk. På den anden side har rådgivningen og resourcesiden generelt svært ved at reproducere sin eksistens: folk bliver simpelt hen slidt op i den grad, de kan finde ind i projektet, eller også må de give op, for det er reelt et fuldtidsarbejde at være ressourceperson på stedet.

Projektets historie.

Selve projektet har en 12 år gammel historie. De første 10 år var vi en lille alternativ psykologisk rådgivning, "Regnbuen", først i Studenterhuset i Købmagergade, senere i Solidaritetshuset på Nørrebro. Men da opgaverne voksede både i styrke og omfang, og vi mente vi ville kunne takle dem, flyttede vi i '96 på Nørrebrogade, hvor vi dannede et gadebørnsprojekt, "Gaderummet". Projektet er døgnåbent, og har indtil nu været baseret på frivilligt arbejde af professionelt uddannede psykologer og psykologistuderende, og på et samarbejde mellem ressourcestærke unge og gamle, og de nødstede unge selv. Politikken er, at der skal være plads til dé unge, der ikke har andre steder at gå hen i deres forsøg på at komme ind i deres voksenliv på en fornuftig måde.

Fra tiden, hvor vi var en lille psykologisk rådgivning, har vi gode og dokumenterbare erfaringer med hjælp også til de unge, der var givet op af det sociale og psykiatriske system. Vores resultater er fortsat efter dannelsen af gadebørnsprojektet, men opgaverne er vokset støt, og overstiger nu vores ydeevne. Gadebørnsprojektet har vist sig at være eminent for de unge til at få øje på sig selv, og hvad de hvert især kan gøre for bedre forandringer, samt hjælpe hinanden, men samtidig stiller det massive fordringer til den professionelle side, for at det ikke igen er de svageste og mest udsatte, der igen skal falde igennem og ud, til stofmisbrug, psykiatrisk svigdørskarriere, skizofren isolation eller kriminalitet. Fra rådgivningens side drejer indsatsen sig om indgåen og perspektivering af mulige veje for løsning af fælles konflikter, og om at være bagstopperer med særlig opsøgende funktion overfor bestemte unge.

Gadebørnsprojektet.

I de 2 år, hvor vi har eksisteret med gadebørnsprojektet, synes vi at have fundet en organisationsform, der løser mange af de problemer, som projekter inden for det sociale og psykiatriske

system ikke har fundet tilstrækkelige løsninger på, hvad angår den direkte brugerinddragelse, brugerinvolvering og brugerstyring, og uden at det går ud over den professionelle ekspertise, men tværtimod beriger den. Den direkte medbestemmelse er i vores projekt lagt til grund for hele projektet, således at gadebørnsprojektet og rådgivningsprojektet er hver sin juridiske enhed, men bundet sammen om en samarbejdsaftale om i fællesskab og i fælles lokaler at yde hjælp og udvikle stedet. Dette synliggør de sociale og psykologiske konflikter, og får dem til at bevæge sig et grundlag af fælleshed, hvor hjælp både kan ydes af andre unge, og af rådgivningen ved at man går ind på gruppeniveau og her yder bidrag til fælles perspektivløsning. For den gruppe af unge, der ikke i første omgang kan profilere af særlige eller individuelle tiltag eller som modsætter sig sådanne, unge der måske aldrig har haft en chance for at vise noget eller kun har haft nederlag, og derfor kæmper hårdt med om de skal turde tro på forandringer, så synes organisationsformen at styrke disse unges fungeren markant, altså hvis der er ressourcer til en "art døgnovervågning". Komplexiteten i dette arbejde set fra rådgivningens side er dog af en sådan art, at skal der arbejdes kontinuerligt med det, så kan det ikke længere gøres på frivillig basis. Hvis ikke vi skal afvikle det samlede projekt - som der vitterligt er behov for - snarest, ser vi kun den udvej, at det kommer til ansættelse af flere professionelt uddannede personer. De kan så også være, at naboklager skabt af de unge, som vi endnu ikke har fået tilknyttet stedet, afvikler stedet. I så tilfælde henvises de 30 brugere i rådgivningen og 50-60 andre unge fra Gaderummet til ingenting. Disse tal skal ses i lyset af, at vi har 150 betalende medlemmer, mens vel 2-300 går gennem stedet om måneden.

Fyldt til bristepunktet.

Stedet har de sidste 4 måneder været fyldt til bristepunktet, idet mange hjemløse af mangel på andre muligheder også trækker på os. Vi kan desværre ikke gi` dem bolig, men de får en ramme om deres liv, hvor andre heroppe bliver deres bagland, og hvor det er her man bliver kontaktet. Vi regner dog med, at et samarbejde med Ungdomsboligfonden vil nedsætte presset, når det forhåbentligt snart lykkes at fremskaffe egnede boliger til flere af stedets gamle brugere, omend hovedparten stadig en lang tid frem vil have behov for betydelig støtte på det psyko-sociale niveau.

Desuden ligger der en stor pulje af henvendelser fra andre unge om psykologisk rådgivning, som vi idag ikke har mulighed for at prioritere, selvom det er unge der ikke har andre realistiske støttemuligheder. Disse unge trækker som sådan ikke på Gaderummets ressourcer, men er et kæmpe problem for det kvarter, som de kommer fra. Det er enerverende ikke at have ressourcer at tilbyde, når vi - som nok eet af de eneste professionelle steder - gives tillid til og mulighed for at få lov til at komme tæt på disse berørte personers liv og miljø, idet det er sammenhænge der typisk har dyb mistro til alle sociale myndigheder.

Vi tillader os at kontakte Dem for nærmere i ugen der kommer. Vi kommer gerne til møde inde hos Dem, eller skulle De have lyst til at gæste stedet, er De meget velkommen.

Gaderummet-Regnbuen,
Pgv.

Cand.psych.Kalle Birck-Madsen

Vedlagt en lille materialesamling fra det sidste år.

1. februar 1998

Kære Ole Dreier.
Psykologisk Laboratorium
Njalsgade 94
2300 København S.

Vi vil meget gerne invitere dig til at komme forbi og diskutere vores projekt "Gaderummet-Regnbuen - et socialpsykologisk fristed" med os. Fx. een af de kommende onsdage kl. 17.

Jeg har skulle skrive til dig længe, men det har været så svært at komme på højde med vores egen situation, både tidsmæssigt, ressourcemæssigt og hvad angår de videre perspektiver, at det hele tiden har måttet skubbes.

Situationen i "Gaderummet-Regnbuen" er aktuelt den, at det på den ene side kører "eksemplarisk", idet det løser de problemer, det er meningen, det skal løse. Det drejer sig om støtte/vejledning/rådgivning/terapi til unge i krise, afhjælpning af klemmer som unge kan have ift. det etablerede system, specielt psykiatrien, som nogen er løbet væk fra - ja det gælder stort set alt, også på det niveau hvor det drejer sig om at finde ud af at lære at binde sine egne snøreband. Stedet har døgnåbent, og der er en meget stor aktivitet, meget få konflikter, men også megen social og økonomisk armod.

På den anden side er projektet efterhånden hængt op på ganske få nøglepersoner. Regnbuen er decimeret til et møde for to til tre personer to timer om ugen, to psykologistuderende og undertegnede. Til gengæld er jeg på her stort set hele ugen og i weekenderne, og det kan jeg ikke klare ret meget længere. Herudover er der to-tre personer i randen af Regnbuen, der af og til kan tage et nap med omkring fondssøgning og noget praktisk fremadrettet.

Det store skisma er, at vi tilsyneladende har fundet en organisationsmodel, der virker - Gaderummet som et samarbejdsprojekt mellem ressourcestærke unge (og gamle) og unge på kanten af samfundet, og Regnbuen som en fagligt assisterende gruppe - men at vi ikke længere er i stand til at reproducere ressourcensiden, hvad angår den for stedet nødvendige kontinuerlige menneskelige faktor. Det er også således, at selv om Gaderummet er et selvstændigt subjekt, er de ansvarlige ift. økonomi og alt det praktiske, i praksis Regnbue-folk.

De unge, der bruger stedet, kommer helt klart på højkant, men da de ikke skal socialiseres til stedet, men videre ud i samfundet, så er det hele tiden kun de tungeste problemer, og deres løsning, der er den centrale omdrejningsakse for de gennemgående personer på stedet. Man kan sige det på den måde, at stedet bygger ressourcenspersoner op, men ikke til eget brug. Ikke noget med "noget for noget" inden for det sociale og psykologiske område. Folk skal have den støtte, der er behov for, uanset om de har et kreditkort eller intet at tilbyde tilbage. Vi søger at skabe betingelser, og betydningsstrukturer, der gør, at mennesker kan tage deres værdighed tilbage.

Som tingene på det sidste har udviklet sig - efter at politiet ryddede et bezat hus på Nørrebro, og alle søgte herover - ligner Gaderummet idag et stort og særligt ungdomskollektiv, der på den ene side producerer sig selv ved invitere nye personer - blandt andet andre gadebørn, der lever udenfor ethvert system - ind i kredsen, og hvor gamle efter en tids virke går videre i uddannelse, bolig eller i arbejde. Man trækker så på Regnbue-folk dér, hvor man har særlige behov eller ved mangel på færdigheder eller kompetence. Omvendt går Regnbuen også ind, hvor man kan se, at der er behov for hjælp eller andet.

Fagligt har Gaderummet-Regnbuen arbejdet med den ene projektskitse til fondssøgning efter den anden, i en lind strøm de sidste 3 år. Man kan sige at fondsansøgningerne afspejler, hvad der på et

givent tidspunkt er fokus på. Det som til stadighed mangler og som ikke bliver gjort, det er beskrivelser og bestemmelse af den konkrete praksis, som den udfolder sig i dagligdagen. Uden dette er det heller ikke muligt bevidst at fremme udviklingen af vores egen praksis, hvilket er til skade for os og en stor mangel.

For mit eget vedkommende har jeg arbejdet med udformningen af Kompendier til dokumentation, men siden Gaderummets start har jeg ikke haft tid til at gå videre med det. Jeg er dog nået at blive færdig med nummer 2 - som er vedlagt - og hvis jeg havde en måned fri, ville jeg kunne færdiggøre de to næste (der mangler kun korrekturlæsning og forord), og dermed have et social-historisk grundlag for nærmere at analysere de over 200 brugermapper/journaler, som jeg ligger inde med. Her har jeg tidligere tænkt, at kunne jeg komme videre med dette dokumentationsarbejde, så ville det også være muligt for mig og stedet i forening at søge nogle bestemte fonde til et flerårigt forskningsprojekt, men som det er nu, hvor jeg oplever mig meget alene, og som den alle tråde går igennem - fra det praktiske over det regnskabsmæssige til overvågning af personer på nedtrapning af psykofarmaka - så har jeg svært ved at finde tid - og energi - til at komme videre ud af dette spor, selv om jeg egentlig tror, at det vil kunne være både stedets og min egen redning.

Rent økonomisk er vi også på vej ind i en større opgave. Vi har ikke fået den støtte for 1998, som vi har brug for. Vi mangler vel kr.100.000 ud af kr.240.000 uden lønmidler, og kr.700.00 med lønmidler. Vi har dog en kapital/formue fra sidste politiske kamp i foråret '97, der gør at vi kan leve året '98 ud. Vi er derfor ved at planlægge en fagpolitisk offensiv på to områder: for det første ift. den politiske offentlighed vedr. omstruktureringer indenfor det sociale og psykiatriske område, hvor stedet helt klart kan noget/meget ift. unge i klemme, og til det at komme videre uden psykofarmaka; for det andet ift. Socialdirektoratet i Københavns Kommune, der er vores sidste chance hvad angår midler til drift og løn. Der fattes jo bare penge i dette system også, så hvad det ender med, er ikke til at vide. Til den politiske offensiv har vi udarbejdet en lille materialesamling, som vi påtænker at sende med til politiker-invitation, samt ifm. vores kontakt til Socialdirektoratet. Jeg skal henlede din opmærksomhed på bilag 5, der meget er vores fagpolitiske platform.

Der er så en sammenhæng mellem det politisk-økonomiske niveau og stedets faglighed. Vi bliver brugt af mange Socialcentre ifm. hårdt belastede unge, og siden BZ-erne flyttede ind i november, har Bydelsrådet og andre sociale myndigheder stiltiende accepteret den store aktivitet på stedet, selv om den i perioder er til gene for vores naboer. Det skal så siges, at stedet vitterligt har formået at gøre et godt stykke arbejde mht. at komme blind vold og hærværk til livs, og at der ville være betydeligt mere, hvis ikke Gaderummet eksisterede. Den ville så være mere diffus, og komme uden noget center bag sig.

De sidste par måneder har vi endvidere haft løbende møder med Ungdomsboligfonden, der blev nedsat lige efter Ryesgade-konfrontationen i 1988, mht. etablering af et større ungdomskollektiv i Storkøbenhavn. Svend Åge Petersen, en tidligere MF-er for de Konservative, gæster os jævnligt, og han kan muligvis åbne døre, hvis ellers det rigtige hus dukker op. Det arbejder mange med at finde for tiden. Lykkes dette projekt for 20 af stedets unge, vil Gaderummet stå i en ny situation, hvor vi meget vel skal til at opbygge selve Gaderummet på ny, eller indrette videre udvikling efter en ny ungdomsgruppe/kultur, der tager over.

Jeg kontakter dig i næste uge.

Mange hilsener

Kalle

Gaderummet-Regnbuen, Nørrebrogade 56, Baghuset, 4.&5.sal, 2200 København N.
Tlf. 3537 4735; Fax. 3537 4736; Privat 3135 6996

UDKAST

14.januar 1998

Kære "Politiker".

Vi vil gerne invitere dig til et åbent møde om vores projekt for unge, kaldet "Gaderummet-Regnbuen - et socialpsykologisk fristed". Overskriften på mødet kunne være "Ungdomskulturer og selvstyre". Så en aften der kommer til at handle om forholdet eller konflikten mellem selvstyre/autonomi og administrative myndigheder i dagens Danmark kunne være godt. Dét at udvikle en politik fra neden, med skelen til et område som vores, vil vi gerne blive klogere på.

Vi vil foreslå at mødet holdes **onsdag d. XX.februar kl. 19.30 i "Gaderummet"**.

Gaderummet-Regnbuen fungerer som et samarbejdsprojekt mellem ressourcestærke unge og gamle, og unge på kanten af samfundet. Vi aflaster i stor grad både psykiatriske institutioner og andre statslige/kommunale sammenhænge for unge, og tager specielt imod de unge, der er udstødt og marginaliseret eller i klemme i forhold til det sociale system.

Dette indrømmes uofficielt af officielle instanser, når sagsbehandlere henviser unge til "Gaderummet", og når et bydelsrådsmedlem mente at løsningen på rydningen af det besatte hus i Ahornsgade var, at de unge måtte ligge i lag i Gaderummet. Det har de så gjort lige siden november '97, hvor huset blev ryddet. Stedet er nu fyldt til bristepunktet, vi mangler driftsmidler, og vi mangler også ressource/kvalificerede fagpersoner i stor udstrækning.

Vi er derfor igang med at planlægge en politisk offensiv. Vi har en sammenhæng, der fungerer, vi løser problemer som officielle systemer ikke kan løse, og i perioder har vi dét, som for tiden diskuteres heftigt indenfor psykiatrien: medicinfrige afdelinger med de udviklingsopgaver dette kaster af sig.

Ifm. diverse ansøgninger til stedet om økonomisk støtte for 1998 er vi løbet ind i de sædvanlige problemer med at få tilskud, men nu er vi mere end tidligere, da vi bare var en lille psykologisk rådgivning uden store faste udgifter, først i Studenterhuset og senere i Solidaritetshuset, tvunget til at få tilført økonomiske midler i stort omfang, også lønmæssigt, for at overleve og for at sikre kontinuiteten. Vi hører retteligt til ind under Socialministeriet, men er ikke kommet ind de foregående mange år. Ift Folkeoplysningsmidlerne har vi været under Hovedområde 2 i 1997, men FOS har nu flyttet os til 5%-puljen for 1998, og har samtidig skåret vores tilskud ned. Vi skal derfor i gang med en kontakt til såvel Socialdirektoratet som Indre Nørrebro Bydel. Men vi forventer, at det bliver svært at få midler tilført.

Vi er kommet på den tanke, at vores økonomiske problemer kunne være begrundet i, at vi både tager politisk stilling til årsagen til de sociale og psykiatriske problemer, og at vi driver en selvstyret sammenhæng på brugernes betingelser og præmisser. Det er som om det kommunale og ministerielle system har svært ved at have med sådan nogen som os at gøre.

Vi vil godt invitere dig til at komme og snakke med os om selve projektet. Hvordan kan vi bygge videre, hvad skal vi vægte osv. Vi tænker at slå mødet op internt i Gaderummet, samt i Slamm, og bliver vel så mellem 20 og 50 personer. Der vil komme et oplæg fra vores side ved cand.psych. Kalle Birck-Madsen om Gaderummets aktuelle situation, og hvis du kan fortælle om, hvordan problemstillingen indenfor ungdomskulturer og selvstyre kan sættes i perspektiv ud fra dit ståsted - nye veje, hvad sker der kommunalt fremover osv - så er aftenens formål opfyldt.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen
Gaderummet-Regnbuen, Nørrebrogade 56 B, 4.sal, 2200 København N
Tlf: 3537 4735

Vedlagt en lille materialesamling, papirer fra det sidste år.

Om projektet "Gaderummet-Regnbuen - et socialpsykologisk fristed".

Vores organisationsform består overordnet af to juridisk adskilte subjekter - Initiativgruppen Gaderummet fra september 1996 (bilag 7) og Rådgivningsgruppen Regnbuen fra maj 1985 (bilag 8) - der internt er bundet sammen af en samarbejdsaftale om i fællesskab at drive og udvikle stedet (bilag 9). Organisationsformen indebærer, at brugergruppen har den suveræne magt, hvad der også skal til, hvis man mener noget med brugerinddragelse, brugerindflydelse osv osv.

Vi har endnu ikke fået en ekstern samarbejdsaftale, eller driftsoverenskomst. De tiltag, vi har gjort de seneste flere år, ift. Socialministeriet er alle blevet afvist.

Gaderummet-Regnbuen's samlede budget er på ca.300.000,- om året uden lønmidler. 1 mill. med lønmidler, og aktuelt hutler vi os igennem på ren frivillig basis og via private bidrag. Dette er uholdbart fremover: for det første er der en meget stor aktivitet, og mange problemer at løse; for det andet løser vi problemer indenfor det sociale, psykologiske og psykiatriske område, som det etablerede system ift. unge ikke kan løse.

Gaderummet er en medlemsorganisation, som fra sin start har været rettet ind efter Folkeoplysningsmidler, Hovedområde 2, hvilket har betydet en begrænsning af personer over 25 år på 10%. I 1997 modtog Gaderummet kr.158.000,- for 110 medlemmer under 25 år. Vi blev dog 151 betalende medlemmer i 1997. FolkeOplysningsSekretariatet har imidlertid flyttet Gaderummet til 5%-puljen, og samtidig sat vores tilskud ned til kr.100.000,- til husleje og kr.20.000,- til aktiviteter. Som nævnt ovenfor dækker dette end ikke de faste udgifter. Flytningen til 5%-puljen betyder dog, at aldersgrænsen kan ophæves eller flyttes.

Regnbuen er registreret som en almennyttig forening, skattefritaget, og kun lønsumspligtig. Regnbuen har de sidste 3 år modtaget ca. kr.20.000,- om året til drift fra PUF-puljen under Socialministeriet. Princippet i samarbejdet er, at Regnbuen - eller dens medlemmer - yder faglig assistance og arbejdskraft til Gaderummet, samtidig med at man deles om lokalerne. Gaderummet-Regnbuen har ingen låste døre eller skuffer, men et fælles arbejdsmiljø, der så er funktionsindrettet. Kun psykologiske journaler er låst væk.

Til dette papir er vedlagt nogle tidligere papirer, der beskriver projektet fra forskellig vinkel.

Der er projektbeskrivelsen til Socialministeriet - en kort og en lang udgave (bilag 2 og 3) - men de gav intet resultat. Der er vores nyudformede projektbeskrivelse, samt budget for '98, til FOS ifm. deres flytning af os til 5%-puljen (bilag 1), samt vores sidste medlemsbrev (bilag 4). Også vedlagt papir til revisor, hvor vores historie, og hvem vi er, fortælles i korte træk (bilag 6).

Da vi er gået igang med at planlægge en politisk offensiv i foråret '98, er også vedlagt vores tidligere offentlighedspapir (bilag 5), som gav os 5 minutter i Københavns Radio, nok til at få så stor privat opbakning, at vi har kunnet leve indtil nu.

Kig forbi.

15.januar 1997

1. **Værestedets navn:**
Initiativgruppen Gaderummet
Nørrebrogade 56b, 4.sal. 2200 København N
35 37 47 35
2. **Kontaktperson:**
Cand.psych. Kalle Birck-Madsen
Kontaktadresse: Nørrebrogade 56b 4.sal, 2200 København N
35 37 47 35
3. **Lokalområde:**
Værestedet er beliggende på Nørrebro, men brugerne kommer også fra resten af København.
4. **Formål:**
Undervisning og socialpsykologisk arbejde rettet mod forbedring af generelle og individuelle vilkår for unge, samt oplysningsarbejde i lokal- og storbymiljøet med henblik på nytænkning af de sociale betingelser, der fører til marginalisering og psykiske problemer hos unge.
5. **Målgrupper:**
Gaderummet er en ramme hvor marginaliserede og sindslidende unge, der har opgivet at indgå i det almindelige samfundsliv, samarbejder med ressourcestærke unge og gamle om at forbedre de generelle livsvilkår og forhindre problemernes (gen)opståen. Vi opsøges især af såkaldte gadebørn, der hutler sig igennem tilværelsen på kontanthjælp eller uden indtægt overhovedet, og med ingen eller dårlige boligforhold. Mange har en barsk livshistorie med adskillige nederlag bag sig, og en negativ indstilling til sociale instanser og psykiatri som følge af at være blevet sendt fra det ene tiltag til det andet, med lille hensyntagen til vedkommendes egne udviklingsønsker. Nogle er helt opgivet af de sociale myndigheder, og er smidt ud af de få sociale sammenhænge, hvor de føler sig hjemme.
6. **Aktiviteter og folkeoplysning:**
Gaderummet er et udviklingssted, hvor aktiviteterne igangsættes og ændres løbende i henhold til brugerens egne udviklingsønsker, hvorved den unges livskompetence øges, i form af opkvalificering af almene personlige, sociale og kulturelle færdigheder. Målet er at den enkelte gives redskaber i hånden til selv at gå ind i det almindelige samfundsliv, og finde motivation og styrke til at gå igang med uddannelse, læreplads eller lignende, i stedet for kun at være opbevaring og lindring for brugere med vedvarende støttebehov.

Værkstedsaktiviteter:

I Gaderummet findes køkken, symaskine, computerfaciliteter, kopimaskine, diverse værktøj, og andre faciliteter, hvor mere eller mindre hjælpeløse unge alene eller i grupper kan få hjælp til småopgaver og større projekter. Gennem fremadrettede aktiviteter og sunde måltider (i stedet for udsigtsløs flakken omkring med mange rusmidler) kan en social og psykologisk udviklingsproces igangsættes, hvor den unge selv kan udvikle sine handlemuligheder og livsbetingelser.

Behovsrettet undervisning og vejledning:

At leve i et moderne samfund forudsætter færdigheder og viden, som mange rodløse unge ikke har. Vi hjælper de unge med alverdens nødvendigheder, lige fra at udfylde et girokort til at skrive job-ansøgninger og lave lektier, og vi hjælper med at finde rundt i bistandssystemet, uddannelsessystemet, boligsøgning, osv.

Studiekredse, foredrag og debatmøder:

Studiekredse er grupper på 5-10 personer, der mødes ugentligt og diskuterer teoretiske problemstillinger ud fra en tekst, man læser, og ud fra mundlige oplæg fra særligt vidende deltagere. Emnerne er psykologi, social- og sundhedspolitik, samfundsvilkår osv. og deltagerne er psykologistuderende og andre unge og voksne med interesse for emnet. Derudover afholder vi jævnligt offentlige foredrag og debatmøder om relevante emner.

Udvidet hjem:

En del af Gaderummets brugere mangler familiære relationer og socialt tilhørsforhold. 20-30 unge bruger Gaderummet som en slags udvidet hjem i kortere eller længere tid, dvs. at stedet og de sociale kontakter, der etableres her, er deres primære bagland og base, hvorfra de kan udvikle sig og bevæge sig ud i verden. Disse unge, som kan have svært ved at etablere en selvstændig tilværelse i egen bolig, kan af stedets mere ressourcestærke brugere og frivillige få praktisk hjælp til anskaffelse af brugt inventar og indretning af bolig.

Udadvendte projekter:

Gaderummet støtter også de unge i at igangsætte og gennemføre udadvendte projekter, som de selv foreslår, og vi stiller støtte og faciliteter til rådighed for ungdomsinitiativer og arrangementer.

Således kan vi skabe netværk i lokalmiljøet og støtte unge i at opbygge arbejdsfællesskaber med andre unge, og den enkeltes succes kan få afsmittende effekt ud i gadernes ungdomsmiljøer. Vi har erfaret, at netop den type aktiviteter, der handler om at forbedre unges vilkår generelt, er aktiviteter, der virkelig kan engagere de unge, og udvikle deres initiativlyst og handlekraft. Samtidig med at vi arrangerer studiekredse og foredrag, forsøger vi derfor sammen med de unge at finde nye veje til at forbedre de generelle sociale vilkår for unge. Og gennem deltagelse i den offentlige debat kan vi samtidig fremme solidariteten mellem unge og modarbejde den stigende tendens til, at nogle unge skaber sig identitet ved at udstøde andre unge, der har det endnu værre.

Socialpsykologisk læring:

I et hjørne af Gaderummet bor Rådgivningsgruppen Regnbuen, en 12 år gammel psykologisk rådgivningspraksis, bestående af frivillige psykologer og psykologistuderende. Regnbuen tilbyder psykologisk rådgivning til de brugere, der har særligt behov, og indgår samtidig i Gaderummets øvrige aktiviteter. Ved at integrere psykologisk kompetence i værestedsaktiviteterne kan vi gribe fat i de psykiske kriser, som opstår for den enkelte, og få dem omsat til læreprocesser om egne psykiske reaktioner, således at den unge får erfaringer og redskaber til at håndtere kriser og konflikter. Vores erfaring er, at Gaderummets udviklingsperspektiv som grundlag kombineret med fokus på den enkeltes sociale indbindinger, gør det muligt konstruktivt at gribe de socialpsykologiske aspekter i de individuelle konflikter. Herved kan socialpsykologiske aktiviteter i vekselvirkning med individuel rådgivning fremme en personlighedsudvikling, der kan overvinde tidligere undergravende problemstillinger.

7. Organisationsform og deltagerindflydelse:

Initiativgruppen Gaderummet er en forening, hvor alle unge kan blive medlem og få indflydelse. Da målgruppen er økonomisk dårligt stillet, og nogle ikke ønsker registrering, kan man dog bruge stedet uden at være medlem til en start.

Det formelle ansvar for Gaderummets drift ligger hos bestyrelsen, men i praksis træffes alle beslutninger på åbne gaderumsmøder, hvor alle opfordres til at deltage.

Gaderummet er baseret på frivillige ressourcepersoner, samt i perioder enkelte langtidsledige og kontanthjælpsmodtagere i aktivering. I dagligdagen er grænsen flydende mellem frivillige ressourcepersoner, Regnbuemedlemmer og brugere. Hvis det lykkes os at få lønmidler, vil ansatte indgå på lige fod med alle andre i de demokratiske processer.

Gaderummets medlemsstruktur er tilpasset kravene under hovedområde 2.

8. Åbningstider:

Der er som minimum åbent i dagtimerne alle hverdage, og efter behov også aften/nat og weekend. Aktuelt er der åbent 24 timer i døgnet 7 dage om ugen.

9. Antal deltagere:

Der er aktuelt 110 betalende medlemmer under 25 år (plus 30 der ikke har betalt), samt 10 mellem 25 og 60 år.

40-50 unge under 25 år bruger stedet i løbet af en uge, og 20-25 unge bruger stedet hver dag.

Dertil kommer 10-20 voksne over 25, der deltager som aktivister og/eller i studiekreds.

Medlemsstrukturen er tilpasset hovedområde 2, men da vi fremover hører ind under 5%-puljen, vil vi åbne stedet mere op for voksne deltagere.

10. Deltagerbetaling:

Medlemmer under 18 år: 40 kr. årligt. Medlemmer over 18 år: 50 kr. årligt.

Derudover betaler man frivilligt efter evne løbende for forbrug af kaffe, telefon, vask, bad, osv.

11. Medfinansiering:

Efter at have fået afslag fra Socialministeriets puljer vil vi snarest tage kontakt til Socialdirektoratet, idet vi ligger udenfor Bydelsforsøgets kompetenceområde.

Se i øvrigt punkt 13. Budget.

12. Andre samarbejdspartnere:

Rådgivningsgruppen Regnbuen tilbyder psykologisk rådgivning til de brugere, der har særligt behov. Pt. er der kun 3 personer fra psykologi til rådgivningen, så der kan ikke ydes individuel psykologisk rådgivning i det omfang, der er behov for.

Derudover samarbejder vi med en række andre steder og projekter, der arbejder med lignende målgrupper, især i København, men også i provinsen.

Aktuelt samarbejder vi også med Indre Nørrebro bydel, Foreningen Socialt Boligbyggeri og Ungdomsboligfonden om etablering af alternative boformer for fattige unge i København.

for 13. Budget:

Nedenstående udgifter for '98 søges i prioriteret rækkefølge:

Udgifter

Husleje	99.622
Varme	22.214
El og gas	10.240
Forsikring	3.000
Revision	10.000
Telefon	20.000
Elpærer, rengørings- og toiletartikler ol. **	6.000
Kaffe og forplejning af ubemidlede **	48.000
Kontorartikler og kopiering	15.000
Aviser	4.000
Aktiviteter	20.000
Litteratur	5.000
PC-software	5.000
Vedligeholdelse	20.000
Mindre istandsættelse	10.000
Offentlighedsarbejde	7.000
Rengøring og tilsyn	85.133
Kurser	10.000
Lønpulje	600.000
Udgifter i alt	1.000.209

Financiering

Medlemsbidrag	5.200
Da vores målgruppe er meget fattige unge, er medlemsbidraget lille.	
PUF (Socialministeriet)	20.000
Vi har søgt PUF om væsentligt mere, herunder bl.a. om lønpuljen, men har ikke fået mere end i 1997.	
Derudover søger vi om tilskud hos private fonde og sponsorer, Indre Nørrebro Bydel mm. Vi forventer kun at modtage mindre beløb.	

** Udgifterne til forplejning og toiletartikler er fra dette efterår øget markant, idet vi har oplevet et boom af meget dårligt stillede unge, der bruger stedet hver dag og ofte om natten. Vi har derfor døgnåbent nu, og stedet er fyldt til bristepunktet. Når de unge opsøger os, er de ofte i en situation, hvor de er kommet helt uden for ethvert system, herunder også bistandssystemet. Det er ikke muligt for os at hjælpe disse unge videre, med mindre vi i startfasen støtter op om deres samlede livssituation, herunder også med forplejning, for at undgå fortsat kriminalitet og misbrug.

Indre Nørrebro Bydel har henvist en større gruppe boligløse BZ-ere til vores varetægt, og samtidig sender flere og flere socialcentre unge hertil. Vi kan se, at stedets udviklingsorienterede ikke-diagnostiske tilgang til løsning af sociale og psykiske problemer, brugerstyringen og den tillid der vises, er godt for de unge, der søger os. Nogle af dem er nogle "rå" typer, som ingen andre vil have med at gøre, eller er bange for, men her bidrager de positivt til stedets bedste, og der er forbavsende få konflikter overhovedet.

14. Underskrift:

Nørrebro 2.december 1997

formand cand.psych. Kalle Birck-Madsen

Kort projektbeskrivelse for:

Rådgivningsgruppen Regnbuen og Gaderummet - et socialpsykologisk være- og aktivitetssted for unge

Rådgivningsgruppen Regnbuen er en frivillig psykologisk rådgivning, der i 12 år har ydet gratis og anonym psykologhjælp til socialt dårligt stillede og sindslidende unge.

Regnbuen har i efteråret '96 udvidet sine aktiviteter ved at starte Gaderummet - et socialpsykologisk være- og aktivitetssted for unge. Gaderummet er et praktisk metode- og teoriudviklingsprojekt, der har til formål at give en bred socialpsykologisk støtte, der når hele vejen rundt om marginaliserede og sindslidende unges samlede livssituation. Projektet er beskrevet detaljeret i vedlagte bilag, og nedenstående gives et kort resume:

Målgruppe: Gadebørn og marginaliserede unge med psykiske problemer

Gaderummets brugere er unge, der har opgivet at indgå i det almindelige samfundsliv. Mange af brugerne har en belastet familiebaggrund og negativ indstilling til sociale myndigheder og psykiatri, som følge af at være blevet sendt fra det ene tiltag til det andet, uden hensyntagen til egne udviklingsønsker. Disse unge er typisk opgivet af det sociale system, og henvist til permanent offentlig forsørgelse, eventuelt som 'svingdørspatienter' i psykiatrien.

1. formål: Integration af brugerstyret aktivitetssted og psykologisk behandling

Kriseramte unge tilbydes psykologisk rådgivning, socialrådgivning og praktisk hjælp til at forbedre sine livsvilkår. Samtidig foregår der en række aktiviteter, som defineres og styres løbende af brugernes egne udviklingsbehov, således at brugerne kan opleve engagement og succes i aktiviteter, der for den enkelte er fremadrettede og meningsfulde. Målet er at igangsætte en social og psykologisk udviklingsproces, hvor den enkelte unge gives redskaber til selv at udvikle sine livsbetingelser og finde motivation til at gå igang med uddannelse, læreplads eller lignende.

2. formål: Erfaringsopsamling og metodeudvikling

Sideløbende med det praktiske brugerarbejde forsøger vi at finde tid til at foretage en statistisk og phenografisk analyse af vores erfaringer med behandling af socialt belastede og sindslidende unge. Regnbuen har gennem årene bevaret behandlingsreferater fra ca. 200 terapeutiske forløb. Vi kan se, at støtten har virket, idet mange er kommet godt videre i livet og kun få brugere med psykiatrisk forhistorie har siden været under psykiatrisk behandling. En grundigere analyse af det empiriske materiale vil kunne synliggøre, hvad der er det egentligt effektive i forhold til de hårdest ramte brugere, og hvordan arbejdet kan forbedres. I Gaderummet får vi nye erfaringer med socialpsykologisk behandling i brugerstyret aktivitetsammenhæng, og målet er at bearbejde og offentliggøre vores erfaringer med en udviklingsorienteret (ikke-diagnostisk) tilgangsvinkel.

Organisation og brugerdemokrati

Den psykologiske rådgivning gives af Rådgivningsgruppen Regnbuen. Værestedet drives af Initiativgruppen Gaderummet, hvor alle unge kan blive medlem og få indflydelse. Da vi tilbyder gratis støtte uden registrering, kan unge dog frit bruge Gaderummet uden at være medlem.

Gaderummet og Regnbuen er idag baseret på frivillige ressourcepersoner, samt enkelte langtidsledige og kontanthjælpsmodtagere i aktivering. Blandt ressourcepersonerne findes både psykologer, psykologistuderende og socialrådgivere. I dagligdagen er grænsen flydende mellem ressourcepersoner og brugere. I praksis træffes alle beslutninger på åbne møder, hvor alle opfordres til at deltage, og hvor der tages hensyn til den enkeltes psykiske formåen.

Aktuel status: Arbejdet fungerer godt, men der er for få kvalificerede ressourcepersoner

Ca. 25 personer modtager intensiv psykologisk rådgivning, mens 20 andre er på vej videre i livet. Et tilsvarende antal bruger stedet til samvær og aktiviteter i varierende omfang. 8-15 personer bruger Gaderummet som en slags 'udvidet hjem' i perioder, hvor de har brug for et bagland at handle ud fra. 8-10 personer deltager i studiekreds, og enkelte får individuel hjælp til lektier, ansøgninger ol.

I lokalmiljøet omkring os mærker vi et stigende pres fra et større antal unge, der har brug for støtte, idet polariserede sociale vilkår betyder at flere unge har alvorligere belastningsindikatorer end tidligere. Samtidig betyder øget studiepres på studerende og aktiveringskrav til arbejdsløse, at det er sværere at få kvalificerede frivillige til det stadig mere kompetencekrævende arbejde. Vi er desværre så pressede for ressourcer, at vi ikke kan give tilstrækkelig støtte til alle de unge, der søger os.

I denne ansøgning søger vi derfor om lille lønpulje til at supplere det frivillige arbejde. Lønpuljen vil gøre det muligt i mindre omfang at timeansætte og opkvalificere frivillige, således at den daglige gruppe af ressourcepersoner til varetagelse af rådgivning, aktiviteter, erfaringsudvikling og administration bliver større og stærkere.

Financiering

I '97 modtager Gaderummet driftstilskud fra FOS og Regnbuen modtager driftstilskud fra PUF. Disse tilskud forventer vi at også at modtage i 1998-2000.

Den resterende del af budgettet søger vi med denne ansøgning at få dækket gennem 15M-puljen og Storbypuljen. Denne ansøgning er således sendt til både 15M-puljen og Storbypuljen. De ikke dækkede udgifter har vi fordelt med halvdelen til hver pulje, da ca. halvdelen af vore brugere er sindslidende med baggrund i psykiatrien, mens den anden halvdel er socialt dårligt fungerende unge.

Vi har i '97 fået etableret et finansieringssamarbejde med Indre Nørrebro's Bydelsråd. Vi har endnu ikke fået Bydelsrådets accept af Storbypuljens krav om medfinansiering i 1999-2000, men vi forventer et fortsat positivt samarbejde.

Projektbeskrivelse for:

Rådgivningsgruppen Regnbuen
og
Gaderummet - et socialpsykologisk være- og aktivitetssted for unge

Målgruppe: Gadebørn og marginaliserede unge med psykiske problemer

Projektets målgruppe er den stadigt voksende gruppe af marginaliserede unge i København, som har grundlæggende problemer med at finde fodfæste i det almindelige samfundsliv. Vi henvender os især til såkaldte gadebørn, der hutler sig igennem tilværelsen på kontanthjælp, med ingen eller dårlige boligforhold. Mange af disse har en barsk livshistorie med mange nederlag bag sig, og en negativ indstilling til psykiatri og sociale instanser, som følge af at være blevet sendt fra det ene tiltag til det andet, med lille hensyntagen til vedkommendes egne udviklingsønsker. Blandt brugerne er også mange, som andre instanser har opgivet at hjælpe, enten fordi de gør oprør mod behandlere og myndigheder, som tiltager sig magt over deres livsbetingelser, eller fordi de er krænket så mange gange, at institutionel indgriben forværrer problemerne, ved at være endnu en integritetskrænkelse.

For en del unge er deres marginaliserede status særlig problemfyldt, fordi de er blevet smidt ud og har fået karantæne i de få sociale sammenhænge, hvor de føler sig hjemme. Vi må desværre konstatere, at mange aktivitetsmiljøer får store indbyrdes konflikter, hvis der er for mange uregerlige unge med svære vilkår. I Gaderummet er der plads til disse unge, som i mange tilfælde har en meget stor del af deres energi bundet i forsøg på at undgå psykiatrisk (tvangs)behandling, men som alligevel ender i psykiatrien, fordi der ikke er andre relevante muligheder indenfor rækkevidde.

Baggrund: Erfaringer med brugerstyret rådgivning

Gaderummet er et praktisk metode- og teoriudviklingsprojekt, der er igangsat af Rådgivningsgruppen Regnbuen.

Rådgivningsgruppen Regnbuen består af frivillige psykologer og psykologistuderende. Regnbuen har i 12 år ydet gratis og anonym psykologisk rådgivning til marginaliserede og sindslidende unge. Regnbuen har fra starten prioriteret at arbejde som en integreret del af større aktivitetsmiljøer, og har således været aktiv i opbygningen af Studenterhuset i Købmagergade og senere Solidaritetshuset i Griffenfeldsgade. I disse rammer erfarer vi, at psykologisk rådgivning og terapi har gode resultater, når det foregår som en integreret del af unges egne aktivitetsmiljøer.

Regnbuens terapeutiske arbejde hviler på tre søjler: rådgivningen foregår på brugerens præmisser; total åbenhed om alt ift. den berørte bruger; og ingen tilbageholdte/skjulte metoder. Den psykologiske rådgivning, der tilbydes, er styret af den involverede bruger. Det terapeutiske forløb er en samarbejdsproces, hvor psykologen stiller sin viden til rådighed og diskuterer åbent med brugeren, hvilke problemstillinger, det er relevant at gå i dybden med. Således hjælpes brugeren til selv at formulere og konkretisere sine problemer og udviklingsbehov, og

brugeren gives redskaber til at udvikle sine handlemuligheder og livsbetingelser. Denne indfaldsvinkel har vist sig at blive positivt modtaget også af unge med "behandlerelede".

I 1993 blev 78 af Regnbuens rådgivningsforløb fra perioden 1987-92 evalueret. Undersøgelsen viste at effekten af arbejdet lå over de standardiserede normer inden for det psykologiske og psykiatriske område, samt at frafaldsraten er markant lav i forhold til andet sammenligneligt arbejde. (Undersøgelsen er på 100 sider og kan rekvireres.) Siden '93 har ca. 120 personer modtaget psykologisk rådgivning i en periode på gennemsnitligt 5 måneder, varierende fra en måned til 2 år. Forværrede sociale vilkår for de dårligst stillede og manglende henvisningsmuligheder betyder, at et øget antal af vore brugere har flere alvorlige belastningsindikatorer end tidligere, da vi især tilbyder støtte til de personer, som andre instanser har opgivet, og til personer som står på tærsklen til psykiatrisk (tvangs)indlæggelse. Ca. 2/3 af vores brugere har tidligere været i psykiatrisk behandling. Der er ikke lavet en statistisk opgørelse over de sidste 4 års arbejde, men da vi stadig har direkte eller indirekte kontakt med de fleste forhenværende brugere, kan vi konstatere, at de fleste har fået det mærkbart bedre. Næsten ingen har siden været under psykiatrisk behandling, og mange er kommet igang med uddannelse, læreplads eller arbejde.

De senere år er Regnbuen blevet opsøgt af flere og flere gadebørn, der er fysisk eller psykisk hjemløse, og ikke alene kan hjælpes med psykologisk rådgivning, hvis man ikke samtidig kan tilbyde et sted, hvor de kan opholde sig og være velkomne sammen med andre unge. De ungdomsaktiviteter, vi tidligere delte lokaler med, var dog ikke gearret til at magte de problemstillinger, der fulgte med hårdt ramte gadebørn, som vi gerne ville hjælpe, i stedet for at sende dem bort til ingenting. Vi har derfor taget initiativ til etablering af Gaderummet:

Formål: Integration af brugerstyret aktivitetssted og behandling

Gaderummet er et brugerstyret være- og aktivitetssted, der har til formål at give en bred socialpsykologisk støtte, der når hele vejen rundt om den unges samlede livssituation. Gaderummet er nyt i forhold til hidtil prøvede projekter ved at integrere opholdsmuligheder, aktiviteter og individuel rådgivning. Denne integration kombineret med at alle delene er defineret af brugernes egne udviklingsbehov, gør Gaderummet til et udviklingssted, der fremmer den enkeltes proces frem mod et selvhjulpent liv, i stedet for kun at være opbevaring og lindring for brugere med vedvarende støttebehov.

Ved at integrere aktiviteter og psykologisk rådgivning kan vi gribe fat i de psykiske kriser, som opstår for den enkelte under aktiviteterne, og få dem omsat til læreprocesser om egne psykiske reaktioner. Herved får den unge erfaringer og redskaber til at håndtere kriser og konflikter. Ligeledes har vi mulighed for at skabe en social sammenhæng omkring brugerne, der er baseret på fremadrettede aktiviteter og jævnlige måltider, i stedet for udsigtsløs flakken omkring med mange rusmidler. Hvilket er en forudsætning for at igangsætte en social og psykologisk udviklingsproces, hvor den unge selv kan udvikle sine handlemuligheder og livsbetingelser.

Gaderummet er således en ramme, hvor psykisk belastede gadebørn kan arbejde sammen med ressourcestærke unge og gamle om at forbedre de generelle livsvilkår og forhindre problemerne (gen)opståen. Summen af erfaringer og socialpsykologisk kompetence fra frivillige resourcepersoner og unge hjælpsøgende, kan udvikle en synergieffekt, hvor den unges livskompetence øges, gennem opkvalificering af almene personlige, sociale og kulturelle færdigheder. Målet er at den enkelte gives redskaber i hånden til selv at gå ind i det almindelige

samfundsliv, og finde motivation og styrke til at gå igang med uddannelse, læreplads eller lignende.

Gaderummet er et alternativ til psykiatriens medicinske behandling af uregerlige og oprørske unge. Og ved at tilbyde gratis psykologisk rådgivning er vi også et alternativ til det liberale behandlingsmarked, hvor kun de økonomisk velstillede har råd til psykologisk hjælp.

Socialpsykologiske aktiviteter

Gaderummet har som mål at holde døgnåbent, så unge fra gaden altid kan få kaffe, varme, social kontakt og akut hjælp. Vi laver billig mad, og har man slet ingen penge, kan man spise med gratis.

Kriseramte unge tilbydes psykologisk behandling, socialrådgivning og praktisk hjælp til at forbedre sine livsvilkår. Samtidig foregår der en række aktiviteter, som defineres løbende ud fra brugernes og stedets behov, således at brugerne kan opleve engagement og succes i aktiviteter, der for brugeren er fremadrettede og meningsfulde.

Værestedet Gaderummet er nyt, mens den psykologiske rådgivning har fungeret i mange år i andre rammer. De fleste ressourcer bruges stadig på individuel rådgivning, men som beskrevet ovenfor har vi dog fået gang i en del socialpsykologiske aktiviteter. Ikke mindst det at flytte ind i lokalerne, og opbygge stedet på genbrugsbasis, har været engagerende aktiviteter. De igangværende aktiviteter er madlavning, computerværksted, syværksted, ol. samt individuel vejledning til boligsøgning, studiesøgning, lektiehjælp, mv. Derudover organiserer vi studiekredse, hvor vi hjælpe unge med at tilegne sig viden om psykologi, sociologi og sociale muligheder og rettigheder.

En del af Gaderummets brugere mangler familiære relationer og socialt tilhørsforhold. For disse unge fungerer Gaderummet og de sociale kontakter, der etableres her, i perioder som primært bagland og base, hvorfra de kan udvikle sig.

Gaderummet prioriterer samtidig at være en integreret del af de ungdomsmiljøer og subkulturer, hvor gadebørn og marginaliserede unge færdes og føler sig hjemme. Det opnås bl.a. ved at hjælpe unge med at igangsætte og gennemføre udadvendte projekter, som de selv foreslår, samt ved at stille støtte og faciliteter til rådighed for ungdomsinitiativer og arrangementer. Således kan vi skabe netværk i lokalmiljøet og støtte unge i at opbygge arbejdsfællesskaber med andre unge, og den enkeltes succes kan få afsmittende effekt ud i gadernes ungdomsmiljøer.

Nogle gadebørn har svært ved at finde sig til rette i egen bolig, hvis det endelig lykkes at få egen lejlighed/hybel. Angsten for at skulle være der alene kan få overtaget, og komme til udtryk som naboskræk, aflytningsoplevelser mv, således at livet på gaden forekommer bedre. En vigtig funktion for Gaderummet er derfor også at give de unge støtte og opbakning i hjemmet, f.eks. gennem praktisk hjælp til anskaffelse af inventar og indretning, så boligen kan blive en rar og tryk base, hvorfra den unge kan udvikle sit liv.

Organisation og brugerdemokrati

Gaderummet drives af Initiativgruppen Gaderummet, der er en forening, hvor alle unge kan blive medlem og få indflydelse. Da vi tilbyder gratis psykologisk rådgivning uden registrering kan unge dog frit bruge Gaderummet uden at være medlem.

Det formelle ansvar for Gaderummets drift ligger hos bestyrelsen for Initiativgruppen Gaderummet, men i praksis træffes alle beslutninger på åbne gaderumsmøder, hvor alle opfordres til at deltage. I de demokratiske processer tilstræber vi at skabe et sprog og en stemning, hvor det bliver muligt for alle at tale om sine oplevelser af egen og andres indgåen i demokratiske processer. Nogle brugere mangler selvtillid og oplever sig selv som skyldige i, at de ikke kan hamle op med de stærkes overlegenhed. En forudsætning for ligeværdig brugerindflydelse er derfor at give de stærke et medansvar for, at også de svages interesser bliver varetaget, selv om de mangler verbal gennemslagskraft, eller psykisk er ude af stand til at deltage i møderne.

Gaderummet er baseret på frivillige ressourcepersoner, samt enkelte langtidsledige og kon-tanthjælpsmodtagere i aktivering. Den psykologiske rådgivning gives af Rådgivningsgruppen Regnbuen, som i dagligdagen er en integreret del af Gaderummet. Regnbuen fungerer idag som supervisionsforum for den psykologiske rådgivning, der er underlagt tavshedspligt og øvrige etikregler. I rådgivningen sikres brugerindflydelsen ved at brugeren er velkommen til at deltage i supervision af sit eget forløb, samtidig med at alle samtalereferater (journaler) udleveres til brugeren.

I dagligdagen er grænsen flydende mellem Gaderumsaktivister, Regnbuemedlemmer og brugere. Initiativgruppen Gaderummet har aktuelt 150 medlemmer, men det er ikke alle, der bruger Gaderummet i dagligdagen. 8-10 personer deltager i studiekreds, og 8-15 personer bruger stedet som en slags 'udvidet hjem' i perioder, hvor de har brug for et bagland at handle ud fra. Ca. 25 personer modtager intensiv psykologisk rådgivning hver uge, mens 20 andre er på vej videre i livet. Nogle brugere bliver i Gaderummet som ressourcepersoner, og/eller bruger Gaderummet som bagland for projekter sammen med andre unge.

Erfaringsopsamling og metodeudvikling

Regnbuen har som yderligere formål at lave praksisforskning, dvs. videnskabelig bearbejdning af erfaringer fra konkret psykologisk behandling. Et område, der kun er skrevet meget lidt om, når indfaldsvinklen ikke er diagnostisk, men udviklingsorienteret. Regnbuen har tidligere produceret videnskabelige artikler om terapeutiske problemstillinger, analysemetoder, psykologiske fænomener mv. og senest har vi med støtte fra Arbejdsministeriet udarbejdet to større kompendier om terapi og socialpsykologi.

Af endnu større værdi er dog, at Regnbuen ligger inde med et stort ubearbejdet erfaringsmateriale i form af behandlingsreferater fra ca. 200 rådgivningsforløb (et rådgivningsforløb er gennemsnitligt 2 timer ugentligt i 4-5 måneder), samt et større antal psykologiske modeller over virkelige problemkontekster, der er udarbejdet i samarbejde med hver enkelt bruger.

I Gaderummet vil vi få nye empiriske erfaringer om socialpsykologisk behandling i en brugerstyret aktivitetssammenhæng, der vil kunne supplere de hidtidige erfaringer fra individuel rådgivning.

Vi vil gerne foretage en statistisk og phenografisk analyse af det empiriske materiale, for at komme på sporet af, hvad der i forhold til de hårdest ramte brugere er det egentligt effektive, og hvordan arbejdet fremover kan forbedres. Vores foreløbige tese er, at et udviklingsperspektiv som grundlag kombineret med fokus på den enkeltes sociale indbindinger, gør det muligt konstruktivt at gribe de socialpsykologiske aspekter i de individuelle konflikter. Herved kan socialpsykologiske aktiviteter i vekselvirkning med individuel rådgivning fremme en personlighedsudvikling, der kan overvinde tidligere undergravende problemstillinger.

Ud fra den phenografiske analyse vil vi kunne beskrive en række typiske problemsituationer, personer under bestemte sociale betingelser vil kunne handle sig ind i, men også lægge bag sig, givet bestemte forhold af socialpsykologisk og/eller terapeutisk karakter. Sagt på en anden måde: Vi vil kunne udlede og beskrive et socialpsykologisk diagnosesystem, der afspejler vores målgruppe, hvor en social diagnose har følgende form: 'Givet de og de betingelser af social og psykisk art, vil livet kunne udvikle sig på den og den lidelsesfulde måde, men grebet på i hvert fald denne typiske måde, kan en ny og bedre udviklingsproces initieres'.

Tanken er, at lade erfaringsudvikling kombineret med praktisk brugerarbejde og teorilæsning indgå i en målrettet uddannelse af ressourcepersoner. Vi forestiller os en projektorienteret uddannelsesmodel, hvor psykologer, studerende, aktivister og gadebørn samarbejder om fælles og individuel opkvalificering, hvor den enkelte bidrager med egne kvalifikationer og interesseflader. Disse ressourcepersoner vil derefter kunne bruge deres kvalifikationer i andre sammenhænge.

Offentlighedsarbejde

Ud over erfaringsopsamling, der er rettet mod professionelle sammenhænge inden for området, er en vigtig del af Gaderummets aktiviteter at lave oplysningsarbejde for og sammen med de unge.

Vi har erfaret, at netop den type aktiviteter, der handler om at forbedre unges vilkår generelt, er aktiviteter, der virkelig kan engagere de unge, og udvikle deres initiativlyst og handlekraft. Samtidig med at vi arrangerer studiekredse og foredrag, forsøger vi derfor sammen med de unge at finde nye veje til at forbedre de generelle sociale vilkår for unge. Og gennem deltagelse i den offentlige debat sammen med de unge, kan vi samtidig fremme solidariteten mellem unge og modarbejde den stigende tendens til, at nogle unge skaber sig identitet ved at udstøde andre unge, der har det endnu værre.

Kære medlem!

Siden du sidst fik brev fra Gaderummet, er der sket en hel masse.

1 - Vi er blevet mange, mange flere, der bruger stedet i det daglige. Der er en større eller mindre gruppe også om natten, så det er muligt at komme ind døgnet rundt. Og der er som regel nogen der laver fællesmad hver dag. Ligenu er her meget broget og kreativt, grænsende til det kaotiske - men ganske hyggeligt. Hver en kvadratcentimeter er bezat af indtil flere udstødte interessenter. Men da det ikke er imperialismen, der er gældende norm her, så er der sagtens plads og rum til flere. Du er velkommen i de igangværende aktiviteter, og du er velkommen med nye.

2 - Vi har vi fået økonomien i orden, således at de basale udgifter skulle være dækket ind for resten af '97 og for hele '98. Det afhænger dog af også, om vi bliver det antal betalende medlemmer, som kræves for at få Folkeoplysningsmidler, dvs. 110 medlemmer under 25 år. Pt. mangler vi stadig ca. 25 betalende medlemmer for '97, og er du een af disse, så er der vedlagt et girokort til dette brev. Husk at påføre navn, adresse, fødselsdag og årstal. Medlemskab koster pr år kr.40,-, hvis du er under 18 år, og kr.50,- er du over 18 år. Giro-nr. 076 6399.

3 - Vi søger een eller flere til at hjælpe med løbende administrative opgaver, især at lave de løbende regnskaber på edb. Har du lyst til at bruge 2-4 timer ugentligt, så kom - du behøver ikke at kunne noget iforvejen.

4 - Der er så stort pres på Regnbuen, den psykologiske rådgivningsgruppe, at det kniber med at følge med. Gruppen prøver meget at få involveret flere psykologistuderende og psykologer.

5 - Vi vil også gerne være flere til at samle bedre op på information om unge i udvikling og om unge på kanten af samfundet, således at vi bedre kan målrette, hvordan vilkårene kan forbedres gennem politiske aktioner og oplysningsarbejde.

6 - Gaderummet og Regnbuen er efterhånden kommet ind i et rimeligt samarbejde med forskellige myndigheder på Nørrebro og omegn, omkring løsning af bolig- og beskæftigelsesproblemer. Man må meget gerne gå med i dette parlamentariske arbejde, med den kritiske sans i behold.

7 - Vi har fået etableret et samarbejde med tyske psykologer og socialarbejdere, som har været Gaderummets gæster en lille tid i sommers. Men vi har ikke haft tid til at følge op på det - endnu.

8 - Fest lørdag d.29.november fra kl.20, med folkekøkken, band og natdisc.

Ugeplan. Ved siden af de alle de løbende og spontane aktiviteter er der følgende ugeplan:

Mandag kl.10-11: Lille gaderumsmøde: ugen der gik, ugen der kommer, opgaver, problemer og konflikter, politikudvikling.

Mandag kl.11-13: Avistimen: ugens aviser og tidsskrifter mv. læses igennem og vi samler udklip om unges vilkår, socialpolitik, udstødningsmekanismer, og hvad vi i øvrigt finder relevant.

Onsdag kl.17-19: Regnbuen, alternativ psykologisk rådgivning - supervision og teoriudvikling.

Onsdag kl.19-22: Studiekreds i kritisk psykologi mv.

Fredag kl.12-13: Pc-timen - for begyndere. Find ind og rundt i en pc. Fra bios-systemer over tekstbehandling til databaser.

Søndag kl.19-20: Husmøde/koordineringsmøde vedrørende BZ-boligarbejdet og andet revolutionsarbejde.

Herudover har vi et månedligt Gaderumsmøde. **Næste Store Gaderumsmøde er mandag d.1. december kl.19.15**

Oversættelse og opsætningsarbejde.

Vi arbejder også på at samle videnskabelige tekster ind, der handler om udvikling af et ordentligt liv med hinanden og et ordentligt samfund. Vi har det forløbne år fået oversat en mængde tekster fra tysk og engelsk af kritisk psykologisk observans, hvor der kun mangler en sidste layout-gennemgang, før de kan trykkes op. Og pt. er vi ved at scanne en større oversættelse fra tysk ind på computer. Det er Klaus Holzkamps bog "Grundlegung der Psychologie", der er et hovedværk indenfor psykologien. Regnbue- og gaderumsaktivister giver et nap med en times tid i ny og næ, men der ligger et par hundrede timers arbejde forude, før det er helt færdigt. Du er velkommen til at gi' et nap med. Har du gode tysk og/eller engelsk kundskaber, så er det bare godt, men ellers går det også uden.

Målet med Gaderummet er at frisætte ressourcer til samfundsmæssig handlen.

Vi tager parti for den enkeltes frie og lige udvikling i et solidarisk samfund.

*Initiativgruppen Gaderummet, Nørrebrogade 56, Baghus, 4. og 5. sal, 2200 København N.
Tlf.: 3537 4735. Giro 076 6399*

Københavns Radio
Landskronagade 68
2100 København Ø

Att: Journalist Kristian Høj Nielsen

I al hast: Ann-Jette Schou fra DR har henvist mig til dig, efter at jeg kontaktede hende, fordi jeg havde brug for hendes hjælp: et godt råd eller eventuelt om hun kunne sætte mig i forbindelse med en journalist, der vil tage sagen. Det omhandler, at den sidste bastion - Indre Nørrebro Bydel - kun har kunnet give os "et betinget ja" på akut overlevelseshjælp til Regnbuen/Gaderummet. Svaret fra Bydelsrådet var - vi har det kun mundtligt endnu - at "vi bevilges kr.30.240,- under forudsætning af, at beløbet indgår som en del af medfinansiering, når der søges midler fra Socialministeriets Børne- og Familiepulje". Vi ved ikke om vi skal grine eller græde, for i Socialministeriets Børne- og Familiepulje er der ansøgningsfrist pr.1.april og der kommer tidligst svar i midten af juni - men det er nu, at vi har brug for støtten.

Vi står i en absurd situation:

vores rådgivning fungerer, vores arbejde nytter, Socialcheferne melder ud om at systemet har svigtet en bestemt gruppe unge (:vores), et rådgivende udvalg i Socialministeriet foreslår drastisk flere midler til frivilligt arbejde, Socialministeriet melder ud om behov for brugerinvolvering og kvalitetsudvikling (15M-puljen), en stor gruppe unge kan ikke bruge de etablerede tilbud, såvel psykologiske som psykiatriske, mange psykiatere melder selv ud, at de overfor bestemte unge ikke kan tilbyde noget, der duer, volden stiger på psykiatriske afdelinger, Distriktpsychiatrien er også fra officiel hånd en resultatmæssig fiasko -

og alligevel:

vi kan ikke komme igennem nogen steder og underligt nok heller ikke ift Socialministeriet, selv om vi i årevis har arbejdet med de emner og snit på problemstillingerne, som Socialministeriet nu selv finder ud af, at der skal fokus på, hvis arbejdet skal have almen nytte (nogen gange kan jeg have fornemmelsen af, at Socialministeriet tager vores ideer, sådan med et års forsinkelse!); vi kan heller ikke komme igennem ift. København Kommune (:Helhedshusprojektet), idet Socialdirektoratet mener vi hører hjemme i Sundhedsdirektoratet, Sundhedsdirektoratet mener til gengæld, at vi hører hjemme i Socialdirektoratet.

Samtidig skriger pårørende- og brugerorganisationer - fx. Sind - efter initiativer, hvor der er aktiv brugerinvolvering indenfor det sociale- og sundhedsmæssige område. Og i befolkningen synes der også at være opbakning bag et sådant skridt. Alligevel kan vi ikke komme igennem nogen steder, på trods af at vi i mange år har arbejdet, som alle andre nu begynder at forestille sig, at det kunne være en god idé at prøve at arbejde. Jeg forstår efterhånden intet - det skulle da lige være, at behandlergruppen - hvad den så end består af: socialrådgivere, læger, psykiatere, psykologer, administratorer osv - ikke vil afgive magt, dvs. arbejde med den nødvendige demokratisering af selve betingelserne for at yde solidarisk hjælp.

Og nu til sidst et svar fra Bydelsrådet, der, selv om det er et "betinget ja", de facto intet løser. Vores ansøgning vedlagt.

Vi ved ikke, hvad vi skal gøre. Vi har dog tænkt os at slås for vores overlevelse. Strejke kan vi ikke - det er etisk udelukket - men kan heller ikke fungere i et tomrum. Vi kan ikke engang bezætte stedet, da det er vores eget lejemål, omend vi kan undlade at betale husleje, og så bruge civil ulydighed efterfølgende, når vi til sommer bliver smidt ud. Det er dog billigere for samfundet, at vi ikke betaler husleje (til Byfornyelsen), end at vi nedlægger rådgivningen. Vores budget er pebermødder ift hvad det vil koste det offentlige med indlæggelser, førtidspension, fanden og hans pumpestok osv. Dét at nedlægge rådgivningen vil også kunne føre til at 12 års erfaringer, og en velfungerende lille rådgivningsgruppe, pist forsvinder, går i opløsning. Men måske er det dét, det handler om: hvis vi forsvinder så kan de små grå mænd indenfor systemet så finde ud af, at det er umuligt at arbejde med brugerinvolvering/brugerpræmisser, hvor der så vil være een færre til at vise det modsatte.

Hertil skal tilføjes, at Regnbuen fra sin start i 1985 indsatte "brugerens præmisser" som det altafgørende for arbejdet - et skridt vi dengang blev kritiseret for var yderst naivt og umuligt, eller at vi i bedste fald ville blive snydt - for sådan kunne man ikke arbejde. Siden - specielt fra slutningen af 80-erne - er alle så begyndt at snakke om brugerens præmisser / brugerinddragelse / brugerinvolvering / bruger indflydelse / , men det gøres fra en strukturel position præget af, at "brugeren" ikke kan være subjekt i sin egen rådgivningsproces, hvorfor det bliver pseudo og umuligt at gennemføre.

Vores situation er, at vi selvfølgelig kan skrive til Socialministeriet igen, til Københavns Kommune igen, og vi kan vel også finde nogle flere fonde, vi endnu ikke har søgt. Men de sidste par måneder - og i det store: de sidste flere år - har vi ikke bestilt andet. Det er absurd.

Mange hilsener

Kalle

Regnbuen og Gaderummet 3537 4735

Til
Revisor Finn Nielsen
Hammerensgade 6
1267 København K.

30. september '97

Forespørgsel vedr. revision af regnskab.

I forlængelse af vores telefonsamtale får du hermed forskellige papirer vedr. vores sted "Initiativgruppen Gaderummet". Gaderummet er et nyt sted, fra 13. september 1996, og det er for gadebørn og alle andre marginaliserede og udstødte unge.

Såfremt du måtte ønske at påtage dig opgaven, må du meget gerne gi` et tilbud på, hvad det vil koste. Jeg skal nævne, at vi har besluttet at spørge ud til een revisor mere vedr. samme opgave.

I udgangspunktet omfatter revisionen Gaderummets regnskab. Gaderummet får FOS-midler, i en størrelsesorden ca. kr.160.000,- for 1997, hvorved der kræves registreret eller statsautoriseret revisor. Vi regner også med at oppebære FOS-midler for 1998. Revisionen er imidlertid mere omfattende end bare Gaderummets regnskab, idet selve processen frem til Gaderummets dannelse og dermed regnskabets opbygning op til idag, er vævet sammen med en anden gruppes økonomi og regnskab, Rådgivningsgruppen Regnbuen, der var initiativtager og økonomisk garant for starten af Gaderummet tilbage i 1996. Der er således to juridiske subjekter til stede. Vedtægter for begge vedlagt, samt for Regnbuens vedkommende registreringsattesten hos Told & Skat.

Historien om stedet, og om hvorfor det nuværende regnskab ser ud som det gør, er kort følgende (Du får historien fra start af):

1985.

I foråret 1985 opstartes en "alternativ psykologisk rådgivning", Regnbuen, i Studenterhuset i Købmagergade. Den fungerer på frivillig arbejdskraft, og drives af en arbejdskollektiv af psykologer og psykologistuderende. 10 personer var med fra starten, og siden har vi været mellem 2 og 25 personer, med et snit på 6-7 personer. Pt er vi 4 personer.

Ved siden af hovedformålet - at yde gratis og anonym rådgivning - har Regnbuen fra sin start beskæftiget sig med forskning og formidling af psykologisk viden i et videnskabeligt og solidarisk perspektiv. Det langsigtede sigte er at opbygge en parallel rådgivningsstreng til psykiatrien, således at brugere har valgmuligheder, men hvor det er så omfattende og kvalitativt, at overgang til psykiatrisk varetægt er undtagelsen. Dette sigte er, her 12 år efter, stadig vores

arbejdsmaal, også i det daglige arbejde, selv om der nok går et par generationer, før det lykkes at få det udviklet i almen målestok.

20.oktober 1993.

Den 20.oktober 1993 stormes Studenterhuset af politiet. Stor skandale, men intet indhold, andet end et godt iscenesat højrefløjplot. Som en af de ramte grupper flytter Regnbuen til Nørrebro, i Solidaritetshuset i Griffenfeldtgade. Vi er med til at bygge huset op sammen med en bred gruppe af solidaritetsorganisationer, fagforeninger og venstrefløjgrupper.

Ved årsskiftet '94/95 må Regnbuen lade sig registrere som arbejdsgiver med Se.-nr., fordi vi skal kunne udbetale løn til en langtidsløst i jobtræning, en løn der refunderes af AF. Det skyldes, at staten ønsker at fremme etableringen af flere nye små-virksomheder, hvorfor de skubber alt vedrørende løn, skat, ATP, AM osv over på små foreninger som os. Regnbuen bliver i denne proces til et enmandsfirma, fordi der kun var een, der kunne eje eller disponere over noget som helst. De andre i Regnbuen var enten studerende, på bistand eller på A-kasse. Senere overgår løn mm til AF, men vi har beholdt Se.-nummeret, idet vi af og til har lidt indtjening på foredrag mv.

Vinteren '95/96.

I vinteren '95/96 begynder det at knage mellem os og hoved-andelshaveren i Solidaritetshuset, Rebel. Striden angår, hvorvidt og hvem der kan tillade om nogen kan låne en sofa i tilfælde af manglende andre steder at gå hen, hvis man har det skidt. Som rådgivningsgruppe havde vi svært ved at vise "gadebørn" gaden, når vi lukkede huset om aftenen, specielt de nætter, hvor det var pisse koldt. Vi opfattede det også som en del af vores arbejde at tage os af disse personer. Men Solidaritetshuset var for lille, så der var ingen anden udgang for os end at finde et andet og større sted. Vi overvejede også at lukke, idet vi havde svært ved at blive flere i rådgivningen, og hvor dem, vi var, brændte ud med jævne mellemrum pga. arbejdspresset. Vi var kun 3 i rådgivningen på daværende tidspunkt.

13.august '96.

Vi var godt slidte sommeren over i Solidaritetshuset, men da vi altid har haft gode resultater, yderst gode endda, hvad vi tilskriver engagement og vores udgangspunkt i den Kritiske Psykologi, begyndte vi at lede efter et nyt sted at være. Vi blev da inviteret ind i Sjakkets lokaler her på Nørrebrogade 56B, 4.& 5.sal. Den 13.august '96 flyttede vi ind med alle vores ting. Men to uger efter meddelte Sjakket os, at de trak sig ud af lejemålet for at samle alle deres aktiviteter på deres nye fabrik på Ydre Nørrebro.

13.september '96.

Vi gik da igang med at bygge stedet op som være- og aktivitetssted for unge, samt få hold på den medlemsforening, der skulle få det til at hænge sammen, demokratisk som økonomisk. Sjakket hjalp til, og i store træk overtog vi den model, som Sjakket havde kørt efter. I udgangspunktet var vores behov for en organisering det samme som Sjakkets, blot har vi vægten på det socialpsykologiske, hvor Sjakket har vægten på det mere socialpædagogiske, en forskel der er svær at beskrive, men som måske kan sættes på ord ved, at vi meget arbejder ud fra det tekstmæssige, det boglige og intellektuelle, og det stille kreative og udtryksmæssige, samt det konfliktfokuserende indefra og ud, snarere end det udadagerende og opdragende.

Efter nogle hektiske dage danner vi "Initiativgruppen Gaderummet" d.13.september '96 sammen med en gruppe af ressourcestærke personer, der er flyttet med rådgivningen fra Solidaritetshuset og her op på Nørrebrogade. Formålsparagraffen bliver følgende:

"At skabe debat om unges sociale vilkår i Danmark, f.eks. gennem foredrag, studiekredse, og deltagelse i den offentlige debat.

At drive et værested, hvor marginaliserede unge med sociale og psykiske problemer tilbydes deltagelse i aktiviteter og undervisning, samt ved behov rådgivning. Målet er at give en bred socialpsykologisk støtte, der når hele vejen rundt om den unges samlede livssituation".

Resten af vedtægterne tager vi mere eller mindre direkte fra Sjakkets gamle vedtægter på stedet.

Den 15.september '96 søger vi FOS-midler til Gaderummet for 1997, og får senere tilsagn om 3/4 af husleje mv (Papirerne herom vedlagt).

Vinteren '96/97.

Resten af efteråret '96 fortsætter vi med vores vanlige arbejde - individuel psykologisk rådgivning - samtidig med at vi bruger al den ekstra energi vi kan finde, på at holde stedet døgnåbent og støtte op om de initiativer, der kommer fra de unge, der begynder at bruge stedet som være- og aktivitetssted.

På stedet bliver der klunset, alt fra tøj til møbler; der kommer en madordning op at stå; der bliver spillet, computer, skak, Risk osv; der organiseres rulleskøjtemøder på gaden, lektiehjælp, edb- og sprogundervisning, informationsgruppe om unge osv osv. samt en tjekke-op-og-besøgs-og-få-ud-ordning, der omhandler at tage ud på psykiatrisk afdeling, hvis nogen, der kender nogen, er havnet der.

Vores håb fra Regnbuens side var - og er - at vi som enkeltpersoner hen ad vejen vil kunne trække os mere og mere tilbage, både for at gi' mere plads til nye unge i Gaderummet, men også fordi der er et voldsomt pres på rådgivningen for flere ressourcer til det direkte psykologiske arbejde.

I november/december '96 er der så småt kommet en gruppe af nye unge op at stå, uden om eller ved siden af rådgivningen, ud af denne bestræbelse. Det er dels nogen af de unge, der var med igennem flytningen, dels nogen der har trukket på rådgivningens psykologhjælp igennem nogen tid, og som nu har ressourcer og tid til at yde en frivillig indsats.

Gaderummet er fra årsskiftet '96/97 ved at få sin egen identitet som Socialpsykologisk være- og aktivitetssted. Og det er ud fra denne, vi begynder at søge økonomiske midler, så budgettet kan hænge sammen. Gaderummet havde indtil da levet af Regnbuens kassebeholdning, samt private lån hos ressourcepersoner på stedet. I Gaderummets navn søger vi en 35-40 fonde og fagforeninger, men får lutter afslag. Meget pæne afslag, skal det dog siges.

1.april '97.

Vi søgte da Indre Nørrebro Bydel om "overlevelsesshjælp", kr.30.240,- pr.1.april '97, nu ikke længere kun i Gaderummets, men også i Regnbuens navn. Svaret fra Indre Nørrebro Bydel var et "betinget ja": hvis vi kunne skaffe medfinansiering fra en Socialministeriel pulje, så vil vi kunne få hjælpen i løbet af sommeren '97.

Men dette ville være for sent. 1.april ville Regnbuens kasse være tom, hvilket også gjalt kassen hos de private sponsorer, der kom på stedet.

I den følgende desperation, stor gæld allerede, Regnbuens kasse nærmer sig nul kroner, og store udgifter forude, beslutter vi en civil ulydigheds-strategi: det vil være billigere for samfundet at vi ikke betaler husleje end at vi lukker, men ikke engang det kan vi, da det er vores eget lejemål. Vi er i en dødbold situation, og vores fællesmøde ender uden nogen beslutning. Bestyrelsen er på dette tidspunkt erstattet af et aktivist-forum på 4-5 mennesker.

I et forsøg på at komme videre søger vi at få pressen til at tage vores problem op. Og vi et er nu såvel Gaderummet som Regnbuen. Der sendes et brev til pressen (brev af 17.marts 96. vedlagt), der ender op med, at vi inviteres med i et indslag i Københavns radio sammen med Bydelsrådet.

Indslaget sætter en lavine igang. I løbet af april, maj og juni får vi en overstrømmende økonomisk opbakning: fra en privat sponsor, der selv har været gadebarn, fra fonde målrettet til børn, samt nogle priser for selve initiativet. Bydelsrådet skifter også holdning, og giver os støtte. Vi får også en masse anmodninger om psykologisk hjælp.

Vi betaler efterfølgende vores gæld, og investerer samtidig i nogle basale arbejds- og brugsmidler til stedet, samtidig med at vi arbejder os igennem puklen af psykologhenvendelser.

I starten, hvor der kommer penge til, kører økonomien igennem den kasse, der har en positiv saldo. Der er ingen opmærksomhed på, og det bliver tilfældigt, i hvilket navn - Regnbuens eller Gaderummets - der indkøbes i. Men da det bliver klart, at det egentlig drejer sig om mange penge, som der investeres for, så bliver der indkøbt med begge gruppenavne som ejere. Almindelige hævnings og småindkøb går endvidere kun over Regnbuens konto, idet et bestilt Dankort til Gaderummet fejlbestilles som almindeligt hævekort. Det var en meget hektisk og turbulent tid.

Sommerferie '97.

Fra midten af juli holder vi uformelt en måneds sommerferie. Dem, der er hjemme, passer på stedet, og sørger for at der er mulighed for telefonisk kontakt. Og nu er det at ferien er ved at være forbi. Og opgaven at finde en revisor presser sig på.

September '97.

Dette brev angående revision har været meget længe undervejs, men der har hele tiden manglet tid, og så har vi sloget med at få stillet regnskabet op på en ordentlig måde. Det vedlagte regnskab er det bedste, vi pt. formår. Det er lavet af een af stedet frivillige ressourcepersoner, Christel, der har en tidligere HMX-tid bag sig. Hun har forsøgt at indkooperere alle de forskellige ideer, som andre er kommet med. Og vil selvfølgelig meget gerne høre, hvor der er problemer, og hvordan det kan forbedres. Christel er holdt op på stedet i dagtimerne pga lønarbejde. Men hun vil gerne deltage med arbejdskraft til regnskabet fremover.

Det er dog mit ansvar, at det er blevet et fællesregskab mellem Regnbuen og Gaderummet, omend der ikke er tanker om at beholde det sådan - kun hvis det er en god ide. Regnskabet er kørt ind på et program fra Børsen, kaldet Skat & Privatøkonomi.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen

Vedtægter for foreningen:

Initiativgruppen Gaderummet
på Nørrebro.

- § 1. Foreningens navn: Initiativgruppen Gaderummet.
- § 1.b Hjemsted: Nørrebrogade 56 Baghuset, 4 sal, 2200 Nørrebro, København.
- § 2. Formål:
At skabe debat om unges sociale vilkår i Danmark, f.eks. gennem foredrag, studiekredse, og deltagelse i den offentlige debat.
At drive et værested, hvor marginaliserede unge med sociale og psykiske problemer tilbydes deltagelse i aktiviteter og undervisning, samt ved behov rådgivning. Målet er at give en bred socialpsykologisk støtte, der når hele vejen rundt om den unges samlede livssituation.
- § 3. Som medlemmer optages alle personer, som kan anerkende foreningens formål. Personer, foreninger og organisationer m.v. kan blive støttemedlemmer.
- § 4. Der afholdes ordinær generalforsamling hvert år i Februar måned.
- § 4.b Indkaldelse med angivelse af dagsorden skal finde sted med 3 ugers varsel ved særskilt brev til de enkelte medlemmer.
- § 4.c Med indkaldelsen skal følge foreningens reviderede årsregnskab.
- § 5. Dagsorden for den ordinære generalforsamling skal indeholde følgende punkter:
1. Valg af ordstyrer og referent
 2. Bestyrelsens beretning over det forløbne år.
 3. Forelæggelse og godkendelse af det reviderede regnskab.
 4. Fastlæggelse af kontingent og budget for den kommende periode.
 5. Indkomne forslag.
 6. Valg af 5 bestyrelsesmedlemmer
 7. Valg af kritisk revisor.
 8. Eventuelt.
- § 5.b Indkomne forslag skal være bestyrelsen senest en uge før afholdelsen af generalforsamlingen.
- § 6. Ekstraordinær generalforsamling afholdes når bestyrelsen finder det nødvendigt.
- § 6.b Ekstraordinær generalforsamling skal afholdes når mindst 20 % af medlemmerne fremsender skriftlig begæring herom til bestyrelsen med afgivelse af dagsorden. Senest 3 uger efter begæringens modtagelse skal bestyrelsen indkalde til ekstraordinær generalforsamling.
- § 6.c Indkaldelse, såvel til ordinær som ekstraordinær generalforsamling, skal ske skriftligt til hvert medlem med angivelse af dagsorden, sted samt tidspunkt for generalforsamlingens afholdelse.

- § 7. Generalforsamlingen er den højeste myndighed i foreningens anliggender.
- § 7.b Alle afgørelser træffes ved simpelt flertal.
- § 7.c Over det på generalforsamlingen passerede føres en protokol, der underskrives af ordstyrer og bestyrelsens medlemmer.
- § 8. Stemmeret har ethvert medlem som har betalt kontingent for indeværende år.
- § 9. Valgbar til bestyrelsen er alle almindelige medlemmer som er tilstede på generalforsamlingen eller skriftligt har givet tilsagn..
- § 10. Foreningens regnskabsår er kalenderåret.
- § 10.b Kontingentet fastsættes af generalforsamlingen.
- § 11. Bestyrelsen består af 5 personer, som vælges på generalforsamlingen ved simpelt flertal.
- § 11.b Bestyrelsen vælger selv formand, næstformand og kasserer blandt bestyrelsens medlemmer.
- § 11.c Bestyrelsen vælger selv terminer samt sted for afholdelse af møder. Dog skal bestyrelsen afholde møde mindst hvert kvartal.
- § 11.d Bestyrelsen fører protokol hvor alle væsentlige beslutninger anføres. Protokollen (referatet) skal godkendes af bestyrelsen på næste møde.
- § 11.e Bestyrelsesprotokollen er altid tilgængelig for alle medlemmer.
- § 11.f Alle beslutninger afgøres ved simpelt flertal.
- § 11.g Efter valg af bestyrelse, skal generalforsamlingen vælge en kritisk revisor. Den kritiske revisor kan til enhver tid foretage uanmeldte revisioner. Endvidere kan denne person også bede om regnskab fremlagt af kassereren med ti hverdages varsel.
- § 12. Eksklusion af et medlem kan ske, hvis bestyrelsen enstemmigt vedtager dette.
- § 12.b Såfremt at der ikke er fuld enighed i bestyrelsen om eksklusion af et medlem skal generalforsamlingen, med to tredjedele flertal, beslutte eksklusionen.
- § 13. Ændring af vedtægterne kan kun ske på en generalforsamling.
- § 13.b Såfremt at 20 % af medlemmerne forlanger dette, kan vedtægtsændringen først vedtages, på en følgende generalforsamling.
- § 14. Hvis foreningen opløses overføres samtlige aktiver til almennyttige formål for befolkningen i København.

*Vedtaget på stiftende generalforsamling, fredag d.13.september 1996,
og sidst ændret på generalforsamlingen, torsdag d.5.juni 1997.*

Rådgivningsgruppen Regnbuen

Vedtægter

-----oOo-----

§1

Gruppens formål er at yde gratis vejledning, rådgivning og terapi til trængte personer i krise og nød.

§2

Gruppen har to slags medlemmer: Aktive medlemmer og støttemedlemmer.

Aktive medlemmer er dem, der er anført på medlemslisten. Medlemslisten revideres af medlemsmødet een gang månedligt, eller efter behov. Man kan kun blive aktivt medlem, hvis man deltager fast i medlemsmøderne. Hvis man gentagne gange er fraværende uden afbud, eller udviser ligegyldighed eller illoyalitet over for gruppens arbejde og formål, vil man blive slettet fra medlemslisten. De til enhver tid gældende Fællesnordiske etikregler for psykologer er gældende som mindstekrav.

Støttemedlemmer er dem, der bidrager til gruppens arbejde med månedligt eller årligt støttebidrag. Støttemedlemmer kan både være enkeltpersoner og organisationer.

§3

Gruppens øverste myndighed er generalforsamlingen. Ordinær generalforsamling afholdes årligt i april måned.

Ekstraordinær generalforsamling afholdes, hvis mindst 2/3 del af de aktive medlemmer eller 1/4 del af støttemedlemmerne forlanger det.

Generalforsamlingen indkaldes skriftligt med 5 ugers varsel til alle medlemmer. Kun aktive medlemmer har stemmeret på generalforsamlingen.

§4

Medlemsmødet er gruppens øverste myndighed mellem generalforsamlingerne. Kun aktive medlemmer har stemmeret på medlemsmødet. Medlemsmødet er beslutningsdygtigt, såfremt alle aktive medlemmer er indkaldt, og mindst halvdelen er tilstede.

§5

Mellem medlemsmøderne varetages gruppens interesser af dem, der af generalforsamlingen eller medlemsmødet er blevet udpeget til at varetage pågældende sag. Hvis der indtræffer akut behov for at træffe en større beslutning som følge af en uforudset hændelse, skal alle aktive medlemmer så vidt muligt høres.

§6

Gruppen tegnes af et eller flere medlemmer i fællesskab, der har fået tilladelse hertil af generalforsamlingen eller medlemsmødet. Tilladelsen gives fra sag til sag, og gælder kun for den sag, hvortil tilladelsen er givet.

§7

Gruppens økonomi varetages af kassereren. Kassereren vælges af generalforsamlingen for eet regnskabsår ad gangen. Regnskabsåret følger kalenderåret. Regnskabet revideres ved regnskabsårets afslutning af en eksternt revisor, og godkendes på den ordinære generalforsamling.

§8

Hvis gruppens arbejde medfører økonomisk overskud, skal overskuddet anvendes i overensstemmelse med gruppens formål.

§9

Vedtægtsændringer skal vedtages af generalforsamlingen. Skriftligt forslag til vedtægtsændringer skal fremsendes til samtlige medlemmer sammen med indkaldelse til generalforsamling.

§10

Opløsning af gruppen vedtages af generalforsamlingen. Forslag herom udsendes sammen med indkaldelse til generalforsamling.

§11

Ved gruppens opløsning skal gruppens ejendom og eventuelle overskud tilfalde en organisation eller et initiativ, der arbejder for socialt belastede unge.

-----oO-----

Disse vedtægter erstatter vedtægterne af 30.11.1994, der igen erstattede tidligere vedtægter/arbejdsprincipper vedtaget på stiftende møde den 22.5.85, jvf. papiret "Tanker til og om en rådgivning" af 22.10.84, og uddybet i papiret "Terapi - et problem om afmagt" af 28.8.1985.

-----oO-----

*Vedtaget på på medlemsmøde d.2.oktober 1996 og 9.oktober 1996,
i henhold til de tidligere regler om vedtægtsændring.*

*.Rådgivningsgruppen Regnbuen
Initiativgruppen Gaderummet, Nørrebrogade 56B, 4.sal
2200 København N. Tlf.: 3537 4735*

Samarbejdsaftale 5.juni 1997.

Initiativgruppen Gaderummet og Rådgivningsgruppen Regnbuen har d.d. indgået aftale om i fællesskab at drive og udvikle aktiviteterne i Gaderummets lejemål Nørrebrogade 56. Baghuset 4. og 5.sal, 2200 København N.

I tilfælde af tvist kan alle medlemmer indkaldes af bestyrelsen i Gaderummet eller af medlemsmødet i Regnbuen mhp. løsning.

Samarbejdsaftalen kan siges op med 1 års varsel af en dertil indkaldt generalforsamling i Gaderummet eller i Regnbuen. I tilfælde af enighed kan samarbejdsaftalen ændres og/eller udbygges med øjeblikkelig varsel.

For Regnbuen:

Lone Vendelhaven

For Gaderummet:

Kalle Birck-Madsen

Følgepapir 2:

Årsregnskab 1997 Gaderummet-Regnbuen

0 - Revisionspåtegning	s.0
1 - Selve regnskabsaflæggelsen	s.1
2 - Regnskabsoversigt	s.2
3 - Regnskabsopbygning	s.4
4 - Kontooversigt	s.5
5 - Regnskab: Indtægter/udgifter	s.6
6a - Kontooversigt med saldo, direkte databaseudskrift	s.7
6b - Kontooversigt med saldo, fra Skat & Privatøkonomi	s.8-9
7a - Regnskabsaflæggelse til FolkeOplysningsSekretariatet	s.10-14
7b - Revisionprotokollat til FolkeOplysningsSekretariatet	s.15-16
7c - Medlemsforhold til FolkeOplysningSekretariatet	s.17-18
8 - Regnskab til PUF, Socialministeriet	s.19-20
9 - Regnskabsposter for det samlede regnskab	

Marts 1998

Kasper Lemche
Revision
Arresøgade 16
2200 København N

København 8.marts 1998

Revisionspåtegning.

Regnskabet for perioden 1.1.1997 til 31.12.1997 for Gaderummet og Regnbuen er af undertegnede blevet revideret, forretningsgangen er blevet gennemgået og opbevaring af regnskabsmateriale er kontrolleret. De forskellige konti er fundet i overensstemmelse med indestående i bank og på girokonto for Gaderummet og for Regnbuen. Og indkøbte værdier forefindes på stedet.

Revisionen har ikke givet anledning til forbehold.

Det bemærkes, at den del af regnskabet, der har med Gaderummets Folkeoplysningsstøtte, allerede er revideret af Statsautoriseret Revisorer Otto Houd v/ Finn Nielsen. Revisionen her gav heller ikke anledning til forbehold. Dette regnskab er vedlagt efter det samlede regnskab.

Det samlede regnskab er godkendt.

Kasper Lemche
Revision

Regnskabsaflæggelse for året 1997, afgivet 8.marts 1998 ved:
Kalle Birck-Madsen, formand for Gaderummet
Lone Vendelhaven, kasserer i Gaderummet

1. Selve regnskabsaflæggelse.

Regnskabet er samlet i 5 mapper med bilag, nummereret fra nummer 1 til 1225 - hvoraf nr.1221-1225 er bilag, der er overført fra 1998, hvor de er betalt over giro - samt en mappe med konto-udskrifter fra 2 girokonti, og udskrift fra bankkontoen. Alle bilag er ført ind på PC'er i "Skat og Privatøkonomi". Enhver transaktion via pung og kaffekasse er bogført på kontoen "Kassebeholdning".

Regnskabet har følgende ledige bilagsnumre: 82, 83, 233, 279, 280, 307 og 308. Der er sat bilag ind på deres plads med teksten "udgået".

Regnskabet er lavet løbende igennem året, dog kom der en pukkel af posteringer fra midten af oktober og frem, hvor vores bogholder, Christel, måtte gå fra pga. fuldtidsarbejde. Det er så lykkes at inddrage mange brugere af stedet, men tit har tiden til indføring i regnskabet - og efterfølgende fejlretning - taget mere tid end det ville have taget, at gøre det forfra for dem, der allerede kendte til regnskabet. Det har dog betydet, at mange personer på stedet har fået en temmelig god regnskabs-indsigt, som vil komme dem til gode senere, så tiden er godt givet ud alligevel.

Regnskabet er blevet tjekket i flere omgange:

a - Alle bilag er blevet tjekket op mht. om der var mangler, eller om de ville kunne godtages.

b - Regnskabet på PC'en er blevet stemt af.

c - Regnskabet på PC'en er efterfølgende stemt af med bilagene, konti for konti.

d - Medlemsregisteringen er stemt af ved at Medlemsdatabasen er holdt op imod medlemsindbetalingen i regnskabet på PC'en.

Som regnskabet foreligger nu, har vi ingen konstaterbare fejl, omend vi mangler en regning for køb af en "Tapestreamer", bilag 612. Regnskabet stemmer på øre. Det kan så ikke udelukkes, at de fejlretninger, som er blevet foretaget, når vi er stødt på dem, har givet anledning til "sidefejl", såsom at et medlemsnummer, der er rettet til een side, ikke er blevet rettet til en anden side. De fejl, der eventuelt kan være tilbage, vil væsentligst være fejl i teksten vedr. en kontering, ikke selve konteringen.

Regnskabet er bygget op over en konteringsnøgle for alle udgifter og indtægter på stedet. Der foreligger således et samlet regnskab.

2. Regnskabsoversigt.

Regnskabet er opbygget som et dobbelt bogholderi, således at enhver postering både er krediteret en konto og debiteret en anden.

Til regnskabet er knyttet følgende 4 konti:

1 - Girokonto: 606 9231 for Regnbuen. Kalle og Lone kan hæve.

2 - Girokonto: 076 6399 for Gaderummet. Kun Kalle kan hæve.

3 - Bankkonto: 5361/0686479 for Gaderummet. Kun Kalle er hæveberettiget. Her er de fælles fondsmidler til Gaderummet-Regnbuen gået ind. I starten af '97 gik også FOS-midler ind her, men senere er FOS-midler gået ind på Gaderummets girokonto.

4 - Kassen, bestående af *to punge*, der bæres af to navngivne personer, og som er her i dagligdagen, samt *en kaffekasse*, hvor man kan gi' sit bidrag for kaffe eller andre ydelser, og hvorfra der kan tages penge ud til køb af dagligdagsvarer til køkkenet og andet nødvendigt. Kalle har haft den ene pung, Ulla og Christel har haft den anden.

Herudover har stedet en **Medlemsdatabase**, hvor alle medlemmer - og støttemedlemmer - er ført ind, både mht. indmeldingsdato, om de har betalt, om de har nøgle og så fremdeles.

Indkøb af dagligdagsvarer, redskaber osv, er gjort via giro/dankort så meget som overhovedet muligt. Et bestilt DAN-kort til Gaderummet, blev desværre til et hævekort, hvorfor næsten al økonomi er gået fra Gaderummets bankbog over Regnbuens girokonto, og herfra til udbetaling. Inventar eller investeringer er krediteret enten Gaderummet, hvis det er værestedsorienteret, eller Regnbuen hvis det er til kontor/bogligt orienteret, eller Gaderummet-Regnbuen, hvis indkøbet ligger på kanten mellem kontor og værested.

Medlemsindbetalinger har fundet sted på to måder: via Gaderummets girokonto, hvad der er blevet opfordret til, at man benytter, eller der er indbetalt på stedet til indehaveren af en af pungene. I sidstnævnte tilfælde er der kun taget imod indmelding, såfremt personen selv har udfyldt girokortet.

Det har ikke været muligt for enkeltpersoner at låne privat til private formål af Gaderummet-Regnbuen, ligemeget hvilken konto. Da der imidlertid heller ikke har været midler til lomme-penge under nogen som helst form, har privat-personers økonomi til gengæld holdt hårdt for, når nogen vitterlig har været i bekneb for midler til eget ophold. Dog har Gaderummet-Regnbuen i 3 tilfælde akut gået ind og dækket basale udgifter for enkeltpersoner: een person har fået betalt en husleje, for ikke at ryge ud af sit lejemål, een anden har fået midler til nyanskaffelse af briller, der var blevet knust pga. et overfald, og endelig har vi har holdt en nabo skadesløs pga. et hærværk begået af en bruger af stedet. Samlet drejer det sig om et beløb på kr.5.179,-. I alle 3 tilfælde er udgiften ydet som lån, men personernes økonomi udsiger, at de først i en fjern fremtid betaler tilbage. Set i bakspejlet har det dog været fornuftige dispositioner, da alle personer fik reddet en stor krise af sig.

I tilfældet "Kaffekassen", så er der på årsbasis kommet flere penge ind i den, end der er blevet lagt fra Gaderummet-Regnbuens side mhp. indkøb. Det drejer sig om betaling for kaffe oa. Beløbsmæssigt omhandler det kr.807,54 for hele året. Hertil skal så lægges et uspecificeret, men stort beløb, der ikke kan konteres, enten fordi en indkøber har glemt en kvittering eller bon, hvilket er sket i utallige tilfælde, eller pga. en ugyldig bon, fx. en bon bestående af en talrække, uden andet. Det har været en stor opgave at gi` videre til stedets målgruppe, at det har været nødvendigt med bon`er eller kvitteringer, og i mange tilfælde er det alligevel gået galt. Hertil skal så lægges utallige tilfælde, hvor nogen har købt ind, billigt, men hvor butikken ikke havde eller ville yde en reel regning, og hvor indkøberne har måtte affinde sig med det.

Der har desværre også været flere tilfælde af konstateret tyveri fra kaffekassen, i størrelsesordenen 50-100kr af gange, måske 5-6 gange. Vi har dog valgt at fortsætte med, at der ligger - få - midler fremme, af praktiske grunde, men også for at holde fanen højt mht., at det må være muligt at kunne stole på hinanden, og når nogen så smutter igennem, så er det også meget det kollektive overblik, der er smuttet, hvorfor det er dét, der primært skal styrkes, idet det er dét, der kan pege fremad. Dette handler også om stedets politik om ikke at have låste døre eller skuffer, på nær et punkt: papirer med CPR-nummer, samt psykologiske journaler er låst inde, såfremt de findes på stedet, og ikke hjemme hos ansvarlige enkeltpersoner.

Samlet omkring tyveri fra stedet, eller ting, der uretmæssigt er blevet fjernet, må det siges, at vi har været forskånet for noget voldsomt eller noget særligt. Vi har til gengæld oplevet en meget stor ansvarlighed fra stedets brugere, og dermed undgået, hvad man ellers plejer at ske: forsvinder ting, så mere kontrol og flere og større låse, men hermed også flere opbrækkede døre og mere hærværk på de ting, der ikke er låst inde. Når man så tager i betragtning, at stedet huser både ekstremt fattige unge og meget belastede unge, så det siges at være et godt resultat. De konflikter, vi har haft med en art voldelig løsning, kan tælles på mindre end en hånd, samtidig med at vold er et dagligdags fænomen på de institutioner indenfor socialvæsenet og indenfor psykiatrien, som vi er sammenlignelige med.

Det, som imidlertid ikke er et så godt resultat, er, at hovedparten af de personer i og omkring Regnbuen - 6 ud af 9 - der var med til at starte Gaderummet op, er holdt op, enten slidt op af arbejdspresset, eller har måttet gi` op overfor stedets målgruppe af mangel på personlig kompetence. Vi har i ekstrem grad savnet midler, tid, overskud og overblik mht. at få opkvalificeret, også gamle Regnbue-rødder, i tide, inden det blev for meget. Det er dog et plaster på såret, at ingen er holdt op pga. intern konflikt, og at alle er kommet godt videre, een på pension, alle andre i uddannelse eller i fuldtidsarbejde til anden side.

3. Regnskabsopbygning 1997

Gaderummet-Regnbuen er defineret som et socialpsykologisk fristed, indeholdende to juridiske subjekter:

- 1 - Rådgivningsgruppen Regnbuen, en alternativ psykologisk rådgivning på Kritisk Psykologisk grundlag, der er en almennyttig forening, skattefritaget, men lønsumspligtig. Regnbuen har SE.nr, dvs arbejdsgivernummer. Regnbuen er fra 22.maj 1985.
- 2 - Initiativgruppen Gaderummet, et være- og aktivitetssted, der er en almindelig medlemsforening. Gaderummet er fra 15.september 1996.

Initiativet til et socialpsykologisk fristed kommer fra Regnbuen, der stillede økonomi og inventar til rådighed for opbygningen af Gaderummet fra 13.august '96. Regnbuen havde dén interesse med Gaderummet, at der skulle være plads også til de gadebørn, der har brug for mere frirum, politisk aktivitet, pleje og omsorg, end et kun dagåbent være- og aktivitetssted kan tilbyde. Kombinationen af være- og aktivitetssted med psykologisk rådgivning, er så blevet til konceptet "et socialpsykologisk fristed".

Lokalerne er lejet i Initiativgruppen Gaderummets navn, men der er sammenfald med Regnbuen ved, at Kalle fra Regnbuen har skrevet under på huslejekontrakten som juridisk og økonomisk ansvarlig ift. udlejer.

Indtil midten af april-maj '97 havde Gaderummet som selvstændigt initiativ ingen økonomi overhovedet. Hver fondsansøgning fra Gaderummet gav intet resultat, men noget presse og nye ansøgninger i såvel Gaderummet og Regnbuens navn, gav et godt resultat. Vi fik økonomi til 1-1½ års virke. Håbet var så, at vi i denne periode ville kunne komme ind i varmen hos Socialministeriet, men det er i skrivende stund ikke lykkedes. Der er derfor økonomiske problemer i syne fra sommeren 1998.

Fra der kom økonomi i Gaderummet med april-maj '97 har der været et fællesregnskab som fra starten af. Det har ikke været tilsigtet, men der har simpelt hen ikke været tid eller overskud (overblik) til at udvikle to separate regnskaber. Så der venter en art økonomisk bodeling, ud over den allerede gældende praktiske funktionsindretning af lokalerne. Der er kun taget et første spadestik med udformningen af en samarbejdsaftale mellem regnbuen og Gaderummet, en aftale der kort består i, at de to subjekter i fællesskab sørger for udviklingen af stedet - og samfundet: det kan kun gå fremad!

Nøglen for brug af økonomiske midler har været, at der er investeret i basale arbejds- og væresteds-midler, således at stedet skal kunne det hele ud fra egne kræfter og midler, dvs. midler der muliggør alt fra tøjvask til produktion af videnskabelige artikler. Brugen og disponeringen af økonomiske midler er søgt uddelegeret til de direkte berørte, men efter en tid er det altid endt med at havne hos Kalle - igen - idet han er den mest gennemgående/kontinuerlige person på stedet.

4. Kontooversigt for Gaderummet-Regnbuen 1997

11.LOKALEUDGIFTER: (omkostning)

- 1100 Lokaleudg. div.
- 1101 Værktøjshuset, a conto
- 1110 Husleje (FOS kontering)**
- 1111 EI (FOS kontering)**
- 1112 Varme (FOS kontering)**
- 1113 Gas (FOS kontering)**
- 1120 Telefon
- 1130 Forsikring (FOS kontering)**
- 1140 Vedligehold (FOS kontering)**
- 1150 Inventar, værested (aktiv)
- 1151 Inventar, kontor (aktiv)
- 1152 Inventar, kontor - PUF-kontering
- 1160 Nøgler
- 1170 Rengøringsartikler (FOS kontering)**
- 1180 Husholdningsartikler
- 1190 Gæster

12.KONTORUDGIFTER: (omkostning)

- 1200 Kontorudgifter div.
- 1201 Kontorudgifter div (PUF kontering)
- 1210 EDB mv.
- 1211 EDB mv - PUF-kontering
- 1220 Porto (FOS kontering)**
- 1221 Porto (PUF kontering)
- 1230 Kopiering/tryk
- 1231 Kopiering/tryk (PUF kontering)
- 1240 Abonnementer//tidsskrifter
- 1241 Abonnementer/tidsskrifter (PUF kont)
- 1250 Litteraturindkøb (FOS kontering)**
- 1251 Litteraturindkøb (PUF kontering)

13.PERSONALEUDGIFTER: (omkostning)

- 1300 Transport
- 1310 Mad & drikke
- 1320 Kursusudgifter
- 1330 Personaleudg.div.

14.GRUPPEAKTIVITETER: (omkostning)

- 1400 Arrangementer
- 1410 Materialer/aktiviteter
- 1420 Tilsyn (FOS kontering)**
- 1430 Rengøring (FOS kontering)**
- 1440 Toiletartikler
- 1450 Mad & drikke
- 1451 Mad & drikke (PUF kontering)
- 1460 Aviser
- 1470 Gruppeaktiviteter div.

15.RENTEOMKOSTNINGER:

- 1500 Renteudgifter RGB
- 1510 Renteudgifter GR
- 1520 Renteudg.Arb.Landsbank GR

18.ØVRIGE UDGIFTER: (omkostning)

- 1800 Gæld/indskud (passiv)
- 1810 Revision
- 1820 Gebyrer/bank
- 1830 Gaderumsgæld '96

19.VIRKSOMHED: (omkostning)

- 1900 Lønsum
- 1910 Feriekonto
- 1920 Arbejdsmarkedsbidrag
- 1930 A-skat

20.INDTÆGTER: (passiv)

- 2000 Medlemskontingent 0-17 år (FOS)**
- 2001 Medlemskontingent 18-24 år (FOS)**
- 2002 Medlemskontingent 25 og op (FOS)**
- 2003 Medlemskontingent støtte medlemmer
- 2010 Private bidrag (FOS kontering)**
- 2011 Private bidrag
- 2015 Betaling for privat brug
- 2019 Tilskud og fonde (FOS kontering)**
- 2020 Tilskud og fonde
- 2021 PUF-midler
- 2022 FOS-midler**
- 2023 Indre Nørrebro Bydel
- 2030 Lån
- 2040 Foredrag
- 2041 Diverse opgaver
- 2050 Udlæg
- 2090 Overførsler

21.RENTEINDTÆGTER: (indtægt)

- 2100 Renteindtægter RGB
- 2110 Renteindtægter GR
- 2120 Renteindtægt.Arb.Landsbank

22.KAPITAL: (aktiv)

- 2200 Bankgiro RGB
- 2210 Bankgiro GR
- 2220 Arb.Landsbank GR
- 2230 Kassebeholdning
(saldobalance kr.7849,62)

5. Regnskab: indtægter/udgifter

26-01-98

Skat & Privatøkonomi
Gaderummet og Regnbuen

Side 1

Regnskab

for perioden 01-01-97
til 31-12-97

<u>INDTÆGTER</u>		
20	INDTÆGTER	-597.679,80
21	RENTEINDTÆGTER	-2.288,84
22	KAPITAL	153.721,92
INDTÆGTER IALT		<u>-446.246,72</u>
<u>UDGIFTER</u>		
11	LOKALEUDGIFTER	257.527,34
12	KONTORUDGIFTER	36.519,97
13	PERSONALEUDGIFTER	2.035,80
14	GRUPPEAKTIVITETER	124.944,24
15	RENTEOMKOSTNINGER	21,76
18	ØVRIGE UDGIFTER	3.970,06
19	VIRKSOMHED	21.227,55
UDGIFTER IALT		<u>446.246,72</u>
<u>OVERSKUD / UNDERSKUD</u>		<u>0,00</u>

6a. Kontooversigt med saldo

Nedenstående er en direkte databaseudskrift. Overskuelighedsmæssigt er den bedre end efterfølgende "Kontooversigt med saldo" fra "Skat & Privatøkonomi.

Kontoid	Bemærkning	Startsaldo	Startdato	Temosaldo
1100	Lokaleudgifter.div.	kr 0.00	01-01-97	kr 12.303.85
1101	Værktøjskøst/Konto	kr 0.00	09-06-97	kr 300.95
1110	Husleje - FOS konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 97.721.04
1111	EI - FOS konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 7.170.00
1112	Varme - FOS konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 22.214.34
1113	Gas - FOS konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 0.00
1120	Teletax	kr 0.00	01-01-97	kr 9.776.56
1130	Forsikring - FOS konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 2.334.25
1140	Vedligehold - FOS konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 7.457.16
1150	Inventar.Værested	kr 0.00	01-01-97	kr 34.951.55
1151	Inventar.Kantor	kr 0.00	01-01-97	kr 48.265.45
1152	Inventar.kantor - PUF-konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 3.745.00
1160	Nøbler	kr 0.00	01-01-97	kr 5.539.44
1170	Renaøringartikler - EQS konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 601.85
1180	Husholdningsartikler	kr 0.00	01-01-97	kr 4.575.55
1190	Gæster	kr 0.00	01-01-97	kr 570.35
1200	Kontorudgifter.div.	kr 0.00	01-01-97	kr 6.634.25
1201	Kontorudgifter. PUF-konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 4.070.65
1210	EDB mv.	kr 0.00	01-01-97	kr 6.508.90
1211	EDB-udstyr - PUF-konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 1.712.00
1220	Porto	kr 0.00	01-01-97	kr 3.932.75
1221	Porto - PUF konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 1.250.00
1230	Kopierina/trvk	kr 0.00	01-01-97	kr 2.535.79
1231	Kopierina/trvk - PUF-konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 2.595.15
1240	Abonnementer/kontingenter	kr 0.00	01-01-97	kr 1.422.00
1241	Abonnement/tidsskrift - PUF konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 2.004.10
1250	Litteraturindkøb	kr 0.00	01-01-97	kr 1.447.75
1251	Litteraturindkøb - PUF-konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 2.406.63
1300	Transport	kr 0.00	01-01-97	kr 966.00
1310	Mad & drikke	kr 0.00	01-01-97	kr 454.80
1320	Kursusudgifter	kr 0.00	01-01-97	kr 540.00
1330	Personaleudgifter.div.	kr 0.00	01-01-97	kr 75.00
1400	Arrangementer	kr 0.00	01-01-97	kr 3.392.09
1410	Materiale/aktiviteter	kr 0.00	01-01-97	kr 2.852.10
1420	Tilsvn - FOS konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 35.200.68
1430	Renaøring - FOS konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 35.200.68
1440	Toiletartikler	kr 0.00	01-01-97	kr 921.95
1450	Mad & drikke	kr 0.00	01-01-97	kr 31.219.96
1451	Mad&Drikke - PUF-konterina	kr 0.00	01-01-97	kr 2.618.57
1460	Aviser/tidsskrifter	kr 0.00	01-01-97	kr 3.665.31
1470	Gruppeaktiviteter.div.	kr 0.00	01-01-97	kr 9.872.90
1500	Renteudgifter RGB	kr 0.00	01-01-97	kr 17.01
1510	Renteudgifter Bankair GR	kr 0.00	01-01-97	kr 4.75
1520	Renteuda. Arb.Landsbank GR	kr 0.00	01-01-97	kr 0.00
1800	Gæld/indskud	kr 5.100.00	01-01-97	kr-5.100.00
1810	Revision	kr 0.00	01-01-97	kr 0.00
1820	Gebvret/bank	kr 0.00	01-01-97	kr 1.386.00
1830	Gederumsaeld	kr 0.00	01-01-97	kr 7.684.06
1900	Lønsum	kr 0.00	01-01-97	kr 0.00
1910	Feriekonto	kr 0.00	01-01-97	kr 11.041.55
1920	Arbejdsmarkedsbidrag	kr 0.00	01-01-97	kr 1.322.00
1930	A-skat	kr 0.00	01-01-97	kr 8.864.00
2000	Medlemskontingent 0-17 år	kr 0.00	01-01-97	kr-1.070.00
2001	Medlemskontingent 18-24 år	kr 0.00	01-01-97	kr-4.350.00
2002	Medlemskontingent 25 år og opæfter	kr 0.00	01-01-97	kr-560.00
2003	Medlemsbidrag støttemedlemmer	kr 0.00	01-01-97	kr-1.210.00
2010	Private bidrag - EQS konterina	kr 0.00	01-01-97	kr-1.375.50
2011	Private bidrag	kr 0.00	01-01-97	kr-292.04
2015	Betalning for arivat brug	kr 0.00	01-01-97	kr-170.00
2019	Tilskud aa fonde (EQS konterina)	kr 0.00	01-01-97	kr-50.000.00
2020	Tilskud aa fonde	kr 0.00	01-01-97	kr-253.480.00
2021	PUF-midler	kr 0.00	01-01-97	kr-20.000.00
2022	FOS-midler	kr 0.00	01-01-97	kr-155.925.00
2023	Indre Nørrebro Bvdel	kr 0.00	03-06-97	kr-30.240.00
2030	Lån	kr 0.00	01-01-97	kr 1.354.03
2040	Foredrag mv.	kr 0.00	01-01-97	kr-79.162.94
2041	Diverse opbevar	kr 0.00	01-01-97	kr 0.00
2050	Udlæg	kr 0.00	01-01-97	kr-1.198.35
2090	Overtørsier	kr 0.00	01-01-97	kr 0.00
2100	Renteindtæter RGB	kr 0.00	01-01-97	kr-20.09
2110	Renteindtæter Bankair GR	kr 0.00	01-01-97	kr-40.57
2120	Renteindtæter Arb.Landsbank GR	kr 0.00	01-01-97	kr-2.228.18
2200	Bankair RGB	kr 2.749.62	01-01-97	kr 70.570.31
2210	Bankair GR	kr 0.00	01-01-97	kr 5.597.54
2220	Arb.Landsbank GR	kr 0.00	01-01-97	kr 77.614.07
2230	Kassebeholdning	kr 0.00	01-01-97	kr 0.00

6b. Kontooversigt med saldo: Skat & Privatøkonomi

26-01-98

Skat & Privatøkonomi
Gaderummet og Regnbuen

Side 7

Kontooversigt med saldo

saldo pr. 31-12-97

Konto	Saldo
1100	12.303,85
1101	300,95
1110	97.721,04
1111	7.170,00
1112	22.214,34
1113	0,00
1120	9.776,56
1130	2.334,25
1140	7.457,16
1150	34.951,55
1151	48.265,45
1152	3.745,00
1160	5.539,44
1170	601,85
1180	4.575,55
1190	570,35
1200	6.634,25
1201	4.070,65
1210	6.508,90
1211	1.712,00
1220	3.932,75
1221	1.250,00
1230	2.535,79
1231	2.595,15
1240	1.422,00
1241	2.004,10
1250	1.447,75
1251	2.406,63
1300	966,00
1310	454,80
1320	540,00
1330	75,00
1400	3.392,09
1410	2.852,10
1420	35.200,68
1430	35.200,68
1440	921,95
1450	31.219,96
1451	2.618,57
1460	3.665,31
1470	9.872,90
1500	17,01
1510	4,75
1520	0,00
1800	0,00
1810	0,00
1820	1.386,00
1830	7.684,06

1900	0,00
1910	11.041,55
1920	1.322,00
1930	8.864,00
2000	-1.070,00
2001	-4.350,00
2002	-560,00
2003	-1.210,00

26-01-98

Skat & Privatøkonomi
Gaderummet og Regnbuen

Side 2

Kontooversigt med saldo

saldo pr. 31-12-97

Konto	Saldo
2010	-1.375,50
2011	-292,04
2015	-170,00
2019	-50.000,00
2020	-253.480,00
2021	-20.000,00
2022	-155.925,00
2023	-30.240,00
2030	1.354,03
2040	-79.162,94
2050	-1.198,35
2090	0,00
2100	-20,09
2110	-40,57
2120	-2.226,18
2200	73.259,93
2210	5.597,54
2220	77.614,07
2230	0,00
Grand total	7.849,62

Foreningen "Initiativgruppen Gaderummet"

Årsregnskab 1997

	Side
Foreningsoplysninger	1
Bestyrelsens underskrifter	2
Revisionspåtegning	2
Resultatopgørelse	3
Balance	4

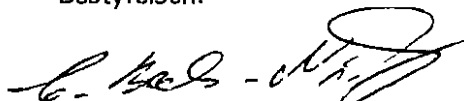
Oplysninger om foreningen

Forening	Foreningen "Initiativgruppen Gaderummet" Nørrebrogade 56, Baghuset, 4. & 5. sal
Bestyrelse	Kennett Fendrich Christensen Claus Bach-Nielsen Emil Elvheden Kalle Birck-Madsen Lone Vendelhaven
Revision	OTTO HOUD/TAGE SØRENSEN statsautoriseret revisionsaktieselskab Hammerensgade 6 1267 København K

Efterstående projektregnskab 1997, der udviser et resultat på 2.269 kr. og en egenkapital pr. 31. december 1997 på 107.212 kr., er godkendt af bestyrelsen den 9. marts 1998.

Bestyrelsen:

Kennett Fendrich Christensen

Claus Bach-Nielsen

Emil Elvheden

Kalle Birck-Madsen

Lone Vendelhaven

Revisionspåtegning

Vi har revideret årsregnskab 1997 for Foreningen "Initiativgruppen Gaderummet".

Den udførte revision

Vi har i overensstemmelse med almindeligt anerkendte revisionsprincipper og Folkeoplysningens revisionsinstruks af januar 1993 tilrettelagt og udført revisionen med henblik på at opnå en begrundet overbevisning om, at regnskabet er uden væsentlige fejl eller mangler. Under revisionen har vi ud fra en vurdering af væsentlighed og risiko efterprøvet grundlaget og dokumentationen for de i regnskabet anførte beløb og øvrige oplysninger.

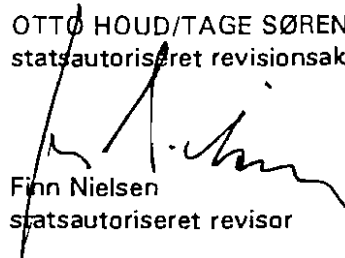
Revisionen har ikke givet anledning til forbehold.

Konklusion

Det er vor opfattelse, at regnskabet er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav til regnskabsaflæggelsen, og at det giver et retvisende billede af foreningens aktiver og passiver, økonomiske stilling samt resultat.

København, den 4. marts 1998

OTTO HOUD/TAGE SØRENSEN
statsautoriseret revisionsaktieselskab

Finn Nielsen
statsautoriseret revisor

		1997	Budget
Kontingenter for medlemmer 0 - 17 år	1	1.070	1.000
Kontingenter for medlemmer 18 - 24 år	2	4.350	4.000
Kontingenter for øvrige medlemmer	3	560	900
FOS-driftstilskud	4	155.925	156.000
Ankerprisen	5	50.000	0
Private bidrag	6	1.376	46.000
INDTÆGTER I ALT		213.281	207.900
Husleje	7	97.721	96.000
Eludgifter	8	7.170	0
Varme	9	22.214	20.000
Gas	10	0	0
Forsikringer	11	2.334	4.000
Vedligeholdelse	12	7.457	20.400
Rengøringsartikler	13	602	0
Porto	14	3.933	0
Litteratur	15	1.448	0
Rengøring	16	35.201	37.500
Tilsyn	17	35.201	30.000
UDGIFTER I ALT		213.281	207.900
Renter af bankindeståender		2.269	0
ÅRETS RESULTAT - overskud		2.269	0

AKTIVER

	1997
Indestående i Arbejdernes Landsbank, kontonr. 4201 788078	77.614
Indestående i BG Bank, kontonr. 1179 0766399	5.598
Depositum, lejemål	<u>24.000</u>
AKTIVER I ALT	<u>107.212</u>

PASSIVER**EGENKAPITAL**

Tidligere indskud	104.943
Årets overskud	<u>2.269</u>
EGENKAPITAL I ALT	<u>107.212</u>
GÆLD	<u>0</u>
PASSIVER I ALT	<u>107.212</u>

Revisionsprotokollat for Foreningen "Initiativgruppen Gaderummet"

Indledning

Revisionen af foreningens årsregnskab for 1997 er nu afsluttet. Revisionen er foretaget i overensstemmelse med sædvane for gældende god revisionskik og er i hovedsagen udført efter følgende retningslinjer:

Den udførte revision i hovedtræk

Vi har gennemgået den foreliggende bogføring med tilhørende bilagsmateriale i et efter vor opfattelse passende omfang og har herunder overbevist os om aktivernes tilstedeværelse og forsvarlige vurdering, samt at gældsposter og forpligtelser i øvrigt, der os bekendt påhviler foreningen, er kommet rigtigt til udtryk i regnskabet.

Overordnet konklusion på den udførte revision

Vi har forsynet regnskabet med følgende påtegning:

"Vi har revideret årsregnskab 1997 for Foreningen "Initiativgruppen Gaderummet".

Den udførte revision

Vi har i overensstemmelse med almindeligt anerkendte revisionsprincipper og Folkeoplysningens revisionsinstruks af januar 1993 tilrettelagt og udført revisionen med henblik på at opnå en begrundet overbevisning om, at regnskabet er uden væsentlige fejl eller mangler. Under revisionen har vi ud fra en vurdering af væsentlighed og risiko efterprøvet grundlaget og dokumentationen for de i regnskabet anførte beløb og øvrige oplysninger.

Revisionen har ikke givet anledning til forbehold.

Konklusion

Det er vor opfattelse, at regnskabet er aflagt i overensstemmelse med lovgivningens krav til regnskabsaflæggelsen, og at det giver et retvisende billede af foreningens aktiver og passiver, økonomiske stilling samt resultat."

I forbindelse med vor revision har vi indhentet følgende erklæring fra bestyrelsen:

Erklæring fra bestyrelsen

Som bestyrelse for Foreningen "Initiativgruppen Gaderummet" skal vi erklære følgende vedrørende årsregnskabet:

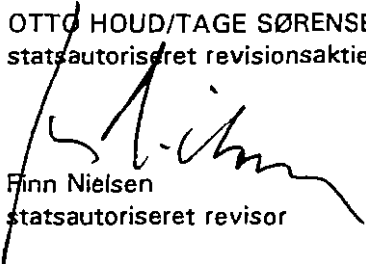
- at alle forhold af økonomisk betydning for foreningen er kommet til udtryk i regnskabet, således at dette fremtræder som et fuldstændigt grundlag for bedømmelsen af foreningens drift og balance,
- at der ikke er rejst retssager eller andre krav, som har væsentlig betydning for bedømmelsen af foreningens økonomiske stilling,
- at alle regninger vedrørende udgifter afholdt i 1997 er medtaget og enten betalt inden regnskabsårets udløb eller opført som skyldige poster,
- at der for foreningen er tegnet lovpligtige forsikringer, og at foreningen anses for at være forsikret i rimeligt, nødvendigt omfang, og
- at der ikke efter regnskabsårets udløb er indtrådt forhold af væsentlig betydning for bedømmelsen af driftsresultatet og den økonomiske stilling.

Lovkrævede erklæringer og oplysninger

I henhold til bekendtgørelse nr. 90 af 22. februar 1996 skal vi oplyse, at vi opfylder lovgivningens habilitetsbestemmelser, og at vi under revisionen har modtaget alle de oplysninger, der er anmodet om.

København, den 4. marts 1998

OTTO HOUD/TAGE SØRENSEN
statsautoriseret revisionsaktieselskab

Finn Nielsen
statsautoriseret revisor

Forelagt bestyrelsen den 9. marts 1998.

I bestyrelsen

Kennett Fendrich Christensen

Claus Bach-Nielsen Emil Elvheden

Kalle Birck-Madsen

Lone Vendelhaven

Oversigt over søgte midler fra FOS 1997, samt betingelserne knyttet hertil.

Vi har søgt FolkeOplysningsSekretariatet for tilskud til drift i 1997 i to omgange. Først ud fra forventet 86 medlemmer, senere ud fra forventet 110 medlemmer. Vi fik den sidste godkendt, efter en reduktion i selve ansøgningsposterne, hvilket gav os et tilskud på kr. 155.925,-. Vi skal, for at oppebære disse midler, imidlertid også have en egenfinansiering på 25%, dvs. vi skal aflægge regnskab for minimum kr.207.900,- i udgifter.

Nedenstående skema viser, hvad vi søgte, hvad FOS accepterede, hvad de bevilgede, og hvad vores faktiske udgifter skal være, for at vi kan oppebære tilskuddet. Vores faktiske udgifter er meget større, end hvad FOS kræver, så vi er berettiget til tilskuddet..

Udgifter

POST	Søgt	Accepteret	Bevilget og udbetalt	Faktiske udgifter
3 Husleje	96.000	96.000	72.000	97.721,04
8 Varme	20.000	20.000	15.000	22.214,34
8 El og gas				7.170
6 Forsikring	4.000	4.000	3.000	2.334,25
7 Vedligeholdelse	20.400	20.400	15.300	7.457,16
9 Rengøring	45.427	37.500	28.125	35.802,53
9 Tilsyn	65.520	30.000	22.500	35.200,68
Udgifter i alt	251.347	207.900	155.925	207.900

Post-numre refererer til numrene i "Ansøgningskema for driftstilskud til lokaler" fra FOS.

Tilskuddet på kr.155.925,- er givet under forudsætning, at vi er 30 personer under 18 år, 80 personer mellem 18-24 år, og 10 personer på 25 år eller derover, jvf. deltagerudskriften. Da medlemmer mellem 0-17 år, og mellem 18-24 år tæller det samme, må vi være nok medlemmer til at oppebære tilskuddet. Det skal endvidere bemærkes, at vi har trukket 12 medlemmer ud af medlemsregisteringen, selv om de har betalt, simpelt hen for at få afsluttet regnskabet i tide, og det selv om hovedparten af personerne jævnlige bruger stedet. Personerne er i stedet konteret under "Støttemedlemmer"/konto 2003, jvf. vedlagte udskrift.

Det drejer sig om: 10 personer, hvor det udfyldte indbetalingskort mangler (Bilag 108, 110, 111, 188, 189, 190, 193, 295, 297, 298); 1 person, hvor adressen ikke er gyldig adresse (Bilag 1052); og 1 person, hvor fødselsdatoen ikke er opgivet (Bilag 274).

Aktiviteter for børn og unge

Regnskab for deltagertilskud 1997

INDSENDES SENEST 30. APRIL 1998

1. Bruger-/journalnummer : 25382 / 10-10-1432/96

Kredsens navn : INITIATIVGRUPPEN GAEDERUMMET

2. Kredsens deltagerantal i 1997:

Fordeling på aldersgrupper:

0-17 år	18-24 år	25-59 år	over 60 år	i alt
<input type="text" value="26"/>	<input type="text" value="89"/>	<input type="text" value="11"/>	<input type="text"/>	<input type="text" value="126"/>
Heraf handicappede:				
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

3. Kredsens deltagerbetaling i 1997:

Husk at vedlægge deltagerliste

Kontingent pr. deltager 0-17 år for 1997 = : kr. _____

Kontingent pr. deltager 18-24 år for 1997 = : kr. _____

A. Anden deltagerbetaling:

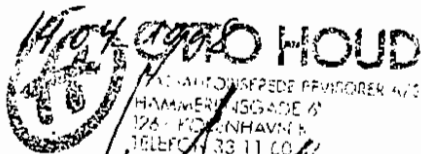
Gennemsnitligt betaling pr. deltager 0-17 år for 1997 = 40,- : kr. 1.070,-

Gennemsnitligt betaling pr. deltager 18-24 år for 1997 = 50,- : kr. 4.350,-

4. Underskrift:

Husk også underskrift på bagsiden

Dato:

Kredsens revisor

Dato:

7.4.98

Kalle Birk-Madsen
Kredsens økonomiske ansvarlige

Vibeke Malmquist
Revision
Korsgade 12C, 5.sal, lejl. 3
2200 København N.

København d.14.april 1998

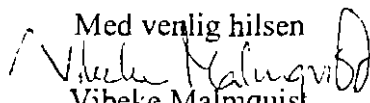
Revisionspåtegning.

Undertegnede har revideret Rådgivningsgruppen Regnbuens regnskab ifm. de tildelte midler på kr.20.000 for bevillingsåret 1997 til "Psykologisk rådgivning for unge".

Midlerne anses for anvendt indenfor formålet.

Revisionen har ikke givet anledning til kommentarer. Regnskabet er hermed godkendt.

Med venlig hilsen

Vibeke Malmquist

Til
Socialministeriet
Udviklingskontoret
Holmens Kanal 22
1060 København K

Vedr. PUF-bevillingen for 1997, J.nr. 81111-1100.

Vi takker hermed meget for den tildelte bevilling for 1997 på kr.20.000. Vi fremsender hermed udskrift af regnskabsposter inkl. kontooversigt og revisionspåtegning.

For de enkelte poster er i alt brugt:

Kategori	Indhold	Beløb
1152	Inventar kontor	3.745
1201	Kontorudgifter	4.070,65
1211	EDB mv	1.712
1221	Porto	1.250
1231	Kopiering og tryk	2.595,15
1241	Abonnementer, tidsskrifter	2.004,1
1251	Litteraturindkøb	2.406,63
1451	Mad & Drikke, kaffe/the/mælk	2.618,57
2021	PUF-bevilling	-20.000
Summa		402,1

Ifm. sygdom hos bevillingsansvarlig Leif Mandrup Christensen overtog undertegnede midlertidigt ansvaret for bevillingen i sommeren 1997. Da Leif Mandrup Christensen desværre ikke siden er blevet rask og har kunnet vende tilbage til rådgivningsgruppen, er det også undertegnede, der skriver under på regnskabet for 1997.

Vedlagt er også vores årsrapport for det samlede projekt "Initiativgruppen Gaderummet".

Med venlig hilsen
Kalle Birch-Madsen
Cand.psych. Kalle Birck-Madsen
28.april 1998

Følgepapir 3:

Diverse papirer om klager.

- 1 - Klagen fra Byfornyelsesselskabet
- 2 - Vores brev til Bydelsrådet v/ Jesper Langebæk
- 3 - Vores fax til Byfornyelsesselskabet
- 4 - Vores udkast til et svar på klagen
- 5 - Om en ubehagelig episode, samt skadestuejournal
- 6 - Artikel af Johannes Schjødt om "Ikke i vores baghave"
- 7 - Sidste nyhedsbrev februar 1998
- 8 - Invitation til nabomøde.

Gaderummet-Regnbuen fastelavn '98

Gaderummet
Kalle Birck-Madsen
Nørrebrogade 56, baghuset, 4. sal
2200 København N.

ANBEFALET

J.nr.
4131

Dato:
12. februar 1998

Vedr. Deres erhvervslejemål Nørrebrogade 56, 4.

Vi har fra et stort antal af ejendommens beboere og erhvervsdrivende modtaget klager over Deres/Deres gæsters adfærd på ejendommen. Der klages over, at Deres gæster:

ofte medbringer hunde, der skider i gården, porten og på trappen
har brækket sig på bagtrappen
virker truende overfor de øvrige lejere, gæster og kunder
larmer på trappen med støvletrappen og hundegøen
svineri med affald i gården
laver graffitti i port og på gårdfacader
ringer på forkert dørtelefon i gården
smadrer vinduer på trappen

I 1997 påtalte vi, at Deres gæster ødelagde/saboterede porten mod Nørrebrogade og overnattede i lejemålet.

Ovennævnte er en krænkelse af lejekontrakten og husordenen og en tilsidesættelse af Deres/Deres gæsters pligt til at iagttage god skik og orden på ejendommen.

Vi skal hermed advare Dem om, at såfremt der påny sker krænkelse af lejekontrakten eller husordenen til ulempe for ejendommen eller De øvrige lejere, vil vi opsigte/ophæve Deres lejeaftale, jf. lejelovens § 83, stk. 1, e) og § 93, stk. 1, g).

Med venlig hilsen

Søren Hundborg, advokat

sh062.98

Til
Indre Nørrebro Bydel
Sjællandsgade 38
2200 København N.

Att: Bydelsrådsformand Jesper Langebæk.

Vedr. Gaderummet på Nørrebrogade 56, Baghuset, 4.sal.

I henhold til tidligere aftale - af november '97, hvor politiet ryddede det bezatte hus i Ahornsgade - fremsendes hermed Byfornyelsesselskabets klage over os.

Vi har gjort indsigelse mod klagens mange punkter. Jvf. vedlagte svarbrev fra os. Svarbrevet, der er et udkast, er overgivet til vores advokat, men endnu ikke fremsendt til Byfornyelsesselskabet. Problemet som vi ser det, er mere det generelle niveau på Nørrebro af polariserede livsvilkår og de heraf afledte sociale og psykologiske problemer og konflikter, end det omhandler vores konkrete eksistens.

Vores andel til problemet er ikke de personer, som vi får kontakt med og arbejder med, men de menneskelige eksistenser, der slår deres vej forbi os eller forbi baggården, og som vi ikke har ressourcer til at gribe fat i.

Vi er da også i så akut bekneb for ressourcer, at vi er ved at udforme en skrivelse til Socialdirektoratet og til Jer i Bydelsrådet. Vi vil anmode om etablering af 4-6 fuldtidsstillinger på stedet, fx. á la Støtte- og Kontaktpersonordningen, ganske enkelt for at kunne samle op på bare noget af det forkastede menneskemateriale, som det traditionelle sociale- og sundhedsmæssige system udstøder, hvoraf en del også kommer fra dårlige arbejdsmarkedsbetingelserne. På længere sigt kan man håbe, at den begyndende omstrukturering indenfor Bydelens socialforvaltning med etableringen af "farverige teams" fra slutningen af marts '98, vil kunne løse mere end hidtil. Socialforvaltningen er dog en "supertanker", og derfor ikke så let at vende. Det vil den heller ikke være, når den kommer på sin nye kurs, og derfor må man også spørge, om der ikke permanent er behov for mere fleksible "udposter", steder som Gaderummet, der hurtigt kan registrere og arbejde med nye problemer og opgaver. Sådanne steder kan indgå i et aktivt samarbejde med Socialforvaltningen, og således være med til at bygge nyt op.

Ligeså let som man kan anlægge betragtningen, at man bør lukke et sted som Gaderummet, og et sted som Ungdomshuset, eller straks fjerne Skurvognspladsen, lige så let kan der argumenteres for, at man kommer længst, menneskeligt, socialt og økonomisk, gennem en massiv tilførsel af midler til de steder, som kommer fra de unges egne initiativer, og hvor de unge selv søger hen til i deres forsøg på at komme ind i deres voksentilværelse på en fornuftig måde.

Vi vil snarest anmode om et møde med Jer, hvor vi kan drøfte et samarbejde.

Hvor megen storpolitik og strategi, der er i klagen fra Byfornyelsesselskabet, ved vi selvsagt ikke. Vi er dog vidende om, at Byfornyelsesselskabet v/ Søren Hundborg har meddelt, at bygningen planlægges solgt i 1998. Måske Byfornyelsesselskabet tænker, at det er sværere at sælge ejendommen med vores lejemål intakt, hvorfor der herfra er en selvstændig interesse i at få os smidt ud. På den anden side skal de sociale problemer løses, hvor de er, og hverken kommuner eller bydele kan på dette område eksportere sig ud af sine problemer. Vedlagte artikel af Peter Johannes Schjødt er meget sigende på denne problemstilling.

Med venlig hilsen
Cand.psych. Kalle Birck-Madsen 20.februar 1998

Til
Byfornyelsesselskabet København
Stuðiestræde 50
1554 København V.
Fax. 3332 6702

Att: Advokat Søren Hundborg

Vedr. erhvervslejemål Nørrebrogade 56, Baghuset, 4.sal; J.nr.: 4131.

I brev af 12.februar 1998 meddeler I os en mængde forskellige klager. Som lejemål bestrider vi klagerne. Vi har derfor overgivet sagen til vores advokat, Bjarke Madsen, Østerbrogade 96, 4.sal, 2100 København Ø, Tlf. og fax. 3526 9278, samt orienteret Indre Nørrebro Bydel v/ Jesper Langebæk om det samme.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen

18.februar 1998

Om klager over adfærd på ejendommen Nørrebrogade 56, Baghuset, 4.sal.

Fra husejer. Byfornyelsesselskabet i København, har vi modtaget brev af 12.februar 1998. I brevet angives 8 klagepunkter, og der refereres yderligere til en tidligere klage fra 1997.

I efterfølgende tekst kommenteres de 8 klagepunkter og den tidligere klage punkt for punkt. Generelt fremgår det, at vi ikke kan tage klagerne for pålydende, hvorfor vi må gøre indsigelse mod dem.

Når dette er sagt, skal vi samtidig udtrykke vores beklagelse over, at naboer kan føle eller opleve sig generet af vores virksomhed, men vi mener det grunder i uvidenhed og frygt for, hvad der på et givent tidspunkt anses for at være anderledes. Og ja! Mange af vores gæster er anderledes i påklædning, hårfrisurer og hvad angår kæledyr, hvor rotten er den foretrukne. Vi er generelt fattige. Der kommer punkere på stedet, som der kommer alle mulige andre mennesker, også spædbørn.

Desuden ligger der en socialpolitisk problemstilling i det, omhandlende øget polarisering af livsvilkårene, marginalisering og udstødning. Vi kan kun beklage, at vi synes at forstyrre nogen som helst, men forstyrrelserne - skulle det være en stakket undskyldning - kommer ikke specielt fra de personer, som vi er, og dem vi arbejder med, men fra dem, af den voksende skare af et pjalteproletariat på gaderne omkring os, og hvis vej også falder os forbi, men som vi ikke får kontakt med. Indre Nørrebro har massive sociale og psykosociale problemer. Disse problemer eksisterer ikke kun ude på Nørrebrogade, eller oppe hos os, men også inde ved siden af, i de tilstødende gårde og huse, og generelt ved siden af enhver borger. En løsning på problemerne i det samlede kompleks afhænger af andre løsninger, samt en større (fordelings)politisk indsats for at rette op på det stadig mere polariseret samfund, hvor øget rigdom og øget opløsning af de sociale fællesskaber går hånd i hånd. Her vil vi gerne medvirke med det vi kan.

Vi bliver beskyldt for stort set hvad som helst. Sat i relief er en klage over "at ringe på forkert dørtelefon" ren og skær chikane fra klagere, når det også går den anden vej, endda ganske ofte, og det på trods af en rimelig skiltning i gården: at andres gæster ringer på vores dørtelefon, når eller fordi de ikke kan finde ind, eller de kommer herop for at spørge efter, hvad de søger. Vi opfatter ikke dette som noget, der kan eller skal klages over, men som almindelig nabo-hjælp og som almindeligheder mennesker og lejemål imellem. Der er selvfølgelig en øvre grænse for, hvor mange fejltagelser, der kan bæres, men så vil vi gerne have fremlagt beviser på, at klagere har flere fejlringninger end os.

Vi kan kun beklage, når vores gæster på den ene eller den anden led træder forkert ift. god skik og orden, i gården på trappen eller andre steder. Fx. ikke straks at få fjernet efterladenskaber fra sin hund, når en hund er trængende. Men det er så få tilfælde, som det drejer sig om, at det er at skyde spurve med kanoner. Hertil kommer så også, at vi på bestemte andre områder kan være ganske kraftigt forstyrret af andre af ejendommens beboere og erhvervslejemål, men hvor vi vælger at lade det være ved det.

Generelt vil vi sige ift. samtlige klagepunkter, at der rettes bager for smed ift., hvem der egentlig klages over. Det er en fordom, hvis man mener, at punkere og andre anderledes udseende skulle svine i gården, true, lave graffiti, brække sig osv, medens gårdens andre beboere, musikerne, fitnessfolkene og deres gæster er bløde små lam, der nærmest genetisk er født til ikke at smide flødekaramelepapir på gaden. Fra Gaderummet flyttede ind i august '96 og frem til idag, er der hverken mere eller mindre beskidt i gården end dengang. Undertegnede samlede dengang affald op, som idag, og det er det. Dog synes viceværtfunktionen at fungere dårligere. Det gælder både storskrald, som Gaderummet ikke bidrager specielt til, men hvor dét, der står der lige nu, har stået der længe, og hvor ikke er noget af det er vores. Det gælder også de mange skrotcykler, der bor i gården. Her har undertegnede fjernet en del af dem, gennem tiderne, hen til storskraldsområdet, endog skåret 2 skrotcykler fri af stativet: de stod der da vi flyttede ind, og det var trættende at se på dem, år efter år. Aktuelt er der en cykel, der hele tiden bemærkes: en rød totalt hærget kvindecykel, som der flyttes rundt på nede omkring forhuset 56. Undertegnede kunne selvfølgelig også fjerne denne cykel, når nu der er opmærksomhed på det, men hvor er viceværten eller de andre beboere og erhvervsdrivende henne i dette spørgsmål. (PS: Jeg går ned og fjerner den, inden der klages over den til os!). En lignende problemstilling er og har været i den bagerste baggård. Her er udstillet træpaller, noget pap, gud ved hvorfra, og en gulvspand - intet af det er vores - og hvorfor har Fitness, der specielt bruger denne anden baggård, ikke fjernet det.

Der er noget absurd i klagerne over os. Skal vi følge den logik, der lægges for dagen, svarer det til, at vi skulle klage over Fitness de to gange vi har haft forsøg på indbrud gennem vores bagdør på 4.sal, en bagdør vi aldrig bruger, hvorfor den også er lukket med en bom. Begge gange var der nemlig intet at se på yderdøren til bagtrappen i gården, hvorfor indbruddene måtte være fostret af, enten at Fitness ikke havde fået lukket yderdøren ordentligt om aftenen, eller at det er en gæst fra Fitness, der havde forsøgt indbrud, med mindre det var indbrudsforsøg indefra ejendommen, begået af folk fra de nederste etager, der bruger bagtrappen.

Vores gæster kan som alle andres gæster være sløse, og smide cigaretskodder eller madpapir fra sig. Nogen af vores gæster kan man se på, at de skal op til os, andre kunne besøge Kongehuset. Det gælder også de andre lejemål.

Ifm. indgåelse af lejemålet var det sådan, at udlejer var helt på det rene med og klar over, hvad lejemålet i 56. Baghuset, 4.sal til Gaderummet skulle udlejes til, nemlig til opsamling og støtte af unge mennesker i krise og nød, mennesker der ikke havde andre steder at gå hen, såkaldte gadebørn. Udlejer ved Peter Voigt tog som følge heraf den konsekvens, at han mente, at det ville være lettere for ham at få lejemålet accepteret, hvis der skete en begrænsning i lejemålets automatiske tilgang til de tilstødende gårdarealer for hele komplekset. Vi skulle selv søge Gårdlauget om tilladelse til ophold i de tilstødende andre gårde. Vi skulle så også love, at vi ikke som tidligere lejer holdt store og ukontrollable fester. Udlejer ved Peter Voigt var fra starten af i besiddelse af såvel vores formålsparagraf, samt andre papirer om vores virke som psykologisk rådgivning og socialpsykologisk være- og aktivitetssted, der tydeliggjorde anvendelsen af vores lejemål, og det var herudfra at der blev taget enkelte ord og vendinger ud til selve huslejekontrakten. Den blev herefter skrevet under af undertegnede fra Rådgivningsgruppen Regnbuen og i Gaderummets navn, og af Peter Voigt fra Byfornyelsesselskabet.

Ved indgåelse af lejemålet var det tydeligt at mærke på Peter Voigt, at der var og havde været store problemer i gården. Han nævnte muligheden for, om vi kunne træde ind som vicevært/gårdmand, hvad vi var åbne overfor. Vi hørte dog aldrig noget, og da man begyndte at installere en ny port, måtte vi konstatere, at planerne var ændret, og at vi sandsynligvis ikke ville modtage en opfordring om en vicevært/gårdmands-stilling. At porten så aldrig er kommet til at virke, dét er ikke vores anliggende, men i sagens natur må det være nogen andres anliggende: en så kostbar investering, der ikke fungerer, dét plejer at koste hoveder - men: kan man finde en syndebug udenfor den besluttende inderkreds, så kan man måske selv klare frisag. Vi har da også fået skylden for at have saboteret/ødelagt porten, hvad vi på ingen måde har. Undertegnede vil gerne under strafansvar vidne på, at det hverken er ham eller andre fra stedet, der har gjort, hvad man beskyldes for. Herom i retten. Det er så ikke nævnt i brevet fra Byfornyelsesselskabet, at vi dengang vi modtog denne anklage, gjorde indsigelse. Desuden bliver en løgn ikke sand af at blive gentaget! Men jeg husker godt to debatter med nogle portfolk, da jeg på Christiania-cykel kørte ud og ind gennem porten. Den holdning, jeg blev mødt med, da jeg sagde min mening, at en portner og et kollektivt overblik ville være bedre end det påtænkte, var så åbenbar ikke helt deres.

Klagerne udtrykker i deres ordlyd og omfang en massiv irritation over vores eksistens. Nærmest enhver bevægelse synes at være et problem. Dette giver kun mening, når det antages, at dem, der klager, synes at være låst fast i forhold til sit sted, sin virksomhed. Generelt gælder det for dette, at jo mindre man har af mulighed for perspektivsætten på eget liv og på sin virksomhed, jo flere tvangstanker kommer der omkring punkter, hvor man ikke har kontrol over relevante andre. For en manglende kontrol opleves netop som, at de andre står een i vejen for det perspektiv, man gerne vil lære at kende, udvikle. Det er en ganske almindelig, men dog ikke særlig sund, afværgemekanisme at hænge sin hat op på, at ens problem med udvikling er de andres skyld.

I hvilken grad forskellige virksomheder eller beboere rent faktisk har ganske store problemer med deres egne forhold skal vi her være usagt. Til gengæld skal vi nævne, at de problemer, der måtte være med vores virksomhed - hvad man så end tager af klagepunkterne - at disse problemer, de har været der før vi flyttede ind, måske med en anden drejning, måske med vægten på andre områder. Vi har hørt beløb ifm. porten på op i nærheden af de kr.150.000.-. Man laver ikke en sådan investering, med mindre der er faktiske og konkrete grunde til at skulle gøre det, uanset hvad de grunde så end var, og hvorvidt de var reelle eller ej. Selvfølgelig har der da været grunde til, at gården eller andre omkring gården, har ønsket opsat en kostbar automatisk port, men hvad de grunde så end var dengang, så havde vi ingen indflydelse på, om der skulle opsættes en fuldautomatisk port eller ej. Desuden ved man, at automatiske porte, der serviserer et stort antal mennesker, aldrig kommer til at fungere ordentligt. Og det burde man have lyttet til i dette tilfælde.

Dette skal nævnes, fordi et simpelt blik på klagepunkterne, et blik der angår helheden i dem, fortæller om blamering og simpel udgrænsning af os. Vores eksistens søger man at koge ned til et fremmedlegeme, der bare ikke skal være i baggården, og hertil henholder man sig så til lejekontrakten og til husordenen. Helheden er dog intet andet end en vifte af værdiladede enkelthændelser. Fx.: En klage for at ringe på forkert dørtelefon, giver kun mening som klage i dagligdagen Nørrebrogade 56, hvis klager mener han har ejendommen for sig selv, og hvis der skal være lydløst stille på gangen om natten, når der soves på 1.sal i erhvervslejemålet.

Den nutidige samfundsmæssige tilstand, hvor økonomisk rigdom i topklassen, hvad angår EU - kun Luxembourg når vores højde, kunne man læse i avisen forleden - desværre er gået hånd i hånd med en opløsning af de menneskelige fællesskaber, og med en skævdeling af sygdomsforkomster, en sådan problemstilling deler Nørrebrogade 56 og 56Baggården lod med. Nørrebro er ingen øde ø, heller ingen baggårde på Nørrebro er tomme om dagen eller om natten, lige for at huske proportionerne.

Men, vil vi så spørge: hvorfor så alle disse klager "fra et stort antal af ejendommens beboere og erhvervsdrivende"?

Vi skal hertil ikke svare med, at det bare er almindelig hetz mod anderledes udseende mennesker, selv om dette sikkert er en del af det. Hvorfor skulle denne Nørrebro-baggård adskille sig fra det generelle danske samfund lige for tiden! Nej. Der er ganske andre grunde. Her skal vi skille mellem forhusets lejere og baghusets lejere.

Ift. lejerne i Nørrebrogade 56 Baghuset, Trykkeriet i stuen som vi ikke har modtaget klage fra, og som altid hilser venligt, Fittnes på 1. og 2.sal, og Musikfabrikken Øret på 3.sal, og så vores gadebørnsprojekt på 4.sal, så synes der åbenbart at have udkrystalliseret sig klare interesse-modsigelser mellem de involverede parter med os på den ene side og 1.og 2.og 3.sal på den anden side. Vi mener imidlertid, at der sagtens er plads til os alle, og at vi har retten på vores side: ift. 3.salen, Musikfabrikken Øret, har vi været tvunget til at melde Øret til Miljøkontrollen, idet vi er voldsomt forstyrret af 4 ikke-lyd-isolerede øverum, hvad de i første omgang ikke ønskede at reagere på. Status er, at Miljøkontrollen har pålagt Øret at halvere deres støj ift. naboer, et krav Øret ikke overhovedet kan honorere for nærværende, hvorfor man fra Ørets side ønsker en anden slags aftale med os, fx. en aftale om at der sker en gradvis reduktion af støjen. Dette har vi selvfølgelig imødekommet.

Ift. Fittnes på 1. og 2.salen er problemet mere kompleks: For det første har lejer hævdet, at han bor i sit erhvervslejemål, hvorfor han mener at have ret til at være efter folk på trappen om aftenen og om natten. Da 4.salen har åbent døgnnet rundt harmonerer dette ikke med en boligforlangende på 1. eller på 2.salen, men det er jo ikke vores problem, men hans problem med hans erhvervslejekontrakt. For det andet er han så speciel - hvis dette ord overhovedet er dækkende - at han har passion for at råbe dødstrusler specielt efter punkere - som om alle punkere er ens, og som om dette var god naboskik. Han kan sidde deroppe i vinduet og råbe som en anden galning, men OK: det skaber da liv i gadebilledet, selv om de fleste, som han har råbt efter helst vil være det foruden. Vi har faktisk prøvet at snakke med ham om problemet som vi oplever det, men han er stor som et ondt år, og det føler folk sig truet af, apropos det med at føle sig truet, som vi beskyldes for at gøre mod andre! Det er så også tilfældet, hvad han også selv hævder, at hans klientel i Fittnes-centeret er af en anden støbning end vores: der er flere skulderpuder og mere parfume og mere moderigtigt tøj, i den forstand at det er købt - vores tøj er typisk klunset og folk kan godt ligne de fattigrøve, de er. Om dette skulle nedsætte værdien af hans lejemål, at han deler ejendom med os, det er da ganske tænkeligt, hvis man ellers ikke tænker sig lidt om: at man kan ikke skue mennesker på tøjet, som man kan skue en hund på pelsen. Det er ikke undertegnede indtryk, at punkere eller andre i genbrugstøj, råber efter Fittnes-personerne, tværtimod tror jeg man hilser på dem, fordi man møder dem i gården, men kun få hilser tilbage!

Vi kan altså ikke acceptere klagerne. Ud over, at det er overdrevet, og at vi får skyld for, hvad andre - som vi heller ikke ved hvem er - har lavet, så er det så tydeligt, at der ligger interessemodsigelser til grund, hvor det er os, der har fat i den lange ende, at klagerne ganske enkelt ikke kan behandles på det indtil nu anonyme grundlag. **Vi må derfor bede om aktoplysninger fra Byfornyelsesselskabet: hvem har klaget over os om hvad.**

Ift. forhuset, Nørrebrogade 56, her står vi anderledes. Folk hilser på os, og vi har haft gode dialoger med de lejere, der af den ene eller den anden grund føler sig forstyrret og kontaktet os. Det kan være pga., at de går tidligt iseng, eller fordi de har deres passion for de (vilde) katte i gården og ikke er glade for hunde som sådan.

Vi er da kede af, at der ikke bare er slukket og lukket, når det nærmer sig midnat, men det er der ikke. Det er ikke nogen stor aktivitet, der er om natten, men den er der. Og vi gør alt for at indskærpe, at går man ud eller ind, så er der altså nogen, der sover og skal tidligt op. Problemet synes overhovedet at bestå i, at der er en færden i gården. Her spiller frygt og uvidenhed en stor rolle i, om man forstyrres eller ej. En afstand til tingene får dem til at fremtræde uforudsigelige. Afstand kan skabe frygt. Som Gaderum kan vi da kun beklage, at vi ikke har fået åbnet stedet mere direkte ift. naboer, fx gennem åbent hus eller andet, så afstanden har kunnet mindskes. Vi har dog inviteret direkte til de to åbne fattigrøvsfester, vi har holdt.

Om de konkrete klager:

1. "Ofte medbringer hunde, der skider i gården, porten og på trappen".

Det er rigtigt, at stedet gæstes af hunde. Men de skider ikke i gården, porten og på trappen. Vi er dog vidende om, at det er gået galt for enkelte hundeejere, der har gæstet stedet, men de har nu hurtigt lært at tørre hundelort op via til formålet indkøbte hundeposer.

Det er en klar politik på stedet, at hunde skal luftes i parker og på tomter, ikke andre steder. Ligeledes at hunde skal være i snor. Det bliver sagt til vores gæster, og de faste folk bliver det konstant indskærpet.

Det skal tilføjes, at ligesom gården jævnligt tjekkes af af udefra kommende flaskesamlere, så sender uvedkommende hundeejere også deres hunde ind i gården - hvad der er mange eksempler på. Og så har kattene jo sit liv i gården, til stor glæde for mange beboere.

2. "Har brækket sig på bagtrappen".

Klagen må angå den fest, vi holdt i slutningen af november. Den anden fest på eet år. Og den er så også den eneste klage vi har modtaget over fester. Da festen var slut og gæsterne gået, tjekkede vi bagtrappen af og gjorde rent, også selv om vi heller ikke ved denne lejlighed brugte bagtrappen. Vi fandt ikke noget bræk ved denne runde. Men hørte så den efterfølgende dag, fra lejeren på 1.sal, at han havde fundet bræk på trappen. Da vi undersøgte det, viste det sig at være bræk ude i den bagerste gård, og ikke på trappen. Om det kommer fra os, ved vi ikke, men vi kan kun beklage det, hvis det gør det.

3. "Virker truende overfor de øvrige lejere, gæster og kunder".

Dette er ikke rigtigt. Det er ikke nogen, der er knyttet til dette sted, der truer nogen som helst i gården. Det truende må bero på subjektive vurderinger af, hvad der er truende adfærd, fx. er nitter på jakken, hanekam i håret osv i sig selv ikke truende, men hvis man er bange for anderledesheden, så kan det muligvis opleves truende, hvis man har tidligere negative hændelser hermed.

Det er det samme som med hunde: nogen er bare bange for alle hunde, også dem, der ikke er grund til at være bange for. Her vil det heller ikke være muligt at fremvise en truende hund i sig selv, der også er objektivt truende for alle. Der er ingen hunde, der kommer i Gaderummet, der på nogen måde er bidsk eller truende, hvilket omhandler, at her kommer små børn - så havde der været en bidsk hund, hvad vi ikke har været ude for, ville den hurtigt være ude igen. Men om der kommer en bidsk hund, dét afgøres af den givne sandsynlighed for at en sådan hund optræder, og denne sandsynlighed er også gårdens dimension.

Vi skal medgive, at mange unge mennesker heroppe ser underlige og aparte ud, men det er ikke trusler og vold de kommer med. Det er ikke vold og slagsmål, der præger vores klientel. Vi har haft få andre episoder, desværre, men dog ikke med nogen legemsbeskadigelse til følge. Men det er samtlige for meget alligevel. Selvfølgelig kan det opstå, at nogen råber skældsord efter andre heroppefra. At nogen herfra på nogen måde skulle have truet andre i gården eller på trappen er vi totalt uforstående overfor, uvidende om og ubekendt med.

4. "Larmer på trappen med støvletrampen og hundegøen".

Der er fire etager op til vores lejemål på 4.sal. Det kan ikke undgås, at folk med støvler, om det er folk til os eller det er musikere og deres venner til 3.sal, kan høres for deres fodtrin. Vi har for længst sat en seddel op om "vis hensyn til naboerne", så gæster til lejemålet bliver opmærksomt på at dæmpe sig. Den støj, der kommer fra vores færden på trappen, er ikke stor, og at den skulle forstyrre de andre lejemål må vi stille os undrende overfor. På 3.sal kan de end ikke høre deres egen ringeklokke, når de øver - deres gæster ringer meget meget ofte på hos os, fordi man lettere kan stå udenfor døren til 3.sal og ringe sig ind; og hvad angår 1.og 2.salen, så er der her så heftig aktivitet med work-out mv., at man end ikke kan høre sine egne fodtrin, når man går op af trappen. Aktiviteten fra såvel 1., 2. og 3.sal er støj- og rystemæssigt ift. bygningens bærende konstruktioner overvældende.

Det kan så være, at brug af gangen om natten, at dette forstyrrer Fitness-lejeren på 1. og 2.sal, når han sover/overnatter/bor i sit erhvervslejemål, hvad vi kender til fra mange nætter, hvor han i nattøj/kimono er trådt ud på trappen og har råbt voldsomme eder efter forbipasserende.

5. "Svineri med affald i gården".

Det er ikke overvældende, hvad der er af affald i gården. Men at det skulle komme fra os specielt, nix. Bliver nogen herfra opmærksomt på, at en anden smider affald, bliver det straks påtalt, og samlet op. For egen regning samler jeg dagligt en masse henkastet affald op, og det har jeg gjort siden sommeren '96, hvor vi flyttede ind. Det er en gammel vane. Jeg samler mængdemæssigt ikke mere affald ind end tidligere - dog er der på det sidste halve år kommet mere storskrald, og affaldet henne bag forhuset ligger der længere, før det bliver samlet op. På det sidste er det imidlertid blevet værre, men det er samtidig med at storskraldet er vokset. Det er mit indtryk, at viceværten vist ikke gæster gården så meget, og at problemet kommer herfra. Desuden er det en skrøne, at pæne unge gymnaster og musikere til baghuset ikke skulle henkaste affald, og at alt affald skulle komme fra punkere og andre anderledes udseende.

Det er fordom, hvis man tror det. Man behøver bare at kigge efter affald ved sportspladser og lignende. Der er rigeligt her - desværre!

Men der er en masse kattelort i gården, og græsplænen er fuld af kattelort, hvilket skæmmer, selv om vi ikke bruger den. Og det kan være svært at fylde skraldeposer i containerne om natten, hvor der ikke er så meget lys, uden at man skal træde i kattermad. Det er da generende, men der skal vel også være plads til katte. Så hellere lære ikke at træde i kattermaden, og i kattefoderet, end at klage over katte. tak.

6. "Laver graffiti i port og på gårdfacader".

Den slags graffiti, der er i porten til forhuset og i porten til baghuset, er den slags graffiti, der er overalt i byen. Og hvorfor skulle det være nogen fra Gaderummet, der har lavet dette. Alle husmure og baggårde er overmalet med denne form for kunst!

Graffiti med kvindekamp i første baggård kender vi derimod noget til. Nogen så en person lave den, en person der ikke kommer i Gaderummet, og vedkommende blev bedt om at fjerne den. Hun havde ingen penge, hvorfor vi betalte grafittifjerner. Desværre gav hun op efter en eftermiddags skrumpen, og skred igen. Vi har ikke set hende siden. Vi kan da kun beklage, at vi ikke har fjernet resten, for det skæmmer gården, men vi er faktisk i gang. På den anden side vil vi da gerne have præciseret, at det skulle være vores ansvar at få det malet over, fordi vi så det ske - for hvis det er sådan, kan det være at nogen vil mene, at det er farligt at "se" fremover, hvilket vil være dårligt.

7. "Ringer på forkert dørtelefon i gården".

Der kan være tilfælde af, at folk har ringet på forkert dørtelefon i andre lejemål. Det skal vi ikke benægte. Vi er selv udsat for det dagligt, på trods af stor og god skiltning, af personer fra 1. og 2.salen og fra 3.salen. Specielt 3.salen ringer tit på hos os, fordi de ikke kan høre dørklokken, når de øver.

Denne klage må - som mange andre af klagerne - vist komme fra Fittnes på 1.og 2.den salen. Ift. Fittnes har vi imidlertid flere tilfælde af, at personer fra Gaderummet har måttet gå op til Fittnes og forhøre sig om, hvem der nu havde låst sin cykel fast til vores cykelvogn. Det kan da være frustrerende, hvis man har travlt, og skal ud i de andre lejemål og lede efter en "synder", men det er altså ikke dét, vi klager over. Det er sådan noget man kalder nabo-fnidder - med efterfølgende nabo-hjælp.

Der er såmænd også klaget over os fra 3.salen. En meget aggressiv mand kom op og bad os gå ned i gården og flytte vognen til kranen 2 meter til den ene side, så de kunne komme til. Det ville vi da gerne gøre, omend den aggressive tone gjorde at det tog lang tid inden nogen forstod, hvad han mente. Selv, bruger vi kranen meget sjældent, mens Musikfabrikken i sagen natur bruger den tit, ja flere gange dagligt og om aftenen og sent om natten/morgenen, når de kommer hjem fra jobs. Desuden har vi flyttet Musikfabrikkens vogn umindeligt mange gange, de gange vi selv har skullet bruge kranen.

8. "Smadrer vinduer på trappen".

En gæst på vej herop gik amok på trappen ved juletid, og smadrede 12 ruder. Vi fandt personen, og kunne konstatere, at hun selv havde anmeldt det passerede til politiet, samt at hun gerne ville erstatte det. **Alt dette skrev vi til Byfornyelsen om, og vi skrev hvordan man kunne finde hende, nemlig hos politiet. Hvis det er dette, der tænkes på, så synes vi det**

er dybt urimeligt, at der skal klages over, at vi rent faktisk engagerer os i, at få forholdene bragt i orden.

Der er så efterfølgende røget en rude på trappen. Personligt opdagede jeg den, da jeg så Fittnesmanden stå og fotografere op mod trappen. Det ligner en lille sten, der er kastet ind. Det kan være hvem som helst. Vi aner det ikke.

9. "Ødelægger/saboterer porten mod Nørrebrogade og overnatter i lejemålet".

Det er en gammel klage og anklage mod os, at vi har ødelagt/saboteret porten. I perioden hvor der blev arbejdet med opsætning af porten sommeren '97 var undertegnede så godt som eneste person på stedet, blandt andet husker jeg en dag, hvor jeg kom hen på eftermiddagen, og først gik langt ud på natten. Da jeg gik kunne jeg se, at der var der sket et eller andet hærværk, som jeg ikke idag kan huske hvad var. Det specielle ved den dag var, at ingen andre havde deres færden i Gaderummet. Jeg har det med denne klage og anklage, at jeg går rettens vej, hvis ikke den trækkes tilbage. Det er simpelt hen for groft at tro, at man kan tørre et problem af på os, bare fordi man tror, at vi er nogle nemme ofre.

Omkring overnatning, der ikke er lovlig, fordi den ikke er omfattet af vores lejekontrakt. Nej. Vi er hverken et boligsted eller et herberg. De personer, der er her meget, og som også kan sove her, er her alle, fordi de er i en svær psykosocial tilstand. Vi skriver ikke nogen ind, der ikke falder indenfor formålet. Vi er et døgnåbent være- og aktivitetssted.

Vores klager.

Vi gør os ikke specielt i klager over andre. Men vi husker en del. Her er det således, at vi faktisk var på vej med en klage over Fittnes-lejeren på 1.og 2.sal, først til ham selv, og så ville næste skridt nok mere være politiet end det ville være Byfornyelsen pga. alvorligheden i det. Det omhandler, at et stor antal personer fra Gaderummet over lang tid er blevet truet groft. Der er råbt af folk, sædvanligvis det samme, og det er "I kill you, I kill you, yes I do". Og det er samme type mennesker, som han råber efter, nemlig dem, der ser punket ud. Det er simpelt hen for meget med denne chikane pga. udseende. Der er bare så mange episoder med trusler og med tilhørende truende adfærd, at vi ikke kan holde tal med dem. Men passionen fra hans side mod punkere har desværre en hage: den er så omskiftelig, at alle der overværer det, lufter mistanken om, at der er noget helt andet på spil, og spørger om han er påvirket af stoffer.

De tre værste episoder har været: **1** - at han har passet personer op nede på Nørrebrogade, og chikaneret dem omkring deres udseende. Han har simpelt hen gået efter dem på gaden og råbt skældsord til dem. **2** - Da han udvidede sit lejemål på 1.ste salen med lejemålet på 2.sal, gik det sent op for ham, at der lå en musikfabrik på 3.salen. Det kom her til en masse skærmydsler mellem ham og Musikfabrikken. En aften nogle gik op af trappen, kom Fittnes-lejeren fra 1.sal ud fra Musikfabrikken på 3.sal. Personer fra Musikfabrikken sagde til ham, at hvis han ikke gik nu, så ville man ringe efter politiet. Det vores folk så, det var en ophidset mand, der fægtede med en kæmpe slagterkniv. Vores personer blev herefter overfuset, mens han fægtende stod med kniven i hånden. **3** - Ifm. en fest, den ene af to fester på 1½ år, gik det ikke bedre, end at toilettet ikke længere kunne klare det. Det begyndte at sive fra en revne hvilket blev konstateret af dem neden under os. Fittnes-lejeren fra 1. og 2. sal en og een fra Musikfabrikken kom op for at gøre opmærksomt på, at der sivede vand. VVS sagde efterfølgende, at det var et gammelt ukurant mærke, der var stillet op ifm. renoveringen af bygningen. På trods af

at det var almindelig slidtage, så skulle Fittnes-lejeren både højrøstet og verbalt true og fysisk prikke til en af personerne heroppefra. Som om man selv bestemmer, når et lokum giver op! Det blev så også sagt af Fittnes-lejeren til personen fra Musikfabrikken: "Nu har vi noget på dem"!

Der ligger i klagebrevet en så omfattende kritik af os, en kritik hvor man også har skrabet bunden, at man spørge sig selv, om gården var eksemplarisk, før vi flyttede ind. Her vil vi godt henvise til det mislykkede portprojekt, og i forlængelse heraf spørge, hvad det handler om. Er det den sociale diskrimination, der stikker hovedet frem? Eller er det bare almindelig jantelov?

Vi er yderst kede af, hvis vi på nogen måde kan være eller opleves forstyrrende af vores omgivelser, og vi vil da gøre hvad vi kan for at det ikke skal være tilfældet. Men i det forestående er det nærmest selve vores eksistens, der kriminaliseres. Er det fordi, der er økonomiske problemer på 1. og 2. salen, som man tror vil kunne overvindes, hvis gymnasterne ikke skal se på os fattigrøve i genbrugstøj? Er det 3. salen, der har problemer med den lovmæssigt påbudte støjdæmpning, men som fordi de har svært ved det, hellere ønsker os ud? Der er ikke klaget over støj i gården, men det er da her vi søger at gøre vores, så ikke forhusets beboere generes. Men alt i alt: det er midt på Nørrebro, der ligger midt i storbyen København, og selve stedet ligger i et område, hvor der er massive sociale problemer. De problemer, der er, kommer ikke fra de personer, vi arbejder med, men fra dem, som vi ikke arbejder med. Det er det massive i problemernes omfang, mængde og styrke, der kan give gener.

Løsning.

Som fremtid ift. dette morads, som naboklager jo altid er, vil vi foreslå et konfliktråd og en viceværtordning. Ift. det sidste kunne man lave en intern viceværtordning, fremfor det nuværende at en udefrakommende vicevært skal være syndebuk for resten - med mindre nogen ved, at han er skåret ned eller fyret eller har måttet gå op af andre grunde. Måske var hans arbejdsvilkår umulige og urimelige. Konfliktrådet kunne jo passende begynde at snakke sammen. Der er jo ikke uforenlige interesser mellem lejermålene. Det kan ikke til en start kræve det store, at man indvier hinanden i hinandens problemer og finder en løsning.

På Gaderummets vegne

Kalle Birck-Madsen 18. februar 1998

Tlf. 3537 4735; Fax. 3537 4736

Ubehagelig episode lørdag d.21.februar, kl. 06-07, ved Nørrebrogade 56, Baghuset, 2200 København N.

Undertegnede Claus Heiberg Christensen kom gående med en bekendt natten mellem fredag og lørdag. De skulle op i Gaderummet, ringede på ved yderdøren 56B, og blev lukket ind, og gik herefter op på 4.sal, og ind i Gaderummets lokaler. Klokken var 06. Claus forlod 20 minutter senere stedet. Gik ned af trappen, og ud af yderdøren 56B. Her blev Claus råbt an af erhvervslejereren på 1.sal, Fittnes, der sagde: "I am coming down". Det blev råbt yderst truende, hvorfor Claus ikke ønskede at stoppe. Til grund ligger også, at samme Fittnesperson i lang tid har chikaneret temmelig mange personer fra Gaderummet, og i den mere bløde ende blandt andet med utallige gange at have truet og råbt "I kill you, I kill you, yes I do". Claus fortsætter derfor sit gøremål, og forlader gården.

En times tid senere kommer Claus tilbage. Han ringer igen på dørtелефonen ved døren til 56B. Men inden Claus når at blive lukket ind af personer fra Gaderummet, kommer Fittnes-personen løbende ud i gården, sandsynligvis kommende fra bagtrappen i hans lejemål. Claus vender sig om, og bliver samtidig skubbet på bryst og skulder, og tjattet voldsomt til.

Hvad Claus ikke ved på dette tidspunkt, det er at Fittnes-lejeren har siddet oppe i sit vindue på 1.sal og ventet på ham. Dette vides fra tre andre personer, der kom til Gaderummet efter at Claus havde forladt det. Til disse personer havde Fittnes-personen råbt ud af vinduet: "I kill a punker wearing glasses, because he had stamped at the staircase in front of my door".

Efter at Fittnes-personen har skubbet og tjattet til Claus et par gange, prøver Claus at komme væk, men bliver så slået i hovedet og skubbet omkuld. Liggende ned får Claus et par spark. Claus får efterfølgende rejst sig op, finder sine briller der er røget af ved slaget på hovedet, og løber væk.

Fra Hjørnet af Elmegade og Birkegade ringer Claus til politiet. Der kommer en patruljevogn fra Station 3. Efter forklaring fra Claus, siger de, at Claus skal tage på skadestuen, og derfra aflevere en anmeldelse. De får Claus' cpr-nummer. Claus tilbageholdes nu ud fra loven om euforiserende stoffer. Claus bliver tjekket i enkelte lommer, og får lov at gå!

For ovenstående

Claus Heiberg Christensen

Cand.psych. Kalle Birck-Madsen

21.februar 1998

Efterfølgende gik undertegnede ned for at sige til Fittnes-lejeren, at han måtte stoppe med at råbe dødsrusler efter folk og afholde sig fra vold/overfald. I modsat fald ville jeg melde det til politiet straks. Det blev sagt til hans medarbejder, der oversatte det engelsk, der er Fittnes-lejeren sprog. Jeg ønskede efterfølgende ikke at gå ind i en nærmere dialog, og forlod hans lokale. Han fulgte anmasende og truende efter mig helt ud på trappen og ned af trappen, selv om jeg bad ham om at lade være med at følge efter mig - don't follow mee - men han råbte så ud af vinduet, da jeg var kommet ud i gården: "Do you want to fight with mee". Jeg skred ud af hans rækkevidde.

Kalle Birck-Madsen, 21.februar 1998

CHRISTENSEN, CLAUS HEIBERG
SLESVIGSGADE 25 ST TV
1762 KØBENHAVN V

Udskrevet 21-02-98 18:03
Side 1 E1

CPR-Nummer: 270675

Telefon: IKKE TLF.

Regions-pt.: NEJ

Barn af:
CPR:

Tilsyn:

Ankommet: 21-02-98 Kl. 1720

Afgang: 1803

Egen læge navn: PETER TORP
Egen læge gade: VESTERBROGADE 96, 3. TV
Egen læge by : 1620 KØBENHAVN V

Ydernr.: 005797

Henvist fra: INGEN HENVISNING Sygehus/Afd:

Hvor optaget:
Underret pår.:

Indbr. af SELVHENVENDER

Tetanus:
1 ML VAT, REVACCINATION.
GÆLDER I MIN. 10 ÅR OG MAX. 20 ÅR

Røntgen: NEJ
Laboratorieprøve: NEJ
Afslutningsmåde: INGEN LÆGELIG OPFØLGN.
Sygehus/afd:
Lægens initialer: MT

DIAGNOSER: T00 Overfladisk læsion af flere legemsregioner

ANAMNESE, OBJ. FUND, RØNTGEN OG BEHANDLING:

IGÅR OVERFALDET AF UNDERBO, HERUNDER SPARKE I HOVEDET SAMT
PÅ SKINNEBENET, INGEN BEV.LØSHED ELLER COMMOTIOSYMPT.
PT.S BRILLER BLEV SLÅET SKEVE.

OBJ.:

VÅGEN, KLAR.

KRANIUM: CONT.MÆRKE I HØ. TINDINGEREGION. INGEN FRAKT.TEGN.

ØJNE: RUNDE EGAL PUPILLER, REAG. NAT FOR LYS.

HØ, OE: EXCOR. PÅ FORSIDEN AF CRUS. INGEN FRAKT.TEGN.

INGEN NEUROVASK. UDFALD.

BEH.:

SÆBEVASK AF SKINNEBEN X 3 DGL.

INFORMERET OM INFEKTIONSTEGN.

MT/LK

Ikke i vores baghave

INFORMATION, FEBRUAR 1998

Socialdemokratiske lokalpolitikere saboterer samfundsopgaver – og partiets egen humane politik

DET NÆRE SAMFUND

Af PETER JOHANNES SCHJØDT
Filosof

»IKKE I VORES baghave« er et andet udtryk for dobbeltmoral. Man er moralsk stemt og indstillet på handling. Bare ikke på egne vegne. Der er nogle problemer, som man mener bør og skal løses, men helst af alle mulige andre end lige en selv.

I stigende grad ser det ud til, at flere og flere af landets kommuner er kommet til at lide af syndromet. De mest isjnefaldende er de socialdemokratiske kommuner, hvor den manglende interesse for at bidrage til løsningen af en række samfundsmæssige problemer naturligvis gør livet lidt vanskeligere for den socialdemokratiske regering.

Modviljen mod at se ud over egen kommunegrænse afslører, at de socialdemokratiske kommunalpolitikere kun er socialdemokrater af navn og ikke af gavn. De er blevet politikere, fordi de ganske enkelt ønsker sig magt, og ikke fordi de ønsker magt til at

gennemføre et bestemt politisk program. Derfor ser man så tit: socialdemokratiske kommunalpolitikere føre en politik, der ligger så langt fra socialdemokratisk politik, at det i de fleste andre foreninger vil være tilstrækkelig begrundelse for udsmidning.

I sig selv er dette forhold et godt argument mod mere kommunalt selvstyre. Mere magt til kommunalbestyrelserne vil i mange tilfælde føre til, at samfundets interesser i sin helhed vil blive nedprioriteret i en grad, som ingen ansvarlig landspolitiker bør kunne acceptere.

NETOP holdningen »ikke i vores baghave« er noget af det, som kommunalpolitikere oftest afviser kravet om ansvarlighed med. Det sker i spørgsmålet om integration af flygtninge, hvor de meget gerne ser, at problemet løses, bare ikke lige i deres kommune.

Fornyelig har to socialdemokratiske kommuner desuden gjort sig bemærket ved lodret at afvise, at de skulle deltage i løsningen af en række socialpolitiske problemer. Det drejer sig om Dragsholm og Præstø kommune, som begge, helt i strid med socialdemokratisk politik – og lovgivningen i øvrigt – har afvist at huse opholdssteder for tungt belastede unge.

Det drejer sig om løsningen på et socialpolitisk problem, som har høj prioritet i den socialdemokratiske regering. De såkaldte »opholdssteder« er nemlig behandlingshjem, der er specielt beregnet på de ca. 3.000 unge, der ellers kaldes uanbringelige. Det er unge med så store problemer, at de uden behandling ofte ender i landets fængsler, fordi der reelt ikke er noget alternativ i det danske behandlingssystem. Socialministeren har

ved flere lejligheder understreget betydningen af, at man finder en socialpolitisk løsning på disse unge menneskers problem, i stedet for at læse deres problemer ved at gøre det til et retspolitisk problem.

Desuden er det socialdemokratiets opfattelse, at kommunerne skal spille en mere aktiv rolle, også i løsningen af de tungere socialpolitiske problemer.

» En af grundene til, at de uanbringelige unge er så uanbringelige, er imidlertid, at de socialdemokratiske kommuner ikke ønsker, at de skal befinde sig i deres kommune

SAGERNE i Præstø og Dragsholm kommune er groteske skoleeksempler på, at socialdemokratiske kommuner modarbejder socialdemokratisk politik. Måske fordi de ikke aner, hvad der er socialdemokratisk politik, men mest sandsynligt, fordi de overbøvedet ikke har noget politisk på hjertet. Magt kan jo godt trives uden at have nogen politisk forankring.

Problemet opstår, når magten bliver koblet til provinsiel dumhed og snæversyn. Så bliver moralen lige pludselig så rummelig, at man i sin egen magtfuldkommenhed bevidst bryde loven og almindelig god skik i det politiske og forvaltningsmæssige håndværk.

Eksemplerne Dragsholm og Præstø kommune har bevæget sig helt ud til kanten af lovgivningen. F.eks. har Præs-

tø kommune brudt med god forvaltnings-skik i sin håndtering af sagen om opholdsstedet. Først gav kommunen et tilsagn og godkendte, at opholdsstedet kunne ligge i Præstø kommune. Så trak man godkendelsen tilbage, men indrømmede, at kommunen havde begået uantagelige fejl i sagsbehandlingen. Det var bare ikke kommunen, der skulle bære ansvaret for fejlen. Det skulle den gruppe mennesker, som havde taget initiativet til opholdsstedet. Kommunen erkendte også, at den kunne komme til at betale erstatning, og vedkendte desuden, at opholdsstedet har sin socialpolitiske berettigelse alle andre steder, bare ikke i Præstø.

Dragsholm kommune har modtaget en næsse fra det amtskommunale tilsynsråd, der påtaler, at kommunen ikke har overholdt loven i sin afvisning af at huse et opholdssted for de unge hårdt belastede.

Ingen af de to socialdemokratiske kommune har dog omgjort deres beslutninger. Heldigvis viser det sig nu, at i hvert fald de ene af de to opholdssteder måske kan få til huse i en Venstre-kommune.

SPØRGSMÅLET er naturligvis, hvordan Socialdemokratiet kan leve med, at socialdemokratiske kommuner direkte – og i strid med loven – modarbejder socialdemokratisk politik og mærkesager af førsteprioritet.

I Præstø, var det en socialdemokratisk borgmester, som på egen hånd tog initiativet til at afvise, at kommunen skulle godkende opholdsstedet. En borgmester, som tilsyneladende overbøvedet intet aner om det socialdemokratiske menneske- og samfundssyn.

Noget af det bedste social-

demokratiske tankegods knytter sig til den opfattelse, at det er de sociale omstændigheder, der i stor udstrækning danner mennesket. For det første kan der på denne baggrund udvises en barmhjertighed, som desværre af mange andre efterhånden betragtes som blødsødenhed. En barmhjertighed over for det enkelte menneske, og som søger at finde forklaringer i stedet for blot at dømme. For det andet henleder det opmærksomheden på, at vi i stor udstrækning har et samfundsmæssigt og politisk ansvar for, hvilke vilkår der bliver menneske til del. For det tredje peger det på, at omsorg er bedre end straf, også når vi måske har aller mest lyst til at straffe.

DE SÅKALDTE opholdssteder bygger på denne filosofi. De ønsker at tage vare på en gruppe unge mennesker, som der ikke er plads til andre steder i dette samfund – de kaldes jo netop også for de uanbringelige. En af grundene til, at de er så uanbringelige, er imidlertid, at de socialdemokratiske kommuner ikke ønsker, at de skal befinde sig i deres kommune.

I yderste fald medfører det, at de unge mennesker ender i kriminalitet og så først for alvor bliver en belastning for vores samfund. Erfaringen viser, at opholdsstederne kan forhindre, at det går galt. De kan gen-integrere de unge i samfundet til gavn for både de unge selv og for samfundet i sin helhed.

Men det er åbenbart for meget forlangt, at en socialdemokratisk kommunalpolitiker skal kunne tænke så langt. Men hvis deres evner ikke rækker så vidt, så burde Socialdemokratiet måske hjælpe dem lidt på vej.

Til medlemmer af Gaderummet.

Du inviteres hermed til *Ordinær Generalforsamling* i Gaderummet

mandag d. 9.marts 1998, kl. 19.30

Dagsordenen er ifølge vedtægterne:

1. Valg af ordstyrer og referent.
2. Bestyrelsens beretning over det forløbne år.
3. Forelæggelse og godkendelse af det reviderede regnskab.
4. Fastlæggelse af kontingent for den kommende periode.
5. Indkomne forslag.
6. Valg af 5 bestyrelsesmedlemmer.
7. Eventuelt.

Eventuelle forslag til generalforsamlingen bedes sendt til Initiativgruppen senest d.2. marts 97.

Desuden er det tid for betaling af kontingent for 1998: Kr. 40,- hvis du er under 18 år og kr. 50,- er du over 18 år. Du kan bruge vedlagte girokort på posthuset, eller du kan betale heroppe.

Man skal selvfølgelig kun betale, hvis man har lyst til at være medlem. Men det er ret vigtigt, at så mange som muligt snarest støtter med et kontingent, idet vi vil stå stærkere, når vi i løbet af kort tid skal ud i (hårde) forhandlinger med Københavns Kommune mv. om økonomiske midler for 1998 og frem.

Du skal dog ikke holde dig væk fra generalforsamlingen, selvom du ikke kan betale lige nu.

Endelig skal vi minde dig om, at vi altid har brug for flere ressourcer i dagligdagen, om aftenen og om natten på stedet.

Vel mødt
På bestyrelsens vegne

Kalle Birck-Madsen

Indholdsfortegnelse for denne generalforsamlingsudsending:

- s.1: Generalforsamlingsindkaldelse
- s.2: Medlemsbrev Gaderummet februar '98
- s.3: Brev til Københavns Kommune fra Ungdomsboligfonden
- s.5: Pressemeddelelse vedr. skurvognspladsen på Sjællandsgade
- s.7: Brev til borgmester Per Bregengaard om fyraftensmøde
- s.8: Lars, ny ressourceperson, præsenterer sig.

Medlemsbrev Gaderummet februar 1998

Kære Dig.

Siden du sidst fik brev fra os i november '97, er der sket en vældig bunke forskellige ting.

A. Der er stadig en heftig aktivitet på stedet, men stadig også mange rolige stunder. Vi er bare så mange mennesker, der er så forskellige, at det nærmest er et fuldtidsarbejde for flere bare at holde et minimum af orden, og undgå at det hele slammer til.

B. Lige så stor aktivitet der er i Gaderummet, lige så stor økonomisk fattigdom er der tilstede. Gennemsnitsindtægten ligger vist et stykke under bistandshjælpen, og der kan også være langt til en ønsket læreplads, uddannelse eller et arbejde. Stedet mærker klart den polarisering, der hersker i det gældende samfund: flere får bedre sociale forhold, flere blive mere fattige, og også mere syge, i følge nyeste generelle undersøgelser fra Sundhedsministeriet - et problem som stedet selvfølgelig ikke kan løse alene eller isoleret set. Der er brug for nytænkning, og almengørelse af nye veje at gå for den nuværende og de kommende ungdomsgenerationer.

C. Om det er fordi Gaderummet bruges af mange mennesker, så naboer bemærker os mere, eller om det er fordi Fort Europa har sneget sig ind i Nørrebrogade 56, så hersker der nærmest en stemning, hvor der bliver råbt efter enhver hos os, der ikke ligner en nydelig ung mand og kvinde. I følge Byfornyelsesselskabet, der er vores udlejer, er der mange klager over os, men substansen i klagerne er ubehageligt tynde, hvilket nok omhandler at klagerne har andre ønsker til gården og ejendommens "indretning" end hvad vi tilfører den. Måske andre ønsker os ud, fordi vi har klaget til underboen på 3.sal over, at de har 4 ikke-lyd-isolerede musikoverum, som de altså bare er nødt til at gøre noget ved; og måske vi med vores fattige påklædning og genbrugstøj adskiller os for meget fra det andet, og tilsyneladende mere velstillede, klientel, der gæster 1.og 2.salen; eller måske det er fordi vi benytter trappen om natten, så der ikke kan soves dernede i Fitnesscenterets erhvervslejemål. Vi oplever os mobbet af de andre, nærmest pga. vores fattigdom, vores politiske holdninger, vores faglighed, vores punkede udseende, vores rotter som kæledyr, og/eller de mange ringe i næse, ører og tunge. Sikker er det imidlertid: det er ikke fra Gaderummet, at der kommer aggression og sparken nedad - som nærmest alle andre steder. Vi mener derfor vi tilfører gården et livgivende pust, fremfor fortsættelse af det, som vi flyttede ind til: ingen hilste på andre, ingen glade ansigter, ingen livsengagement, plus at det flød med mistænkeliggørelse.

Efter denne selvforherligelse skal det tilføjes: Vi har ikke som sted gjort nok ift. vores naboer i bag- eller forhus mhp. afmystificering af vores eksistens. Vi har det sidste år talt om åben aften, åben dag, men der har bare været så megen arbejde ift. andre myndigheder, at det hele tiden er blevet udskudt.

D. Der er stadig nogen af vores ca 150 betalende medlemmer i 1997 som ikke gæster stedet så meget. Er du een af dem, så kom med nogle ideer og drømme, der kan gøre det. Du kan eventuelt informere dig gennem de ugentlige fællesmøde, hvor de faste tidspunkter aktuelt er morgenmødet mandag kl.10-11, husmødet søndag kl.17, og fællesmøderne mellem Gaderummet og Regnbuen hver onsdag kl.-19, som er en blanding af politikudvikling for stedet som det er begyndende studiekreds i sociale og psykologiske emner.

E. Økonomisk ser det lidt sort ud for hele 1998. Vi mangler kr.120.000,- ud af kr.240.000,-, da Socialministeriet tilsyneladende ikke ønsker at støtte os. Vi er derfor igang med kontakt til Socialdirektoratet og Bydelsrådet. Er du god til at søge fonde, så søger vi dig til dette arbejde.

F. Vi holder Fastelavn søndag d.22.februar. Emnet er "Slå en punker af tøndem", hvor vi også inviterer vores naboer på kakao og boller. Det starter klokken 15.

G. Husk fyraftensmødet med borgmester Per Bregengård i Gaderummet-Regnbuen, torsdag d.5.marts '98, kl.16-17.

H. Til slut: vi ses til Generalforsamlingen d. 9.marts '98, kl. 19.30

Gaderummet

Københavns Kommune

Rådhuset
1599 København V

Att.: Hr. borgmester Søren Pind
Bygge- og Teknikudvalget

10. februar 1998
9802111a

Formand:
Ingeniør Svend Åge Petersen
Florensvej 13
2300 København S
Tlf.: 32 97 16 00
Fax: 32 97 16 04

Sekretariat:
Advokat Hans Christoffersen
Amaliegade 7
1256 København K
Tlf.: 33 15 48 48
Fax: 33 15 61 16

Bo-muligheder for unge i København

Ungdomsboligfonden er etableret af Folketinget i 1987 og har til formål:
"at iværksætte forsøg med at tilvejebringe og formidle midlertidige boliger for unge".

Ungdomsboligfonden må etablere boliger ikke blot i boligejendomme men i:
"alle egnede ejendomme".

Dette er lykkedes i en del byer fordelt over hele landet, se vedlagte foldere, og vi har også et par mindre projekter i drift i København.

I gennem nogen tid har vi arbejdet med at forsøge på at hjælpe unge boligsøgende på Nørrebro til at finde noget at bo i.

Det drejer sig om mere end 28 unge, der lige nu ikke nogen form for bolig, eller som i løbet af få uger står uden et sted at bo.

Over 20 af de unge er tidligere BZ-ere, der af Byfornyelseskabet er smidt ud fra en saneringsmoden ejendom i Ahornsgade, dog efter at de 1-2 uger forinden af Katrine Hammerich fra bydelsrådet var blevet henvist til "Gaderummet".

Herved er de unge vidende om, at 12 andre unge, der pt. bor i skurvogne i Sjællandsgade, netop af politiet har fået besked om, at de skal være ude af skurvognene i løbet af få dage. Det ser desværre ud til, at der her er optræk til en alvorlig konfrontation.

De unge, der er tilknyttet "Gaderummet", et socialpsykologisk fristed, har haft kontakt til politikere i bydelsrådet for Nørrebro, til socialforvaltningen på Nørrebro og til Foreningen Socialt Boligbyggeri, men ingen af disse kontakter har ført til noget positivt for de unge.

Ungdomsboligfonden har i samarbejde med de unge undersøgt en række ejendomme i Københavns Kommune og på Frederiksberg, og samtidig efterspørger Ungdomsboligfonden bl. a. ved annoncering (se vedlagte kopi af annonce) en mulig ejendom til brug som bo-fællesskab for de unge. Annoncen har givet et par henvendelser, som vi i Fonden pt. undersøger nærmere.

De unge mennesker, der her er tale om, søger ikke efter boliger i en "normal, nutidig dansk standard", for de er helt klar over, at de ikke kan betale det beløb, som der her kræves i husleje, og udsigterne til at opnå en bolig i et af de almenyttige boligselskaber er så håbløse, når de ved henvendelser til boligselskaberne får oplyst ventetider på 3-10 år.

Derimod er de unge langt mere interesserede i at etablere et delvist selvstyrende bo-fællesskab og gerne i en ejendom, der ikke nødvendigvis lever op til andre unges krav til boligstandard, sanitære forhold, mv.

Derfor er vi i samarbejdet med de unge blevet enige om at forsøge at finde en ejendom, som det også fremgår af vedlagte annonce, hvor ejendommens tilstand er underordnet eller måske endog direkte dårlig, og hvor de unge selv vil komme til at deltage aktivt i de arbejder, der nødvendigvis skal udføres for at gøre den brugbar til formålet, og som ikke kræver hverken håndværksmæssig kunnen eller autorisation.

Med denne skrivelse beder vi i Ungdomsboligfonden om Københavns Kommunes villige hjælp til at komme i besiddelse af, eller få rådighed over, en sådan ejendom til gavn for de omtalte unge boligsøgende, som ellers ikke på lovlig og acceptabel vis er i stand til at finde en eller anden form for "tag over hovedet".

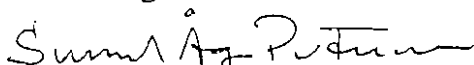
I Ungdomsboligfondens bestyrelse håber vi meget på kommunens positive vilje til at samarbejde om et sådant utraditionelt projekt til gavn for en gruppe unge i København, som ellers ikke har mange chancer for at komme ind i deres voksentilværelse på en fornuftig måde.

Det vil glæde os meget, om vi på et møde på Deres kontor kunne få lejlighed til at oplyse yderligere om Fondens arbejde, resultater og muligheder, og uforpligtende drøfte foranstående projekttanker.

Af hensyn til de unges alvorlige og stigende problemer kommer undertegnede, og evt. en repræsentant for "Gaderummet" og en repræsentant for de unge, gerne til et sådant møde med meget kort varsel.

De unge boligsøgende på Nørrebro og Ungdomsboligfonden ser med stor interesse frem til at modtage Deres svar.

Med venlig hilsen

Svend Age Petersen

Bilag: Kopi af avisannonce
 3 stk. 4-sidede foldere

Kopi til: Bestyrelsens medlemmer i UBF, administrator adv. Hans Christoffersen,
 ark. Ole Lystrup og "Gaderummet" ved cand. psych. Kalle Birck-Madsen.

Åbent brev til Indre Nørrebro Bydel:

Pressemeddelelse

Brug hovedet i stedet for staven !

Skurvognspladsen ved Sjællandsgade skal ryddes. Politiet har anmeldt sin ankomst fra om morgenen mandag d.9.februar '98 fra klokken 08.00. Bydelsrådet støtter initiativet. Som formanden for Indre Nørrebro Bydel, Jesper Langebæk, sagde d.5.februar, først i KøbenhavnerKanalens og senere i P3: "De opfører sig på en måde, således at de virker generende på beboerne, og så vi hele tiden får klager. .. De har ikke søgt at komme i dialog med beboerne. .. De laver bål på pladsen. .. Og hvor besørger de! .. Så de må væk".

Så er det vi må spørge: "Hvorhen?". Det drejer sig om 11 skurvogne og 12 personers hjem, og det er hverken ligetil at finde et andet sted til en skurvogn, eller at finde en traditionel bolig, hvis man vil det. Grunden skal først bruges til noget om mindst et halvt år, så hvorfor skal skurvognsfolket væk nu, hvor det er vinter!! Er det således, at de skal slutte sig til de 400-600 andre hjemløse, der allerede bor på gaden i København, og som alle nærmest samstemmende mener ikke behandles ordentligt. Eller hva` skal skurvognsfolkene gøre? Her har Bydelsrådet et ansvar, som de ikke kan blande sig udenom med løse bemærkninger om naboklager og manglende sanitære forhold. Der er jo altid gnidninger og problemer, når forskellige levemåder støder på hinanden, men det vigtigste er nu engang perspektivet i løsningen: om det på sigt afhjælper problemet ved at kaste flere handlemuligheder fra sig for berørte end tidligere. Og her synes skurvognspladsen at ha` fået et godt forhold til beboerne, på nær nogle enkelte, der har hangs over støj og bål i sommers; og hvad angår de sanitære forhold, er det jo værtshuse, spisesteder og Sjællandsbadet, der holder for her.

Så det er jo mere en interessestrid om, hvad pladsen skal bruges til, som er det samlende tredje. Bydelsformandens personliggørelse af konflikterne bidrager derfor mere til at øge konfliktpotentialet i denne sag, end det formår at løse op. Lad os få reelle alternativer på bordet fra Bydelsrådet, fremfor det sædvanlige med, at lade politiet gøre det beskidte arbejde, samtidig med at man vasker sine hænder så kraftigt, at selv albuerne får sæbe-eksem. Vi taler her om mennesker, der ikke er privilegerede og har masser af andre muligheder, men om unge, der på den ene side søger alternativer til det friserede betonliv, men som på den anden side også er i en situation af at være socialt klemte, boligløse, og økonomisk forarmet.

Fra vores side, Regnbuen & Gaderummet - at være et socialpsykologisk fristed for unge i krise og nød eller på anden måde i klemme - vil vi minde Bydelsrådet om, at man stadig ikke har fået løst det sidste større synlige boligsociale problem i bydelen, selv om det blev fjernet fra gadebilledet - eller idag "er væk", hvis man skal bruge bydelsformandens ordvalg. Det drejer sig om det bezatte hus i Ahorgade, som politiet ryddede i starten af november '97, og som gjorde over 20 unge, også socialt forarmede, totalt hjemløse, hvad de stadig er idag. Her har Bydelsrådets eneste bidrag til den videre løsning været at aflevere en liste over boligformidlinger og boligselskabet i København, hvor man kunne blive skrevet op. Det var sødt gjort, men det lå tæt på det hånefulde: mange havde allerede været skrevet op i lang tid, flere var røget ud af lister, fordi de ikke havde haft mulighed for at betale det årlige bidrag, og for de sidste var det totalt irrelevant, når det var nu man stod på gaden - så nyttede det jo ikke noget at komme på en venteliste, med en bolig om nogle år, måske!

København har idag mellem 16.000 og 20.000 boligsøgende, hvor hovedparten opretholder sin eksistens ved at bo flere på samme værelse, eller ulovligt i erhvervslejemål, og så flytte rundt, når konflikterne bliver for store - med de psykosociale nedture og usund levevis, dette fører med sig. Det er endvidere de senere år blevet meget sværere, for nogen uoverstigeligt, at komme i nærheden

af en lejebolig, idet Københavns Kommunes politik har været at føre dem over i andelsboligblokke. Det har den sociale slagside, at kun unge med et økonomisk bagland, rige forældre eller andet, idag kan gøre sig håb om, på et tidspunkt i deres liv, at få legal ret til 4 vægge, hvor man må være. Dette trækker selvfølgelig mere velstillede unge og gamle til byen og bydelen, men ingen ansvarlig myndighed, eller det voksne samfund som sådan, bekymrer sig tilsyneladende over, at man herved samtidig skaber et nyt fattigdomsproletariat, der kun har overpissede trappeskakte tilbage at bo i. Det tager tid at blive et hjemløst gademenneske, for man skal lige miste sine sidste ejendele, inden man kan hutle sig mest gnidningsløst rundt mellem de forskellige trappeskakte, der kan gi` ly for regn, sne og kulde, men det lykkes som regel hurtigt at blive udstødt til gaden, hvis der ikke støttes solidarisk op med fremskaffelse af bolig, samt hjælp og støtte til den videre etablering. Men er det det formål Bydelsformanden har med disse unge mennesker! Vi nægter at tro på det, og derfor vil vi godt tænke lidt højt, således at Bydelsrådet - og bydelsformanden - kan komme ind som handlende aktør i sin egen bydel, også på dette område. De boligløse og udstødte er jo ikke nogen stærk (vælger)gruppe i dagens Danmark, men derfor kan Bydelsrådet godt være solidarisk alligevel.

1 - Det vil være nærliggende, at Bydelsrådet med det samme går ind, og holder ejeren skadesløs mht. de dagbøder, det hævdes, at han pålægges så længe grunden bebos på den nuværende måde. Ejeren selv siges at være ligeglad med, hvad grunden bruges til, men selvfølgelig ikke med de dagbøder, han pålægges. Bydelsrådet vil helt sikkert kunne få refunderet dagbøderne fra den anden kasse, de lægges i. Ejeren kan hermed trække anmeldelsen til politiet tilbage, og der vil være fred og ro til de videre drøftelser.

2 - Bydelsrådet kunne samtidig åbne op for tre-partsmøder, hvor beboere, skurvognsfolk og repræsentanter for Bydelsrådet deltager. Dette vil være naturligt set i lyset af, at der er interessekonflikter vedrørende grunden. Konflikter, der ikke kan løses bare ved at eksportere Nørrebro-borgere ud af Nørrebro, eller til en anden tomt på Nørrebro, hvor man heller ikke kan være, hvilket betyder at man smider nogle af de fattigste ud af Nørrebro. Vi forstår simpelt hen ikke Bydelsrådet, når der anlægges et sådant perspektiv på sociale problemstillinger på et brokvarter, der ellers er kendt for solidaritet og fællesskab.

3 - Man kunne seriøst overveje om ikke skurvognspladsen skulle støttes i at blive en SKURVOGNSBY forstået således, at beboere omkring pladsen og de nuværende skurvognsfolk deler pladsen: noget til Skurvognsbyen og resten til karréernes beboere. Så ville man også komme ud over det meget velkendte faktum, at de gårdhaver man laver idag, at de er så friserede og sjæleforladte, at de for meste står tomme. Og hvor ethvert barn med respekt for sin egen kreativitet, nærmest hellere bliver foran fjernsynet end går på opdagelse i gårdhaven, hvor der intet er at opdage. Der kunne komme en ganske spændende og kreativ "lille by i byen" ud af, at indrette pladsen ved Sjællandsgade på denne måde.

4 - Mere generelt kunne Bydelsrådets embeds personer begynde at lave en rullende plan over ledige grunde, tomte og baghaver, således at de kan være og gøres beboelige i den tid, hvor de alligevel ikke skal anvendes. Dette kunne også gøres mht. ledige ejendomme og fabrikker på Nørrebro og bredere i København, så alle boligløse forholdsvist hurtigt kunne komme ind i noget bare midlertidig beboelse. Problemet med at forlade en midlertidig bolig, også kaldet "systemets frygt for Bezæt", er ikke større end at det er boligmangel, der skaber det. I stedet for et system, der nidkært vogter over ledige grunde og ledige ejendomme, der som regel er i en forfærdelig forfatning, kunne Bydelen gå i spidsen og støtte opbygningen af en permanent og bevægelig boligpolitik, hvor der altid var plads til medmennesket. Det ville igen kunne blive en fed ting at leve.

Det er sku vigtigt at huske, at et samfund uden alternativer og solidaritet, er et dødt samfund.

Gaderummet-Regnbuen 8.februar 1998

2.februar 1998

Kære Per Bregengaard.

Vi vil gerne invitere dig til et åbent møde om vores projekt for unge, kaldet "Gaderummet-Regnbuen - et socialpsykologisk fristed". Overskriften på mødet kunne være "Ungdomskulturer og selvstyre". Så en aften der kommer til at handle om forholdet eller konflikten mellem selvstyre/autonomi og administrative myndigheder i dagens Danmark kunne være godt. Det at udvikle en politik fra neden, med skelen til et område som vores, vil vi gerne blive klogere på.

Vi vil foreslå et fyraftensmøde **tirsdag d. 5.marts kl. 16-17 i "Gaderummet"**.

Gaderummet-Regnbuen fungerer som et samarbejdsprojekt mellem ressourcestærke unge og gamle, og unge på kanten af samfundet. Vi aflaster i stor grad både psykiatriske institutioner og andre statslige/kommunale sammenhænge for unge, og tager specielt imod de unge, der er udstødt og marginaliseret eller i klemme i forhold til det sociale system.

Dette indrømmes uofficielt af officielle instanser, når sagsbehandlere henviser unge til "Gaderummet", og når et bydelsrådsmedlem mente at løsningen på rydningen af det besatte hus i Ahornsgade var, at de unge måtte ligge i lag i Gaderummet. Det har de så gjort lige siden november '97, hvor huset blev ryddet. Stedet er nu fyldt til bristepunktet, vi mangler driftsmidler, og vi mangler også ressource/kvalificerede fagpersoner i stor udstrækning.

Vi er derfor igang med at planlægge en politisk offensiv. Vi har en sammenhæng, der fungerer, vi løser problemer som officielle systemer ikke kan løse, og i perioder har vi dét, som for tiden diskuteres heftigt indenfor psykiatrien: medicinfrige afdelinger med de udviklingsopgaver dette kaster af sig.

Ifm. diverse ansøgninger til stedet om økonomisk støtte for 1998 er vi løbet ind i de sædvanlige problemer med at få tilskud, men nu er vi mere end tidligere, da vi bare var en lille psykologisk rådgivning uden store faste udgifter, først i Studenterhuset og senere i Solidaritetshuset, tvunget til at få tilført økonomiske midler i stort omfang, også lønmæssigt, for at overleve og for at sikre kontinuiteten. Vi hører retteligt til ind under Socialministeriet, men er ikke kommet ind de foregående mange år. Ift Folkeoplysningsmidlerne har vi været under Hovedområde 2 i 1997, men FOS har nu flyttet os til 5%-puljen for 1998, og har samtidig skåret vores tilskud ned. Vi skal derfor i gang med en kontakt til såvel Socialdirektoratet som Indre Nørrebro Bydel. Men vi forventer, at det bliver svært at få midler tilført.

Vi er kommet på den tanke, at vores økonomiske problemer kunne være begrundet i, at vi både tager politisk stilling til årsagen til de sociale og psykiatriske problemer, og at vi driver en selvstyret sammenhæng på brugernes betingelser og præmisser. Det er som om det kommunale og ministerielle system har svært ved at have med sådan nogen som os at gøre.

Vi vil godt invitere dig til at komme og snakke med os om selve projektet. Hvordan kan vi bygge videre, hvad skal vi vægte osv. Vi tænker at slå mødet op internt i Gaderummet, samt i Slamm, og bliver vel så mellem 5 og 15 personer. Der vil komme et oplæg fra vores side ved cand.psych. Kalle Birck-Madsen om Gaderummets aktuelle situation, og hvis du kan fortælle om, hvordan problemstillingen indenfor ungdomskulturer og selvstyre kan sættes i perspektiv ud fra dit ståsted - nye veje, hvad sker der kommunalt fremover osv - så er aftenens formål opfyldt.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen, Lars Schou
Gaderummet-Regnbuen, Nørrebrogade 56 B, 4.sal, 2200 København N
Tlf: 3537 4735

Vedlagt en lille materialesamling, papirer fra det sidste år.

5.135

Præsentation af Lars. Ny ressourceperson i Gaderummet/Regnbuen.

Hej. Jeg er gammel slumstormer, VS-er, Christianit, lilleskolelærer, Nørrebroer m.m. På opfordring begyndte jeg at hjælpe lidt til i Gaderummet. Da jeg er førtidspensionist har jeg via SR-Bistand og min hjemkommune kunnet oprette et skånejob omkring min indsats. Det betyder at jeg i princippet skal arbejde i Gaderummet 15 timer om ugen i snit. Lønnen er en tredjedel mindsteløn for klubpædagoger, oven i min førtidspension. Jeg kan gøre nytte i det praktiske, administrative og organisatoriske arbejde.

Jeg opfatter Gaderummet som et fristed, for en særlig subkulturel gruppe unge, der ikke er motiveret for at tilpasse(pisse) sig det almindelige samfund. Det karakteristiske er hjemløshed og rodløshed i denne flimrende verden, samt initiativløshed, når man ikke ligefrem er truet. Denne slags fristeder forsvinder som regel på grund af indre opløsning eller ydre pres. Her holder Regnbuens indsats Gaderummet oven vande. Regnbuen afværger forsumpning i Gaderummet og opretholder med nød og næppe status quo overfor omverdenen (myndigheder, husejer, naboer m.m.) og tilkæmper Gaderummet dets minimale ressourcer. Som alternativ til den absolutte selvbestemmelse, der ofte fører til opløsning, har de unge her ved at bruge stedet accepteret erfarne, solidariske menneskers grænser. Også for alkohol. Derved opstår et fristed der ikke slammer helt til. Alkoholforbud søndag kl.12 til fredag kl.16 opleves ind i mellem irriterende, men det har sine fordele, i form af de muligheder for rolige beskæftigelser, der kan give lidt styr på tilværelsen, som alkoholmuratoriet giver. Det tror jeg de fleste der kommer her inderst inde har indset.

Lars Schou 6.februar 1998

BOLIG fonden

Bydelsrådet på Indre Nørrebro

Postboks 2238
Sjællandsgade 38
2200 København N

Att.: Formand Jesper Langebæk

Formand:
Ingeniør Svend Åge Petersen
Florensvej 13
2300 København S
Tlf.: 32 97 16 00
Fax: 32 97 16 04

Sekretariat:
Advokat Hans Christoffersen
Amaliegade 7
1256 København K
Tlf.: 33 15 48 48
Fax: 33 15 61 16

28. februar 1998
9802284a

Bo-muligheder for unge på Nørrebro.

Tak for en god telefonsamtale den 23.02.1998 vedr. fremtidige bo-muligheder for de unge i "Gaderummet" men også for de unge i skurvognene i Sjællandsgade.

Efter telefonsamtalen har jeg haft kontakt til Dansk Flygtningehjælp og dér talt med Fr. Bitter Weidemann, der er boligkoordinator i Hovedstadsområdet. Hun kunne fortælle, at Dansk Flygtningehjælp bestemt ikke havde planer om at forlade "Global House" på Nørrebrogade 51, som du omtalte som en mulighed.

Hun har foreslået os at kontakte Niels Bo Andersen, der er opsøgende medarbejder i Dansk Flygtningehjælp, og som hun mente vist nok arbejder med nogle skurvogne i Kalkbrænderihavnen. Denne mulighed vil jeg forfølge i den kommende uge.

Ungdomsboligfonden er nu, sammen med cand. psych. Kalle Birck-Madsen fra "Gaderummet" og en af de unge derfra, inviteret til møde med borgmester Søren Pind som vi havde ønsket i vor skrivelse af 10.02.1998. Kopi er vedlagt til orientering.

Hovedformålet med mødet er, som det er fremhævet på side 2 i skrivelserne, at bede om Københavns Kommunes hjælp til at komme i besiddelse af, eller få rådighed over, en sådan ejendom til gavn for de omtalte unge boligsøgende, som ellers ikke på lovlig og acceptabel vis er i stand til at finde en eller anden form for "tag over hovedet".

I Ungdomsboligfonden vil vi være særdeles interesseret i efterfølgende, sammen med repræsentanter for de unge at få et møde med dig som formand for Bydelsrådet i håb om, at I kan være behjælpelig med "en eller anden brugbar bygning". Vi tillader os at vende tilbage til dette emne efter, at mødet med borgmester Søren Pind har været afholdt.

Vi har modtaget og læst Bydelsrådets skrivelse af 25.02.1998 til skurvognsbeboerne i Sjællandsgade, indeholdende Bydelsrådets beslutning desangående af 18.02.1998 samt 3 siders pressemeddelelse af 10.02.1998 fra Bydelsrådets udvalg for trafik, byplan og miljø.

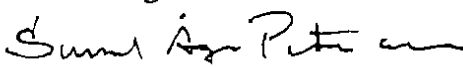
Herefter vil vi bede om supplerende oplysninger til følgende to udtalelser:

- side 1: "Vi tilbyder fortsat skurvognsbeboerne hjælp til at løse akut bolignød,".
- side 2: "Bydelsrådet tager flere gange kontakt med beboerne i skurvognene og tilbyder med at finde andre bomuligheder."

ad 1. Hvordan har Bydelsrådet tilbudt at hjælpe med at løse det akutte boligproblem ???

ad 2. Hvilke andre bomuligheder har Bydelsrådet tilbudt beboerne i skurvognene ???

Med venlig hilsen

Svend Åge Petersen

Kopi til: Bestyrelsens medlemmer,
adv. Hans Christoffersen,
ark. Ole Lystrup og
cand. psyk. Kalle Birck-Madsen

19.marts 1998

Kære Nabo.

Vi har fået en voldsom klage fra Byfornyelsesselskabet. Klagen refererer til et stort antal af ejendommens beboere og erhvervsdrivende.

Vi synes ikke, vi er så slemme, som klagen udtrykker. Det handler om mange andre ting også. Vi vil derfor bede Jer tænke med på en løsning.

Som følge heraf har vi taget kontakt til Center for Konfliktløsning ovre i Birkegade 10. De vil godt hjælpe os, som udefra uvildig instans, hvis vi alle vil eller har behov for det.

Til en start vil vi foreslå et stille kaffemøde mandag d.27.april '98, kl.17-18.

Med venlig hilsen

Kalle Birck-Madsen og Lars Schou
Gaderummet
Nørrebrogade 56, Baghuset, 4.sal; Tlf. 3537 4735

TERAPEUTISK TEORI OG METODE

- kritisk psykologi i praksis.

Forord	s. i
Om dette kompendium	s. iii
Udvidet indholdsfortegnelse	s. v

Afsnit I: Aktual-empirisk om terapeutisk arbejde.

Kapitel 1. Dokumentation af en praksis. 1.maj 1993	s. 1
1.1 Datamateriale: Oversigt over terapeutisk arbejde i Regnbuen ...s. 63	
1.2 Opgørelse af ressourceforbrug s. 77	
1.3 Kvalitativ oversigt over terapeutisk arbejde ... s. 82	
1.4 Baggrundsvariable for brugergruppen: særlige oplysninger ... s. 92	
1.5 Regnbuens ansøgning til Socialministeriet for 1993 ... s. 98	
Kapitel 2. Dokumentation af en praksis II. 31.december 1994	s.105
2.1 Medlemmer af Regnbuen fra dens start i 1985 og frem til sep. 94 ... s.120	
2.2 Oversigt over co-terapeuter, samt skema til co-terapeut-erklæring ... s.124	
Kapitel 3. Dokumentation af en praksis III: følgebrev til ansøgning om autorisation. 27. marts 1995, samt yderligere korrespondance	s.127

Afsnit II: Grundforhold i psykologien s.133.

Kapitel 4. Introduktionsoplæg til den Kritiske Psykologi	s.134
Referat af seminaret om "Solidaritet og afværge" s.158	
Kapitel 5.0 Udviklingskonflikter i terapi	s.161
5.1 Terapirebet - skitse til en kritik af terapibehandlingen ... s.187	
5.2 Spiri-Marx ... s.213	
5.3 Om familie-sociologisk analyse, og om biologiske udviklingsfaser ..s.244	
5.4 Om opsummeringer som del af den terapeutiske proces ... s.246	
5.5 Menneskelige livsprocesser, psykiske forstyrrelser og psykiatri ... s.253	
5.6 Homo-triplex-mennesket: synålejomfruen og Münchhausen-syndromet ..s.261	
5.7 Psykiatrien ud af lægernes klør ... s.267	
5.8 Menneskelig sam-arbejde - om en personlig konflikttype ... s.280	
5.9 Artikler om Studenterhus-kampen ..s.287	
Kapitel 6. Grundbegreber i psykologien	s.332
Appendiks: "Om unge og selvmord"	s.364

Bilag.

- Bilag 1: - Dansk Psykolog Forening om Autorisation: "Retningslinier for autorisationsvurdering";
- Autorisationsarbejdsgruppen: "Autorisation - afgrænsning og fortolkningsspørgsmål", 1990; s.i.
- Bilag 2: - Autorisationsnævnet/Dansk Psykolog Foreningens svar på autorisationsansøgningen; s.v.
- Bilag 3: - Følgebrev til 2.autorisationsansøgning, samt Dansk Psykolog Forenings svar på denne; s.vii.
- Bilag 4: - Følgebrev til 2.autorisationsans., samt PsykologNævnet/Socialministeriets svar på denne; s.ix.
- Bilag 5: - Autorisationsskema til PsykologNævnet, samt bilagsliste; s.xi.
- Bilag 6: - Lov om psykologer; samt Psykolognævnet om Autorisation: Retningslinier; s.xiv.
- Bilag 7: - PsykologNævnets 1.ste svar; s.xxvi; Psykolognævnets 2.det svar; s.xxvii.
- Bilag 8: - Oversigt over Regnbue-materiale pr. november 1994; s.xxviii.
- Bilag 9: - Avisartikler om Studenterhus-kampen, samt Regnbuens indlæg i bogen om "De autonome"; s.lxix.

PSYKIATRIEN UD AF LÆGERNES KLØR - HVORDAN KRISECENTRE OG BOFORMER.

- oplæg til høring om alternativer til psykiatrien, arrangeret af Galebevægelsen,
afholdt 16.november 1991 i Blågården Medborgerhus, Nørrebro.

Jeg skal sige noget om "Hvordan krisecentre og boformer", og det i det perspektiv, der er lagt for denne høring, nemlig "psykiatrien ud af lægernes klør".

Det vil falde i 5 dele:

- 1 - en indledning, med fokus på det held, der idag meget skal til for at få ordentlig støtte ved problemsituationer.
- 2 - om strukturel magt, som et aktuelt bestemmende samfundsforhold.
- 3 - om det indholdsmæssige perspektiv - den kliniske diagnose - der hersker indenfor området af psykiske problemer.
- 4 - om fundamentet for at bryde med det bestående i retning af, hvordan man kommer igang med "hvordan krisecentre og boformer".
- 5 - en afslutning.

Men inden de 5 dele skal jeg nævne to pejlemærker for oplægget:

For det første om forholdet til psykiatrien. Det er sådan idag, at det er nærmest umuligt at lave noget fælles arbejde, hvis også det skal være bredt, idet der altid er en splittelse mellem de, der vil arbejde sammen med psykiatrien, og de der ikke vil vide af det. Det, der vil komme herfra, er at psykiatrien er en falsk videnskab, en negativ magt, hvor det eneste samarbejde, der er muligt går på de enkelte psykiatere, men kun i samme grad som disse står af på psykiatrien som en overgribende behandlingsform.

Det andet pejlemærke er om psykiatrien som magt. Enhver magt har en begrænset tid. Det gælder også psykiatrien. Og jeg vil citere Gandhi for følgende:

"Når jeg fortvivler, så husker jeg på, at igennem hele historien har sandheden og kærligheden altid sejret. Der har altid været tyranner og mordere og et stykke tid kan de synes uovervindelige - Men til slut falder de altid. Tænk på det altid."

Historien på området vil sikkert vise, at en systemisk psykologi erstatter den psykiatriske magt, indenfor de næste 10-20 år, for så selv at blive erstattet af en eller andet strukturel sociologi som magt ud i en lang fremtid. Men for at dette kan gå i den rigtige retning, må man stille sig uden for magten - om den så er psykiatrisk, psykologisk eller sociologisk - for magten kan ikke humanisere sig selv. Der må altså et alternativ til, der kommer udefra - og et håb er at det også kan komme fra en sammenhæng som denne.

Men nu til selve oplægget.

I - INDLEDNING.

I starten, da jeg sad med dette oplæg, sad jeg med, at alt hvad der kunne siges allerede var sagt; og at alt hvad der skulle gøres allerede var søgt gjort. Og alligevel er betingelserne og mulighederne for at få ordentlig støtte, når man kommer i krise eller bliver stillet i uoverskuelige problemsituationer, stadigvæk enten fraværende, elendige, socialt skævfordelte eller ekstremt undertrykkende. I et skøn¹⁷ fra 1990 regnes med, at 450.000 danskere står med problemer, der kan kræve støtte for overvindelse, medens psykiatrien idag kun kan tage vare på de 50.000 - og her er kvaliteten ufortalt. Man skal faktisk være heldig, hvis der sker noget, at man så kan få en støtte, der reelt også er løsning på de problemer, man står med, en løsning, der også er en løsning på lang sigt, således at problemerne ikke bare hænger og melder sig igen senere.

En sådant "held" kan kredses ind.

Det er for det første baseret på, om man tilhører en privilegeret gruppe, der kan købe sig frem, enten via aftenskole, det brogede terapimarked eller gennem et fremvoksende liberalt psykologerhverv. Her kan man få, hvad man vil have, bare man kan betale for det. Det siges tit at penge ikke er alt, men i denne sammenhæng synes de nu at være det. Og jeg skal citere Marx¹⁸ for følgende betragtning: "Hvad jeg ejer i kraft af pengene, hvad jeg kan betale, dvs hvad pengene kan købe, det er jeg - pengenes ejermand - selv". og jeg kan være "hæslig, men jeg kan købe mig den skønneste kvinde, altså er jeg ikke hæslig, thi hæsligheden har pengene gjort til intet". Det at lade problemløsning være bestemt direkte ud fra privatøkonomi er derfor en noget tvivlsom affære - det bliver let til en slags maskare, som samfundet tilbyder den problemramte, til at skjule et blåt øje over for sig selv og andre.

Heldet er for det andet bestemt ud fra, om man tilhører en særlig gruppe - unge, kvinder, studerende - hvortil der er en særlig institutionel sammenhæng, der beskæftiger sig med netop denne gruppes problemer. Her handler det også om, om der er et rimeligt forhold mellem udbudet af støttemuligheder, og det antal personer, der har brug for dem - og dette er der langt fra idag. Det typiske er lange ventelister.

For det tredje er heldet bestemt ud fra, om der er en støtteinstans til netop dét problem, man er stillet med; det kan være et alkoholproblem, et stofproblem, en ulykkessituation eller andet - men også her vil der typisk være småt med pladsmuligheder, med mindre man kan købe sig frem, eller at den virksomhed man er ansat på, hvis man har et arbejde, skulle have et samarbejde og en overenskomst med en behandlergruppe.

Det fjerde, som heldet kan være bestemt af er, om der er en særlig frivilligt baseret sammenhæng indenfor rækkevidde, og dette vil typisk være forskellige græsrodsbevægelser eller alternative sammenhænge, som også arbejder med støtte til mennesker i krise og nød. Her er der generelt også for få ressourcer ift størrelsen af den gruppe, der søger dem.

¹⁷ Den politiske opposition i Folketinget, bestående af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Centrum Demokraterne.

¹⁸ Marx: "Økonomi og filosofi", s.87 i V.Sørensen: "Karl Marx. Økonomi og filosofi. Ungdomsskrifter", Gyldendal 1973.

Herudover er der tre andre muligheder: via det sociale system kan man komme videre til psykolog, men det er småt med muligheder; eller man kan via egen læge henvises til psykiater og få en behandling et nærmere antal gange; og som den sidste mulighed de distriktspsykiatriske centre, de psykiatriske skadestuer eller de psykiatriske afdelinger. Her vil der groft sagt altid være noget at hente, hvis man kan eller vil nøjes med en mere eller mindre påtvungen medicinsk behandling, og en eventuel seng, hvis man skulle være så heldig frit at kunne vælge.

En ren kvantitativ betragtning fortæller derfor hurtigt, at der er for få ressourcer indenfor det sociale og sundhedsmæssige område, og at der med andre ord må ske en ressourceoverførsel fra andre samfundsmæssige felter. Men de nuværende politiske styrkeforhold og den økonomiske krise med en stadig større arbejdsløshedshær gør ikke dette til et sandsynligt perspektiv - og det har det heller ikke været længe. De senere år har da også været præget af forskellige forsøg på omorganiseringer uden yderligere ressourcetilførsel:

- Indenfor psykiatrien i retning mod det distriktspsykiatriske, men en udbygning heraf er slet ikke sket i samme takt, som man har nedlagt sengepladser og hele psykiatriske afdelinger. Resultatet heraf er en stadig større gruppe af, hvad der er kaldt "psykotisk hjemløse", og en lignende større gruppe af "psykisk syge", der evt på nervemedicin sygner hen i isolation under kummerlige forhold;

- Indenfor det sociale område har det de senere år handlet om, blandt andet via forsøgsmidler fra SUM-puljen, at aktivere ledige og bistandsklienter, hvor man går væk fra den passive støtte. Her er man reelt nået så langt, at man - mest fremskredent i Nordjylland - har indført tvangsarbejdet for at kunne oppebære sin sociale ydelse¹⁹. Slagordene er "Brug for alle" og "Det aktive liv"²⁰ - og det i en situation, hvor udstødningen fra arbejdsmarkedet er større end nogen sinde, og hvor der ikke lyder een røst fra samme side om, hvad i nuværende samfundsforn, der betinger dette. Man retter derfor "bager for smed". Det er min opfattelse her, at nogen - de i forvejen ressourcestærke - vil kunne bruge det, og hen ad vejen gøre alt for at komme ud af det sociale system, i en skærpet konkurrence med fæller, medens andre, sikkert hovedparten, vil havne i psykiatrien, på gaden eller under to meter jord, i graven - og dette ud fra, at tvangsarbejde, til en i forvejen for lav modydelse og uden et reelt perspektiv bagefter, skærper personlige problemer ud imod det eksistentielle, der omhandler at måtte tage en sindssyg verden ind i sig, eller totalt at nægte at ville have noget med denne verden at gøre.

Det er derfor ikke alene et kvantitativt spørgsmål om ressourcer. Det er også et spørgsmål om kvaliteten af dem og i hvilket perspektiv, de anvendes. Og tages kvalitetsmål og perspektiv op ift de nuværende udviklingstendenser indenfor det sociale og sundhedsmæssige område, så tegner der sig et ganske bestemt billede, der er temmelig sigende, ikke bare for en national udvikling, men også for en international.

¹⁹ Dette tvangsaspekt smager af samme forhold, som da arbejdsløse, som fagforeningskrav ud fra et Regeringsforlangende, under krigen skulle rejse til Nazi-Tyskland for at tjene til livets ophold.

²⁰ Se til eksempel "Sociale signaler 2", SUM Formidlingssekretariat, oktober 1991.

2 - DEN STRUKTURELLE MAGT.

Der er for det første en behandlingstendens, på grundlag af en diagnostisk indfaldsvinkel, der med distrikpsykiatrien kommer tættere på borgeren; og der er for det andet en tvangsmæssig aktiveringstendens, udgående fra det sociale system, og mod et arbejdsmarked og et uddannelsessystem, der i forvejen har for få pladser at tilbyde. Kan man ikke se eller klare perspektivet i noget af det, eller er man ikke heldig at finde andre muligheder, så er der den varige hjælp, førtidspensionen, tilbage. Og dette svarer til en statslig etablering af det 2/3-dels samfund, der i årevis er snakket om er under opbygning. Så hvad der idag sker indenfor det sociale og sundhedsmæssige område er blot en effektivisering af, hvordan man finder de stærke til det nuværende arbejdsmarkedet og uddannelsessystem, samtidig med at man får siet de svage fra på en hurtigere måde²¹.

Hertil må så også lægges den disciplinering, som den etablerede del af befolkningen må pålægge sig selv, for at undgå en eventuel udstødning.

Der er næppe nogen, der i et humant perspektiv vil forsvare udviklingen af et 2/3-dels samfund. Så man må spørge hvorfor det kommer. Og her vil jeg godt inddrage en amerikansk økonom - Robert Reich²² - der ikke bare taler om et 2/3-dels samfund, men om udviklingen af et globalt 20%`s samfund: at i og med internationaliseringen, hvor nationale virksomheder har løsrevet sig fra "hjem-nationen", så er befolkningsgrupperne indenfor samme nation ikke længere i samme båd, om de nogen siden har været det, for nu bestemmes forholdet mellem grupperne af deres forhold til de globale produktionsmidler, hvad der også kan kaldes den "ny tids klassekamp". I dette samfund sker der en opdeling af befolkningen i tre grupper:

a - Een gruppe, de 20%, kaldet "symbol-analytikere", som vil være knyttet til virksomheder med global aktivitet. Det er "mange af dem som kalder sig forskere, designere, ingeniører, konsulenter, management, specialister, forelæggere, journalister og universitetsprofessorer. Karakteristisk for kategorien er, at dens folk for globale virksomheder identificerer problemer, løser dem og vejleder den globale økonomis elementer i indgåelse af nye frugtbare forbindelser. Deres indtægter bygger på talent, og niveauet sættes af den globale efterspørgsel. Det er dem, der skaber de store værdier, og det tjener de fint på";

²¹ Denne tendens er også blevet opfanget i en "systemterapeutisk" behandlingsform, på kommunalt og amtskommunalt plan, hvor man ifm. familie- og revalideringsarbejde alene satser på at få folk ud af systemet. Perspektivet er aktivering af det private netværks ressourcer (se til eksempel M.Egelund og P.Friese: "Mennesker mødes", Akademisk Forlag 1991), eller at den enkelte accepterer allerede givne tilbud - og er dette ikke muligt, er der ikke noget at hente fra det offentlige. De enkeltes personlige liv er her ligegyldigt - det er deres eksistens som problem man interesserer sig for at skaffe af vejen.

Det er endvidere sigende, at på trods af en generel statslig tendens til kun at tilføre midler til arbejdsformer, der samtidig kan dokumentere en klar behandlingseffekt, så er der indenfor systemterapien ingen tilgængelige evalueringer, andet end uhyre spredte bemærkninger om enkeltsager, der syntes at have lykkedes - på kort sigt!

²² Jørgen Dragsdahl: "Nationernes kappestrid er forældet af global økonomi", Information 13. aug. 1991.

b - Den anden gruppe er de traditionelle arbejdere, der står for den rutineprægede produktion. Deres udkomme er også bestemt af global konkurrence, idet deres beskæftigelsesmuligheder er bestemt ud fra, om deres arbejde kan gøres billigere i andre lande;

c - Den tredje gruppe er de folk, der står imellem her; det er de folk, der kan tilbyde tjenesteydelser fra person til person: Taxachauffører, tjenere, sikkerhedsfolk, personale i institutioner mv.: "Disse er ikke i global konkurrence, for deres indsats skal ydes på stedet. Deres indtægt er knyttet til symbol-analytikernes, som betaler for tjenesteydelserne. Men som sandelig også ønsker udgiften holdt nede".

Selve dynamikken mellem de tre grupper bestemmes af, hvorvidt den bedst stillede femtedel investerer i helheden, fx. omkring uddannelse og sociale- og sundhedsmæssige forhold, men jo mere de er knyttet til den globale økonomi, "desto mindre interesse har den i flertallets levilkår. Toppen sørger for sig selv og for, at dens afkom kan gå i gode skoler". Udgangen herpå kan nemt være, blive, og det ses også allerede, at symbol-analytikere vælger at beskytte sig selv, familie og ejendom bag "regimenter af sikkerhedsvagter, top-moderne alarmsystemer og masser af fængsler".

Vender vi på ovenstående grundlag tilbage til udviklingstendenserne indenfor det sociale- og sundhedsmæssige område, så er det som sådan ikke ond vilje eller andet snusk, der ligger til grund herfor. De er tværtimod en slags objektiv effekt af den nuværende økonomiske og strukturelle udvikling indenfor kapitalmarkedet og de statslige overbygninger.

Men de er een ting mere. Det er idag det Social- og Sundhedsstyrelsernes ansvar, at borgernes muligheder for social sikring ved sociale begivenheder eksisterer, og at der forefindes støtteinstanser ved personlige anliggende, herunder sygdom, samt at der sker en varetagelse af det på en kvalificeret og en menneskelig værdig måde - men et sådant ansvar, i ovenstående betydning, lever ingen af dem op til på noget alment samfundsmæssigt plan. Tværtimod har de begge lagt sig i røven af det 20%'s samfund, som Robert Reich har beskrevet som værende under udvikling. Og det har de kunnet gøre, fordi de som socialgruppestruktur selv tilhører gruppen af de 20%. De kan nemlig vedblive med at fastholde deres særlige statsbureaukratiske position ved at satse aktivt på dette 20%'s samfund - og når de som enkeltpersoner eller deres "nære kære" skulle støde på problemer er de heller ikke længere kun henvist til det offentlige system, nu hvor der både er privathospitaler og et liberalt marked for psykologbistand under udvikling. Det er i denne sammenhæng også sigende, at den forebyggelsesplan, der kom for 2 år siden, bestemmer sundhedsproblemet i Danmark som bestående i for megen røg, druk og mad²³. Ikke et ord om, hvad det er for sociale betingelser, der gør at det bliver stadig sværere for hver enkelt at tage vare på sin egen eksistens i et "sundt" perspektiv²⁴. Det, der derimod blev trukket frem, var at det er hver enkelts private ansvar at gøre noget ved det - som om mennesker ikke allerede søger det virkelige liv indenfor de betingelser, de nu engang har at arbejde med! Man kan derfor også sige, at det perspektiv, som Sundhedsministeriet lægger på befolkningens sundhed på dette generelle forebyggelsesniveau, er en effekt af deres eget private anliggende med at sikre en udvikling, hvor der er plads til deres særinteresse.

²³ Regeringens Forebyggelsesprogram: "Dokumentationsdel og Programdel", Sundhedsministeriet 1989.

²⁴ Jvf. undertegnede i "Massakren på subjektet", I, II og III, Dansk PsykologNyt nr.2, 5 og 6 / 1990.

Et lignende element genfindes i en nylig redegørelse fra Sundhedsstyrelsen om "Forebyggelse af psykiske lidelser"²⁵. Her gentages - og det er gammelt - at man skal lære at tolerere psykisk sygdom, og dette sker bedst, hvis man får viden om deres fremtrædelsesformer (s.41). Redegørelsen afsluttes i overensstemmelse hermed med følgende svada: "Nedbrydning af fordomme og en øget accept af psykiske problemer vil også i sig selv være et betydningsfuldt element til fremme af den psykiske sundhed"(s.52). Så vil det også være lettere, som det er formuleret i anden sammenhæng²⁶, at lære at "tåle nogle af de skuffelser, som det indebærer at have en psykisk syg i sin nærhed". For det første må man spørge, hvorfor skal man ikke have viden om årsagsforhold - men dette bliver klart, når man kigger i redegørelse: her hævdes det, at psykiatrien hviler på erfaringer med årsagsforhold (s.13), men ingen steder fremlægges en afdækning! For det andet: hvorfor skal man lære at acceptere, at det er enhvers private ansvar, at man har det som man har, hvor normalt eller unormalt, det er. Problemer, der lides under, må sku da søges løst af alle, der måtte være vidne til det. Så det er snarere Sundhedsstyrelsen selv og dennes platform, der kan ha' det noget svært med tolerancen - og dette vil de så praktiske hele befolkningen på. En sådan løsning vil da også skærpe problemerne bredt set.

En ekstra ting her. Og det er, at dette problemfelt ikke bare er et isoleret anliggende indenfor Social- og Sundhedsstyrelserne, at de handler ud fra egne interesser. Eksempelvis kendes det også fra Udenrigsministeriet - Tamilsagen er aktuel - og indenfor Justitsministeriet, hvor man har Trevis-samarbejdet mellem de forskellige politi-etater i Europa, der går ud på at få ryddet ethvert besat hus inden det åbne marked træder i kraft i 1993. Det er noget nyt, at statsapparater handler selvstændigt, og dette peger hen mod en ny statsdannelse, hvor staten har selvstændiggjort overfor dets økonomiske grundlag, hvad der af en fransk politolog - Poulantzas²⁷ - er kaldt udviklingen af en "autoritær etatistisk statsform"²⁸.

Så meget om den mere strukturelle side af problemet, der ikke må glemmes, når selve problemstillingen - krisecentre og boformer - skal fremmes. Den er nærmest forudsætningen for, at kritikken af det eksisterende rettes det rigtige sted hen, og ikke som det for nylig er sket, at kritikere af psykiatrien op gennem 70-erne og 80-erne²⁹ nærmest er blevet beskyldt for, at det er deres ansvar at det psykiatriske område i dag skranter: at der er nedlagt mange sengepladser, uden at udviklingen i distrikpsykiatrien er fulgt med^{30 31}. En sådan kritik vender problemstillingen på hovedet, idet den mere handler om, at specielt Sundhedsstyrelsen ikke har været dens opgave voksen, lige såvel at den psykiatriske kompetence på området, der er Sundhedsstyrelsens grundlag for beslutninger, ikke har ret meget at bidrage med, når der skal tænkes fremad, strukturelt. Spørgsmålet er også, om der er noget indholdsmæssigt, der kan bruges.

²⁵ Sundhedsstyrelsen: "Forebyggelse af psykiske lidelser", Redegørelse april 1991.

²⁶ Fx. i præsentationen af redegørelsen, s.4-6, Vital nr.3, oktober 1991.

²⁷ N. Poulantzas: "Staten, magten og socialismen", Rhodos 1978.

²⁸ Jvf. også undertegnede mht overvejelser over forholdet mellem stat og produktivkraft-udvikling under senkapitalismen i "Eksisterer der et menneskeligt behov for socialisme?". Forum Kritisk Psykologi nr.8, 1993.

²⁹ Eksempelvis B.Karpatschof: "Fra den store indespærring til den store udstødning". Amalie nr.5 / 1991.

³⁰ Eksempelvis B.Brun: "Sct.Hans hospital", Dansk PsykologNyt nr.20 / 1991.

³¹ Antal sengepladser indenfor det psykiske system er i perioden 1980 til 1990 faldet fra 11.200 til 6.800.

3 - DET INDHOLDSMÆSSIGE PERSPEKTIV.

Jeg skal nu vende mig mod det indholdsmæssige omkring "Krisecentre og boformer". Og starte med at kredse ind, hvordan den bestemmende ramme for, hvordan der idag arbejdes med menneskelige problemer, tager sig ud.

Dette bringer os tilbage til psykiatrien, og til dennes diagnose-indfaldsvinkel. Denne går ud på at skelne mellem normalt og unormalt, hvor det sidste samles i etiketten "sjælelig abnormalitet". Ved nogen typer vil det være tydeligt, synligt eller forståeligt, at der er ydre grunde, ved andre mener man ikke at kunne finde nogen, og så må det være noget indefra kommende, noget arveligt.

Det, der gøres på denne måde, er man sætter sig for at bestemme et individ frit svævende i luften, et individ der reagere på noget i omverdenen eller på noget i sig selv. Når man derfor diagnosticerer på dette grundlag, lige meget på hvilken måde, om det sker under inddragelse af objektive betingelser, subjektive faktorer, biografiske hændelser, familiemæssige forhold eller andet - sker der derfor en ekstra fremmedbestemmelse af individet overfor dets problematiske livssituation. Individets problem bliver gjort til individet selv - og det er det allerede i forvejen, når man står orienteringsløs og personligt berørt over ikke at kunne finde udveje. Der finder en fordobling af afmagt sted. Man ser slet ikke mennesket som et subjektivt væsen, der søger at løse egne problemer i en bestemt social sammenhæng, og vil slet ikke have med at gøre, at det er disse problemer, der som uløste optager individet på en måde som det lider under. En diagnostisk indfaldsvinkel, i den psykiatriske betydning at der kan ikke behandles før den er stillet, medfører derfor en yderligere isolation af individet overfor dets sociale problemstilling. Og for mange vil netop dette være dråben, der gør at man isolerer sig endeligt overfor den omverden, der åbenbart hverken kan og vil forstå eller gøre noget som helst ordentligt - en omverden der på dette tidspunkt endog kalder sig behandlere, og som har samfundets stempel for at udøve deres virke.

Man kan med en reference til "Det nye testamente" sige, at psykiatrien - i modsætning til budskabet i testamentet - aktivt beskæftiger sig med at smide, ikke bare den første sten, men sten på sten, ikke efter ludere, men efter de, der brænder sammen og som ikke længere kan overskue og udholde, hvad det hele måtte handle om for een.

Enhver psykologi, der gør det samme som psykiatrien - det ikke at ville se medmennesket i ethvert mennesket, og mennesket som et aktivt og handlende væsen, der søger at udvikle eller kommer overens med sit sociale liv - vil gøre det samme som psykiatrien. Og dette gælder desværre det meste tilgængelig psykologi idag, og dette er også grunden til, at psykiatri og psykologi på ganske mange punkter ikke bare er hund og kat, men endog kan arbejde ganske godt sammen, fra område til område og fra sag til sag.

Som perspektiv på ovenstående kan man sige, at det problemløsende, det helbredende, indenfor psykiatrien og den traditionelle psykologi, det kommer fra de personer, der enten ikke lever helt op til deres forpligtigelser eller som personligt bryder med den strukturelle magt, der ligger i og omkring deres arbejde. Så det er mulighederne for sådanne brud der generelt må fremmes, hvad der også vil kræve opbygningen af et kollektivt subjekt, der kan tage over³². Det er her det største problem ligger.

³² Et kollektivt subjekt kan ses som et samfundsmæssigt kollektiv, der viser vej; og kol-

Det er også manglen på et sådant kollektivt subjekt, der indtil nu har betydet, at utroligt mange forsøg på at bryde med psykiatrien, indenfor og udenfor, altid enten er gået i sig selv igen, eller også har de indstillet sig på et nichearbejde, hvor de afstår fra grundlæggende forandringer udenfor deres eget felt.

4 - ET FUNDAMENT.

Eet er kravet om et kollektivt subjekt, der kan tage over, for således at bryde med det psykiatriske overherredømme, samt gøre op med den objektiverende tankeform omkring menneskelig eksistens, der ikke bare er udbredt her, men som går langt ind i gængs psykologi idag. Et andet er om der også er et fundament for et sådant kollektivt subjekt. Er der overhovedet et grundlag, der ud fra eksistensen af psykiske problemers egenart kan begrunde, at man skal gå denne vej, og hvordan skal man gå. Hvis ikke dette kan komme fra en løsning af problemet selv, er det sagen uvedkommende, lige meget hvad man måtte mene.

Psykiatrien har indtil nu formået - godt hjulpet til af den statsform, som den er begrundet i - at undgå at tage stilling hertil. Til gengæld har den en genindlæggelsesprocent på 75, og dette er ikke engang underligt for psykiatrien selv, idet det tidligere åbent er blevet indrømmet - i Betynkning nr. 809/1977 - at man kun kan symptombehandle. Når man så alligevel søger at ville årsagsbehandle, må man derfor gå udenfor sit eget område og her specielt til den psykoterapeutiske praksis, der hviler på psykologien.

Kigger man på effekten af psykoterapi, ud fra effektforskning, så finder man imidlertid, at det i mange år var et åbent spørgsmål, om den overhovedet havde større virkning end den spontane bedring, der kan indtræffe over tid. Men der synes idag at være enighed om, at psykoterapi trods alt virker bedre end ingen terapi. Nogen hævder en bedring for 8 ud af 10, men dette er langt fra gennemgående i effektundersøgelser. Det viser sig også, at der ikke er den store forskel på effekten af forskellige typer terapi, kun at nogen typer klarer sig bedre overfor specifikke problemer end andre, fx. adfærdsterapi overfor fobier, men også at dette tenderer at udviskes over tid.

Hvad man imidlertid har fundet som gennemgående, det er, at en afgørende faktor for udfaldet af terapien synes at komme fra den, der modtager den: at jo bedre man fungerer, personlighedsmæssig og jo bedre uddannelsesmæssig baggrund, jo bedre klarer man sig. Dette vil så også sige at de "rige bliver rigere", medens de dårligst stillede får tilsvarende mindre udbytte. Ligeledes gælder, at bevæger man sig væk fra psykoterapi med lette og middelsvære psykiske og psykosomatiske lidelser til sværere former for forstyrrelser, at så er der megen ringe belæg for psykoterapiens virkning overhovedet³³. Til dette billede skal tilføjes en svensk undersøgelse fra starten af 80-erne, der meget klart viser, at uafhængig af symptombillede og problemstilling sker der en visitering af individer fra mellemlag og overklasse til psykoterapi, i den udstrækning psykoterapi overhovedet forefindes, medens arbejderklassemedlemmer overvejende modtager en ren medikamentel behandling med nervemedicin³⁴.

lektivet er det, hver enkelt gør af menneskelig interesse.

³³ Jvf. Esben Hougaard: "'Dodo'-kendelsen" i psykoterapiforskningen", I og II, Agrippa nr.2 og 3, 1989.

³⁴ R.Eliasson & Pär Nygren: "Psykiatrisk virksomhed", og "Närstudier i psykoterapi", Prisma 1981 og 1983.

Så psykiatrien synes at have videnskaben med sig! Og den forsvare sig da også med næb og klør mod, hvad der måtte fremsættes af alternativer til sig selv. I sidste omgang gik det ud over forslaget om opbygningen, i socialt regi, af en parallel rådgivningsstreng til psykiatrien, et forslag da det var fremme i 1990 heller ikke kunne opnå flertal ved en folketingsbeslutning, men det var lige ved.

Argumentet fra psykiatrisk side var - ikke overraskende - at psykiatrien indeholder den mest omfattende uddannelse og erfaring mht psykiske lidelsers natur og baggrund, samt for deres behandling^{35 36}. Dette argument er imidlertid en tautologi, idet psykiatrien har haft et ressource- og behandlingsmæssigt magtmonopol siden sidste århundrede overfor hele området. Det andet argument der ofte trækkes frem er, at oprettelsen af en sådan rådgivningsstreng vil trække ressourcer væk fra arbejdet med tunge problemgrupper til fordel for arbejdet med lettere lidelser, hverdagsproblemer. Dette er på det seneste blevet kaldt "hamrende uetisk" af Steen Borbjerg, der er formand for "Danske psykiateres og børnepsykiateres Organisation"³⁷.

Dette andet argument kan der være noget om, hvis ikke det var for, at den måde man idag prioriterer forskning på, næsten udelukkende går i biologisk retning - neurofysiologisk/-psykologisk - på trods af at det slet ikke kan afvises, at der udelukkende er sociale grunde, ikke bare til lettere forstyrrelser, men også til de psykotiske og skizofrene former³⁸.

Den mest bæredygtige hypotese idag er også, at der er en glidende overgange mellem lettere og sværere psykiske problemer: at de af natur udspringer af samme "kilde" - 'sociale misforhold'³⁹ - hvor det er manglende opsamling/løsning af lettere problemer, der gør dem kronisk sværere. Så på dette punkt kan der af indholdsmæssige grunde ske en overflytning af midler fra neuroforskning til en socialpsykologisk forskning omkring psykiske problemers opståen og overvindelse, uden at det går ud over nogen faktiske klientgrupper⁴⁰. Det viser sig endda, at psykiatrien end ikke tager forskning, der er af betydning for sig selv alvorligt. Fx. er det blevet fremholdt, at ting der er indlært i benzodiazepinpåvirket tilstand ikke kan huskes og anvendes under normale omstændigheder, og at stoffet blokerer udviklingen af tolerance over for angstprovokerende situationer; og ligeledes at personer der bearbejder problemer under benzodiazepinpåvirkning, ikke kan bruge denne bearbejdning, når de holder op med at tage stoffet. Dette er fra undersøgelser, der er nogle år gammel, og senest gentaget i en rapport fra

³⁵ Jvf. fx. Per Vendsborg: "Distriktspsykiatri og rådgivningscentre", Information 29. august 1990. Se også Dansk Sygehus Institut: "Psykiatri under omstilling - samordning og integration af det samlede tilbud til mennesker med psykiske lidelser"; DSI-Rapport 88.06, 1988. Og Sundhedsministeriet: "90-ernes psykiatri - oplæg til temaplanrunde", 1988.

³⁶ For et alternativ hertil se "Regnbuen - en lille fortælling om en alternativ rådgivning fra 80-erne ind i 90-erne", Regnbuen / Mappe A1-3, samt Forum Kritisk Psykologi nr.1, 1987.

³⁷ Jvf. Dansk PsykologNyt, s.563-64, nr.16 / 1991.

³⁸ Det kunne være oplysende men nogle konkrete tal på, hvordan og til hvad psykiatrien bruger sine ressourcer, også hvad tid angår. Hvem har dem?

³⁹ For denne kategori, se undertegnede i "Problemer og problembestemmelse - om misforhold, der har betydning for et alment arbejde med problemer", februar 1990, Regnbuen / Mappe B1.

⁴⁰ Dette må dog ikke føre til, at der ikke arbejdes for en generel ressourceforøgelse til hele området. Argumentet er ikke bare profylaktisk i negativ forstand - en tidligere opsporing af problemer - men at den erfaring, der indhøstes med problemløsning i enkelt-sager, må give tilbage til de sociale strukturer i form af en social udvikling, så ikke andre af samme bliver individuelle bærere af lignende fremtidige former for afmagt.

Social Forsknings Institutet i 1990⁴¹. Men dette har man ikke hørt meget om fra psykiatrisk side, selv om det er en udbredt behandlingspraksis.

Det afgørende argument for at bryde med psykiatrien synes dog stadig at mangle. Og dette er ikke tilfældigt - for dette kan kun findes i en overvindelse af selve udgangspunktet for psykiatrien, nemlig i dens praktiske skelnen mellem udefra og indefra kommende faktorer for udviklingen af psykiske problemer. En sådan skelnen, der er en skelnen mellem arv og miljø, der kan stå i et rent udelukkelsesforhold til hinanden, er falsk, og dette ud fra, at hvad man kan lære at takle og arbejde med, dét er selv arveligt bestemt⁴². Mennesket - og det gælder også alle mulige andre organismer og dyrearter - er ikke bare biologi med en omverden som en hat, der kan tages på, af eller tabes. Den biologi vi har er selv af samfundsmæssig natur, hvilket vil sige at alle mennesker har de samme grundlæggende træk for at fungere menneskeligt, dvs være og blive subjekt for udviklingen af et samfundsmæssigt liv. Omvendt er det heller ikke muligt at fungere menneskeligt uden samfundsmæssige udviklingsmuligheder til rådighed. Selvfølgelig er der forskel på konstitution, men de problemer, der kan belaste og overbelaste een er grundlæggende bestemt ud fra arten af de samfundsmæssige handlemuligheder, der individuelt og kollektivt er tilrådighed på et givent historisk tidspunkt. Og det er også fravær af relevante handlemuligheder på det samfundsmæssige plan, der gør at man kommer i strid med sig selv med udviklingen af psykiske forstyrrelser til følge. Her bliver man så privat bærer af afmagt, hvilket også er en indefra kommende instans, en slags "subjekttab" - omend oprindelig udgået udefra, fra det sociale⁴³.

Når psykiatrien derfor starter med at skelne mellem udefra og indefra kommende "årsager", mellem arv og miljø, så starter den også med aktivt at se bort fra den sociale (natur)historie, der har ført et splittet og adskilt individ med sig. Og ligemeget hvad man så søger at gøre fra og med dette startpunkt, så vil det være umuligt at få den sociale historie med ind i sit problemarbejde på en "indvendig" måde. Det er ganske lig den gamle fabel, hvor en nøgle er tabt i mørket, men der ledes under lygtepælen, for her er der lys!

Dette er måske lidt et teoretisk argument mod psykiatrien. Og historien tro vil det sikkert ikke have nogen større gennemslagskraft. Og praksis viser jo også noget andet, her særligt den psykoterapeutiske effektforskning. Der er bare det ved denne effektforskning, at rammerne for den overvejende, for ikke næsten at sige totalt, selv er domineret af den psykiatriske

⁴¹ Kirsten Thue Skinhøj. "Nogle hovedtal om befolkningens brug af sove- og nervemedicin", s.62, Arbejdsnotat 1990:7.

⁴² Jvf. Ute Holzkamp-Osterkamp: "Motivationsforschung I", Campus 1976.

⁴³ En diagnostisk indfaldsvinkel hertil, til afmagt, vil umiddelbart give, at der stødes på magt - og hvad er magt andet end fortætning af styrkeforhold (Poulantzas), der låser de involverede sider til strid om herredømmet. Kun en omfattende eksistens-anskuelse, fra et standpunkt udenfor magt-afmagt - ikke en eklektisk sammenføjning af delelementer af noget ydre somatisk, ydre psykisk og ydre socialt, der er psykiatriens pamflet - vil derfor kunne gøre sig håb om at trænge frem til de udviklingsforhold, der som uudviklet lader magt-afmagt reproducere sig selv, uden at en løsning behøver at kunne realiseres.

En medicinsk indfaldsvinkel hertil gør omvendt psykiateren til en samfundsmæssig junkie, idet der skabes en sanktioneret individuel sygeliggørelse af sociale magtstrukturer.

tankeform. Det er også primært forskning, på grundlag af terapi sat i værk indenfor psykiatrien, eller indenfor en tilsvarende overbygningsinstans på grundlag af psykologiske teorier, der selv har en diagnosticerende indfaldsvinkel, dvs hvor man starter med at bestemme, hvad det er for et problem, der skal behandles. Derfor er det også klart, at psykoterapi af denne art løber ind i det samme som psykiatrien: jo større subjekttab, den stilles overfor, jo mindre kan den gøre; og jo mere subjekt den anden kan være for sit eget liv, jo mere kan den gøre. Den etablerede psykoterapiforskning bliver dermed lige så negativt selvbekræftigende som psykiatrien, bare på en anden, en subjektivistisk, måde⁴⁴.

Så det eneste, der kan bryde hermed vil da også være rammer, der i praksis tillader det problemramte menneske, der hvor det er i sin egen proces, selv at kunne være aktiv for og i sin egen problemløsningsproces, som denne allerede tager form ud fra den historie, som den er en følge af, og dette med den støtte udefra, der kræves for at trænge igennem sin egen social afmagtssituation⁴⁵. I diagnostisk forstand, hvis man overhovedet skal tage et sådant ord i sin mund mere, handler det derfor om, at det først er når problemet er løst, at det er muligt at sige noget om, hvad det egentlig var for noget, det hele handlede om, dengang - for vidste man det til at starte med, var der jo ikke længere noget problem at stå afmægtig med.

Psykoterapi-forskning eller forskning om rådgivning på et sådant grundlag findes ikke tilgængelig idag - og det handler naturligt om, at det kollektive subjekt, der kan og skal bære den fremad ikke rigtig har sat sig sammen endnu. Men det kan der jo rådes bod på - for der findes steder og personer, der arbejder mod den beskrevne fordobling af personlig afmagt til privat ansvar, i det alternativ der omhandler udviklingen af den berørtes eget liv.

5 - AFSLUTNING.

Det at skabe et reelt alternativ til psykiatrien kan dog siges at løbe panden mod en cirkulær problemstilling af lignende art, som psykiatrien lige fra sin start og til idag betjener sig af til at fastholde magten over området: Det er ikke muligt at skabe et praktisk alternativ, før man har vist at det fungerer som alternativ, og man kan ikke få det til at fungere før det i praksis er muligt at arbejde inden for selvsamme alternativ.

Som det er idag er det den problemstilling, der bringer enkeltindivider, isoleret fra hinanden, ind i psykiatrien⁴⁶. Det er mao. et spørgsmål om strukturel udvikling på de punkter, hvor

⁴⁴ For de konsekvenser denne kritik må få for en videnskabelig udformet psykoterapi, se "Terapi - et problem om afmagt", s. 118 - 124 i Forum Kritisk Psykologi nr. 8, 1993.

⁴⁵ Psykologisk rådgivning/terapi ud fra et sådant standpunkt kræver en overvindelse af den traditionelle psykologis væreform: at der kun eksisterer private mennesker, der kan stå i et ydre forhold til hinanden. Den typiske rådgivningspraksis, hvor problemer er problemer med den anden - der fuldstændiggøres i det psykoanalytiske koncept om ping-pong fra psyke til psyke - kræver etableringen af en menneskelig psykologi, hvor mennesket først er givet i kraft af medmennesket. En sådan psykologi vil have begrebet om "sanselig virksomhed" som udgangspunkt; og rådgivningspraksis vil handle om udviklingen af problemer, der fælles kan handles på, problemer der tager parti for den berørtes standpunkt.

⁴⁶ I sin tid kom psykiatrien til veje ved, at den daværende lægevidenskab vandt en (del)sejr over det juridiske statsapparat, ikke fordi psykiatrien kunne henholde sig til

enkeltpersoner kan stilles alene med deres problemer, således at der er og forefindes et samfundsmæssigt alternativ for den problemramte. Så den opgave, der løser afmagtsovervindelse i kollektiv forstand, er samtidig løsningen af den problemstilling, der kan udvikle alternativer til psykiatrien. Det hele står og falder derfor med opbygningen af en sådan alternativ struktur. Opbygningen heraf er dog ikke i første omgang et behandlingsanliggende, men derimod et anliggende om etableringen af en nærmere bestemt social sammenhæng, som det er muligt at øve indflydelse på, arbejde videre med ud fra de interesser og færdigheder man har, en sammenhæng der kan bruge een, men også hvor det er muligt at gå ind i en specifik behandlingsproces, hvor der særligt kan løse op for det, der overvælder een.

Som social sammenhæng må den indeholde aktivitets- og bomuligheder, som man kan være med til at henvise sig selv til, lige såvel som at kunne være sin egen henvisende faktor til den art rådgivningsproces, man har brug for. Den sociale sammenhæng bliver hermed en art "totalt miljø", der har en særlig opgave overfor at gøre hinanden selvhjulpne på egne præmisser, hvad der kræver ikke bare opbygningen af netværk, men af sociale fællesskabsforhold⁴⁷.

Skal ovenstående struktur placeres ift. den aktuelle social- og sundhedsmæssige politik, så er den et demokratisk alternativ hertil - og en faglig udfordring til Sundhedsstyrelsens forslag om oprettelsen af et overordnet organ for "psykiatrisk profylakse"⁴⁸.

En sådan struktur kan ikke have nogen på forhånd given magtbasis, deponeret hos udvalgte faggrupper; ikke fordi der ikke er et alternativ til den psykiatriske magt, hvad psykologien umiddelbart vil være på den menneskelige inderside og sociologien på den tilsvarende yderside, men fordi den givne magtbasis må være under demokratisk indholdsmæssig udvikling med den tilsvarende brugergruppe⁴⁹. Kun således er det også muligt, at brugere og eventuelle pårørendes egne erfaringer, forslag og perspektiv på løsningstiltag kan blive en integral del af hele processen, fremfor som idag at være en nærmest forstyrende faktor i "ekspertisens egen

en påviselig fremadrettet behandling med positivt resultat til skue - det kunne den ikke! - men fordi det samfundsmæssige ansvar skulle placeres for en ny gruppe af mennesker, der ikke syntes at kunne tilpasse sig eller tilpasses den nye, kapitalistiske, struktur, der var under udvikling, nu da de feudale arbejds- og familiebånd var gået i opløsning. Psykiatrien og juraen har siden tilpasset sig hinanden, så vejen frem kan ikke være en juridisk sejr over psykiatrien, men det må være det medmenneskeliges sejr over netop den og de strukturer, der med statistisk afbildelig gentagelse stiller enkeltindivider i afmagt overfor at udvikle alternativer til et truende subjekttab, en problemstilling, der starter med tab af handleevne på et personligt betydningsfuldt enkeltområde.

⁴⁷ Terminologisk og forskningsmæssigt vil der derfor være brug for 'fællesskabsbegreber', hvor forsøg på forbund om udvikling, individuelt-personlighedsmæssigt og social-strukturelt - og ikke tilpasning - er i centrum. Netværk/netværksbegreber, her overfor, reducerer ofte dette sociale liv til bytte- og rollerelationer mellem mennesker i et ydre forhold til hinanden, hvorved almen problemløsning som et i grunden ligeværdigt og kollektivt anliggende forsvinder ud af synsfeltet/praksis. For nærmere om forholdet mellem netværks- og fællesskabsbegreber se "Netværksteori - teori eller brokasse"/Morten Ejrnæs og Jens Guldager, Den Sociale Højskole 1988.

⁴⁸ Sundhedsstyrelsens redegørelse om "Forebyggelse af psykiske lidelser", april 1991.

⁴⁹ Et nyligt initiativ på området kan findes i "Rundspørge angående et "brugerråd" - Til brugere og rådgivere i Regnbuen", Regnbuen/Mappe A5 oktober 1991.

private selvforståelse". En sådan struktur må kunne skabes, om ikke andet så på frivillig basis, dér hvor man kan blive enige om at starte og finde stedet i den nuværende struktur at handle ud fra.

På bare kort sigt er dette ikke nok, men det kunne være dét brud med det nuværende, der afgørende kan vende udviklingen bredt set. Hertil må dog tilføjes, at dette ikke kan komme i stand på grundlag af forsøgsmidler med en evalueringsklausul, men alene ud fra, at strukturen kan oppebære midler ud fra en selvfølgelig agtværdig indsats, men dette kræver så også, hvis det skal blive virkeligt, et parallelt arbejde med en politisk udvikling af et tilsvarende økonomisk demokrati over de generelle samfundsmæssige produktionsmidler.

En lønform til at starte med kunne være en "projekt borgerløn" for samtlige involverede. Og stedet at starte kunne være et lokalområde, dette var knyttet til. Og som sådan er opgaven at skabe dét, som det at udvikle sig ud af et problem, en krise, kræver: et samfund at udvikle sig ind i.

□

„Jeg har været alkoholiker og voldsmand - jeg har sparket folk i fjæset, så tænderne trillede ud af gabet på dem. Jeg har trådt dem i masken. Jeg har levet livet på værtshusene. Jeg har været luderkarl og jeg har drukket som et svin, men så var der én der sagde: „Du er for dum, Ole. Der er for meget i dig til det dér.“ Og så begyndte jeg at arbejde som frivillig. Det er ren og skær selvopholdelsesdrift. I stedet for at rende rundt og lave ris til min egen røv, gør jeg noget, hvor jeg kan ånde og leve og eksistere. Jeg er ikke spor god. I virkeligheden er jeg superegoist.“

For bare tyve år siden blev de frivillige mødt med skepsis og modvilje hos det offentlige. Nu roses de i høje toner, og der bevilges masser af penge til dem. Den megen støtte kalder dog på mistanken om, at der er andre motiver på færde end ønsket om at fremme den almindelige godhed. Hvad er der sket, siden alle nu omfavner og forgylder dem, der før måtte tåle en tilværelse som sociale bænkevarmere – og hvem er de?

Egon Clausen

Ildsjæle

*Et forsvar for de frivillige hjælpere
&
en kritik af Statens greb om folkeligheden*

GULDENDAL

Ildsjaele

© Egon Clausen, 1998

Omslag: Jens Juul med illustration af forfatteren

Bogen er sat med Palatino hos NB PrePress, København

og trykt hos Nordisk Bogproduktion A.S., Haslev

Printed in Denmark 1998

ISBN 87-00-32288-1

I foråret 1997 fik jeg en bevilling fra Socialministeriet, så jeg kunne få tid og råd til at rejse rundt til nogle af dem, der arbejder som frivillige i den sociale sektor i Danmark. I det følgende kaldet: „de frivillige“.

Det har ikke været mit formål at give en samlet beskrivelse af frivilligheden i Danmark, men derimod at lave nogle punktnedslag, der fortæller om nogle af de frivillige, samt at beskrive og diskutere centrale problemstillinger i den frivillige sociale verden. Valget af personer og projekter er sket i lyset af dette ønske.

København, marts 1998

Egon Clausen

INDHOLD

1. DE FRIVILLIGE

Man siger, at velfærdsstaten gør folk passive og at solidariteten i samfundet er på retur, men det passer ikke 13

2. FRIVILLIGHEDSKASSEN I HELSINGØR

Frivillighedskassen i Helsingør bestyres af Ole Wulff, der engang blev erklæret for klinisk død hele tre gange i løbet af én uge. Her fortæller han, hvad der videre skete 19

3. DE UNDERFRANKEREDE

Regitze Benthien fra Bornholm tror på demokratiet og på at borgeren har såvel pligter som rettigheder. Hun mener endda, at det også gælder for langtidsledige bistandsklienter, men Rønne kommune mener vist noget andet 26

4. OM KOMMUNEFAR

Han er ømskindet. Han kan blive noget så sur. Han har store anlæg for jalousi, kritik er ikke velkommen, mange frivillige er meget utrygge ved ham, og med god grund 34

5. KONTAKT MELLEM MENNESKER

I Svendborg findes en frivillighedsformidling der ser sig selv som en kulturel kraft i lokalsamfundet. Men sådan ser den lokale kommunefar ikke på det! 42

6. EN QUANGO I GEDSER

Blæksprutten er en kommunal forening, der har sat frivillige i sving med Stafetten, Cafe Damehat, Søndagscafé, Spillefuglen, Café Åbne Arme, udflugter til Bilka og meget mere. Men kan en kommune købe sig til folkelighed? 50

7. TIPS OG LOTTO

Mange frivillige håber på at blive forgyldt af Tips- og Lottomidlerne. Penge lugter ganske vist ikke, men de kan fordreje hovæder såvel som sprog og kan ændre veldædige foreningers formål fra den ene dag til den anden 64

8. I ESBJERG

En ung mand fortæller om livet i byen og lidt om hvad der foregår i Byparken, hvor alting ikke er som mange håber det var 69

9. ESBJERG KRISE- OG AKTIVITETSCENTER

„I dag kan man klart se, at kvindebevægelsens sociale aktiviteter var den første spæde start på nytænkning på det sociale område, forsøget på ansvarliggørelse af borgeren, ønsket om at genskabe den personlige solidaritet med de svageste ...” 72

10. GODE IB

„Ib Splidsboels liv har været og er præget af engagement. En vilje og målrettethed, der nok skaber resultater, men også modstand og fjender. Engagerede mennesker kan nemlig også være bøvlende og stivsindede.” 79

11. OM TAKNEMMELIGHEDSRELATIONEN

„Man tænker sig ofte, at ondskab er at rage til sig, ikke at kunne få nok. Modsætningen mellem ondt

og godt skulle være modsætningen mellem at tage og give. Men ondskab er nok så meget, at man ikke vil være nogen taknemmelig for noget. Alt, rub og stub vil man skylde sig selv.” 86

12. AT SIGE TAK

I Fredericia bor en mand, der føler at han har al mulig grund til at sige tak 91

13. VINDMØLLEN

Når det blæser, er der nogen der sætter læhegn op – andre bygger en vindmølle. Og i Fredericia er de frivillige ikke bange for kommunen 95

14. GLADE FRIDA

I Fredericia har de en solstråle på to ben. Hun hedder Frida Zederkof og hendes hjerte banker for de gamle på plejehjemmene, men det er ikke lige let, det hele 99

15. OM SOLIDARITET OG GENER

Hvordan kan det være, at mennesker er gode mod hinanden, når alt fra stater til individer tilsyneladende styres af hensynsløs egoisme? 102

16. UDENFOR

I flere år har Preben Brandt brugt sin fritid til at cykle rundt til ensomme og psykisk syge mænd. Han har netop startet sit eget projekt, for at kunne bruge hele sin tid på dem, der er udenfor 108

17. DEN KONTROLLEREDE VREDE

I 26 år var Christian Bonde fejlagtigt anbragt under åndssvageforsorgen. I dag vier han hele sit liv til at hjælpe andre. Sammen med Ellen Herkild udgør han en slagkraftig organisation. De to er ikke blot

18. REGNBUE

På Nørrebro i København arbejder en gruppe kritiske psykologer med gadebørn, men der var engang, da de blev smidt ud af den indre by på grund af samfundsundergravende virksomhed

Tidligt om morgenen d. 20. oktober 1993 stormede over et hundrede kampklædte betjente Studenternes Hus i Købmagergade i København. Huset blev ransaget fra kælder til kvist, og i et skab fandt politiet „et lager af slag- og stikvåben“. Forsiden af Ekstra Bladet skreg: „Terrorist-rede på universitetet“, og i lederen stod der: „Studentarhuset har spillet en vigtig rolle for den kommende revolution. Det er her, eliten er blevet hærdet, det er her, proletariatets spydspids har skærpet sig til den kommende kamp.“

Politets våbenfund bestod af otte telekabler, skåret til som knipler samt et jernrør, og i Ekstra Bladet var forargelsen uden ende: „De har talt om revolution og væbnet kamp og modstand og modmagt og imperialisme og øvet sig i våbenbrug og indført kontrol og sanktioner ... de skal ud af klappen.“ Det skete også. Studentarhuset blev lukket og de ansvarlige for våbnene blev ekskluderet. Det viste sig at være en studentergruppe der kaldte sig *Regnbuen* og som erklærede sig som tilhængere af den kritiske psykologi der blev udviklet på Freie Universität i Berlin i 1970'erne. Da *Regnbuen* blev ekskluderet jublede gruppens fjender, for dem havde den mange af.

I København var nynazisterne aktive i deres forfølgelse af venstreorienterede. I Studentarhuset var der en gruppe der dyrkede Asatroen og som blev mistænkt for at være fascistisk. Der var fordækte kontakter fra universitetets ledelse til Politiets Efterretningstjeneste, og Studentarhuset var plaget af jævnlige indbrud og hærværk. Der blev malet hagekors på

væggene. Interne papirer blev stjålet og nogle af dem dukkede op i Ekstra Bladet. Folk blev truet på livet. Året før havde en brevbombe dræbt en aktivist på Internationale Socialisters kontor, og de otte telekabler og jernstangen var beregnet til selvforsvar, forklarede *Regnbuen*, hvis formål i øvrigt var „at yde gratis rådgivning, vejledning og terapi til mennesker i krise og nød“. Men det var der ingen der tog notits af dengang, da de som terrorister blev jaget ud af den indre by.

I dag, ca. fire år senere, holder *Regnbuen* til øverst oppe i et baghus på Nørrebro. Lokalerne er åbne og lyse, og på et bord står en buket blomster og en statuette af Anker Jørgensen. For *Regnbuen* har netop modtaget Anker-prisen på 50.000 kroner fra HK for dens indsats over for nogle af de svageste og mest udsatte af storbyens unge.

Siden uddrivelsen af Studentarhuset har *Regnbuen* haft en hård tid. I lighed med andre frivillige organisationer må man søge støtte, hvor den er at få, men det fører til en højst usikker tilværelse, for man kan aldrig være sikker på om der er penge til næste år. Et år gav Socialministeriet nogle penge. Næste år kom der afslag. I København mente socialdirektoratet, at *Regnbuen* måtte høre hjemme i Sundhedsdirektoratet. I Sundhedsdirektoratet mente man, at *Regnbuen* bestemt måtte høre hjemme i Socialdirektoratet. Resultatet blev også her et afslag. Foråret 1997 var særlig slemt. Det ene afslag fulgte efter det andet, og rådgiverne i gruppen følte sig efterhånden lige så magtesløse som de unge, der kom for at få hjælp. Men i sidste øjeblik fik *Regnbuen* støtte fra Bydelsrådet for Nørrebro, kort tid efter fulgte Anker-prisen fra HK. Der kom penge fra mennesker, der selv havde prøvet at være gadebørn, og der kom penge fra Odd Fellow Ordenens Børnefond, hvorved der blev råd til at betale husleje, at købe en Christiania-cykel og en kopimaskine.³²

Regnbuen har ikke råd til at annoncere, men „de unge finder frem til os, fordi de har hørt om os,“ siger Kalle Birck Madsen, der i sin tid blev udråbt til at være gruppens „ideo-

kritiske over for hospitalspsykiatrien, men også over for foreningen Sind 115

18. REGNBUE

På Nørrebro i København arbejder en gruppe kritiske psykologer med gadebørn, men der var engang, da de blev smidt ud af den indre by på grund af samfundsundergravende virksomhed 126

19. DE FRIVILLIGE OG DET FOLKELIGE

Før i tiden brugte man udtrykket „det folkelige“ om meget af det, der nu kaldes det frivillige. Men de frivillige holdes i stram snor, og „det folkelige“ er heller ikke så troskyldigt som det lyder 136

20. AFHOLDSSAGEN HAR MIT HJERTE

Formanden for Danmarks Afholdsforening bor i Grenå og er en omvandrende del af dansk folkelighed, der favner fra Indre Mission til Enhedslisten. Samtidig er han en af landets flittigste læserbrevsskribenter 143

21. EN HØJERE MAGT

Hun var arbejdsløs, fuldesyg og deprimeret, men en aften i maj bankede det på hendes dør, og hun blev reddet, for det var ikke Døden men Anonyme Alkoholikere, der intervererede 152

22. OM BARMHJERTIGHED OG BAGTANKER

I *Kjerlighedens Gjerninger* skelner Søren Kierkegaard mellem Timeligheden, der blot vil afhjælpe nøden, og Evigheden, der først af alt vil øve barmhjertighed. Timeligheden har skrevet en betænkning om det frivillige sociale arbejde i fremtidens velfærdssamfund, men barmhjertigheden tåler ingen bagtanker 164

23. EN TJENESTE, JEG YDER

I Kirkens Korshær ved man, at ethvert menneske er uerstatteligt, for hvert menneske er elsket af Gud 170

24. DEN AKTUELLE UDFORDRING

Terkel Andersen, der er formand for Kontaktudvalget til det frivillige sociale arbejde, var også formand for det udvalg der skrev betænkningen om det frivillige sociale arbejde i fremtidens velfærdssamfund 175

25. NYTTIGE IDIOTER

Københavns kommune narrede borgerne på Vesterbro til at tro, at de var med i et demokratisk projekt. Det var de ikke. Deraf kan man lære, at de frivillige må ruste sig til fremtidens udfordringer 180

26. DE USYNLIGE

Det kommende fritidssamfund truer med at gøre os alle til tilskuere. Over for denne udfordring er der brug for mennesker der vil være aktive og ansvarlige, og det vil de frivillige 187

27. PULJER 190

ANVENDT LITTERATUR 192

NOTER 194

BILAG 197

logiske bannerfører". I Regnbuen kan de unge komme og gå som de har lyst, for Regnbuen har i princippet åbent døgnnet rundt. Første gang sidder en ung måske bare og kigger. Næste gang drister han eller hun sig måske til at bede om en personlig samtale.

To tredjedele af dem der kommer i Regnbuen er i øvrigt piger. En af dem kom fra en lille provinsby. Hendes historie er typisk for de unge, der bliver hjulpet af Regnbuen.

Da pigen var femten, blev hun anbragt på en pension, fordi hendes mor, der var enlig, ikke længere kunne styre sin datter. Pigen var desuden helt enormt skoletræt, men hun fik dog sin 10. klasses eksamen og også noget arbejde. Men så lukkede virksomheden, og da hun boede i et område med stor arbejdsløshed, tog hun sin rygsæk og drog af sted til København. Det var sommer og hun var 16 år. Så længe det var varmt i vejret klarede hun sig uden bolig, og da det blev koldt flyttede hun ind hos nogle bekendte, hun havde fået. Hun boede lidt på skift, snart hos en, snart hos en anden. På et tidspunkt blev hun udsat for noget der kan beskrives som voldtægt, men hun valgte at tie og holde det for sig selv, hvilket er typisk for mange kvinder i den situation. Når de kommer ud for et overgreb, og de befinder sig i en situation, hvor de er henvist til at klare sig selv, føler de sig nødsaget til at lade som om overgrebet ikke har fundet sted. Hvis de indrømmer over for sig selv, at det har fundet sted, har de også indrømmet, at de ikke længere kan klare sig selv, men de har intet valg, for de har ingen venner og ingen familie. Sådan var det også med den unge kvinde. Hun prøvede at leve videre, men mere sky end før. Hun sov efterhånden mere på trappeopgange og på værtshuse end hos sine bekendte. En dag kom hun på skadestue med en stofpsykose. De udskrev hende samme dag – vel vidende, at hun ikke havde arbejde og heller ikke noget sted at bo. Det eneste hun havde var et medlemskab af A-kassen, men da hun blev indlagt med en ny stofpsykose, overførte hospitalet hende til den lukkede afdeling, for nu havde man set hende så mange

gange, at man mente, at hun havde brug for ordentlig støtte til at få hold på sit liv. Efter et stykke tid kunne hun ikke holde ud at være på den lukkede afdeling, for der skete jo ikke noget med hende. Hun fik da lov til at komme over på den åbne afdeling, men efter et tidsrum forlod hun også den. Lægerne indberettede derefter til socialvæsenet, at patienten havde forladt hospitalet imod den lægelige ekspertises anbefalinger. Det medførte, at hun ikke længere var berettiget til at modtage sygedagpenge eller dagpenge, og hun overgik derefter til bistandshjælp, men fik samtidig at vide, at hvis hun ikke skaffede sig en folkeregisteradresse, kunne hun ikke få udbetalt sin bistandshjælp næste gang, og i den situation fandt hun frem til Regnbuen.

I dag har hun en bolig og hun har også haft arbejde, men hun er meget skrøbelig. Hun er bange for naboerne. Hun mener, at der er mikrofoner alle vegne. Kalle forklarer hendes paranoia, som et symbolsk udtryk for, at hun er bange for at blive isoleret i sin lejlighed.

Kalle selv er uddannet psykolog med første karakter fra Københavns Universitet, og han drømte i sin tid om den store verdensrevolution. Det gør han på en måde stadig, men den kommer nok ikke i hans levetid, selvom samfundet hele tiden producerer ødelagte mennesker, og han forstår ikke, hvorfor folk finder sig i det. Han har aldrig forstået det.

Kalles far var tjenestekarl på en gård syd for Roskilde, og efterhånden som landbruget affolkedes endte faderen som den eneste ansatte på gården. Til gengæld fik han titel af bestyrer, hvad der dog hverken ændrede hans arbejde eller hans løn, for det var umuligt at ændre på noget. Kalle så folk blive slidt op i grusgraven og på fabrikkerne, og ingen var i stand til at lave om på de stivnede magtforhold. I gymnasiet gik han sammen med overklassebørn fra hjem, hvor mødrene var på nervepiller og fædrene drak som svin. Alle syntes åbenbart det var i orden. Som studerende boede han i et slumkvarter nær Nyboder, hvor det vrimlede med narkomaner, drankere, fallerede direktører og prostituerede, og de

havde det alle ad helvede til. Alligevel gjorde de ikke oprør.

Kalle har set mange liv gå i stykker, og hvad ham selv angår, stammede han som barn og ung. Derfor studerede han datalogi og matematik, for hverken tal eller computere lod sig påvirke af en smule stammen. Men det var også en måde at gemme sig på, og efter nogle år besluttede Kalle, at han ikke mere ville lade sig styre af sit handicap, og han gav sig derfor til at læse psykologi på Københavns Universitet, for han troede, at han kunne finde et svar på sine problemer der; men han blev dybt skuffet. På psykologistudiet fandt han de samme mekanismer som havde ødelagt livet for mange af de mennesker, han havde kendt siden han var barn. Der var en individorienteret konkurrence, hvor de stærke klarede sig, mens folk fra ikke-akademiske miljøer havde så svært ved at slå sig igennem, at mange af dem simpelthen holdt op. De oplevede at der ligesom var en hemmelighed inde i systemet. En hemmelighed som de ikke kunne nå ind til. Det var som om en usynlig mur spærrede dem vejen, og de forstod ikke hvad det var. Mange endte med at mene, at det var dem selv, der var noget i vejen med, og gav op. Men fejlen var ikke deres. Fejlen ligger andre steder. Den ligger blandt andet hos psykologerne, hvis bevidsthed er præget af deres organisationsform, som er privat og individualistisk. Det gør deres arbejde til lapperier uden egentligt perspektiv, og det gør dem selv til ensomme og ofte ulykkelige mennesker, der hele tiden må søge hjælp og trøst hos kolleger, for åndeligt talt er de både dovne, feje og uvidende og har ladet sig indfange i de borgerlige overfladeformer, hvor enhver er sin egen lykkes smed.

Kalle mener at klassekampen endnu raser på fuld kraft. Han ser samfundet som et sted, hvor der er en overklasse, der består af en kulturel og økonomisk elite. Derunder er der en middelklasse, der er præget af angst for konflikter og for forandring. Under den finder man arbejderklassen, der er præget af megen menneskelig varme og som tænker i fælles-

skaber. Her finder man megen ægte solidaritet mellem mennesker, men der er også nogen, der går under sammen med deres klasse, for de tør ikke bryde ud af frygt for at blive beskyldt for at svigte – og derfor ender det med, at alle går under.

Kalles drøm er at det alt sammen skal være anderledes. Man kunne kalde det retfærdighed, siger han og taler om muligheden af en politik der ikke handler om magt, men om at bygge noget op i fællesskab, ligesom Regnbuen, der fungerer som et lille samfund, hvor ingen bestemmer over andre og hvor ingen har pligter. I Regnbuen gør enhver det, han eller hun er god til eller har lyst til. Forpligtelsen ligger i forholdet til fællesskabet. Alt skal være så åbent og synligt som muligt. Beslutninger træffes af dem der er til stede. Når man konstaterer et behov, siger man det med det samme. At holde det tilbage indtil forventede modstandere er gået, er „strukturtænkning“ og det kritiseres stærkt, når man ser det. Men man skal også passe på, at man ikke går hen og bliver et nyt „system“ for folk, der er i klemme. Kun ved at have en struktur helt uden hierarki kan man få øje på nogle af de grundlæggende problemer i forholdet mellem mennesker, og de er med til at skabe sygdomme, hvis kerne ikke er inde i mennesket, men som ligger i de forhold, mennesker lever under.

De unge der kommer i Regnbuen er kreative, tænksomme unge, men fælles for dem er, at de står i en vanskelig situation, og mange af dem har det ikke godt med deres eget liv. En del tror ikke længere på at det kan være anderledes. Nogen har måske fået et afslag på en læreplads, de har søgt. Andre har fået nej fra en uddannelsesinstitution, og måske er de blevet mødt med afslag efter afslag. Andre igen har måske en barndom, hvor de er blevet krænket, og den historie har de med sig hele tiden, og hver gang de kommer ud for en eller anden form for intim kontakt, føler de den gamle krænkelser på ny. Endelig sker det også for flere og flere, at de lever et

omflakkende liv, fordi det kan være svært at få noget at bo i. Man bor lidt hos venner og bekendte, man bor lidt på gaden, og derefter finder man nogle andre som man bor hos en tid. Man flakker kort sagt rundt og forsøger at få fodfæste. Mange af de unge der kommer i Regnbuen har skullet klare sig alene fra en meget tidlig alder. I de senere år har man flyttet denne grænse nedad, således at man nu i en yngre alder skal tage stilling til hvad man skal arbejde med som voksen, men når man så tidligt som i 9.-10. klasse beder de unge om at tage stilling hertil, er der en gruppe, der siger stop. De kan godt se værdien af at vælge, men de kan ikke selv gøre det, og de bliver derfor kørt agterud i løbet af kort tid.

Kalle taler om de forkastede unge. Det er den gruppe der bliver sendt fra socialcentrene til de steder hvor man aktiverer, men det kan en del af de unge faktisk ikke klare, og de bliver derfor sendt tilbage til socialcentrene, hvor man ikke aner, hvad man skal stille op med dem, for hvis de ikke kan arbejde i traditionel forstand, aner man ikke sine levende råd. Arbejdet er blevet altings håb. Hvis bare man får noget arbejde, tror man, at det vil det klare alle livets problemer, men sådan er det ikke, og en del af de unge svarer på denne idioti med at melde sig ud af det etablerede samfund. Flere og flere lever helt uden for samfundet. De modtager ingen bistandshjælp. De har ingen folkeregisteradresse. De bor måske i skurvogne i byens udkanter. Måske i forladte stuehuse på landet. På Nørrebro er der mange der deler små lejligheder, og der er også mange der bor under andres navn. Denne udvikling vil medføre, at vi snart får et proletariat som man skal tilbage til 30'erne for at finde magen til.

Andelen af unge der har været i kontakt med psykiatrien er også stigende, men deres liv er ikke blevet mere tåleligt af den grund. Typisk har de været i en stress-situation over en længere periode uden at få hjælp. Ofte er de kommet ind i en ond cirkel, hvor de bliver mere og mere bange for at være sammen med andre. Han eller hun isolerer sig i sin lejlighed og går

først ud efter mørkets frembrud. Bare det at købe en smøg kan være uoverkommeligt. Så kan man sidde en hel eftermiddag alene, og man tør ikke gå ud, for det er lyst og andre kan se én. Først når det bliver mørkt, kan man gå ned efter sine smøger. Det kan også være at man taber kontakten med sig selv, at man har svært ved at udtrykke sine følelser – især over for dem man er tæt på, veninder eller kammerater. I stedet får man en maske som de andre godt kan se, men som ingen får lov til at komme ind under. Og der er alt for få steder hvor man kan gå hen og bede om hjælp og behandling.

De unge ved også, at hvis man tager kontakt med det sociale system, skal man først visiteres, og det består i, at man skal fortælle om sit liv til én person, som fortæller det videre til en anden, som tager stilling til om man vil tage den pågældende i behandling eller ej. Et eller andet sted ved de unge godt, at hvis de skal igennem sådan en slags sortering, kan det ende med, at det problem de har fremlagt bliver vurderet som værende for lille – eller for stort.

Når man kommer indenfor i det psykiatriske system, gives der heller ikke en reel støtte. Der foregår derimod en klinisk observation, således at man fra lægelig side kan stille en diagnose, og når diagnosen er stillet, er der også lagt en behandlingsplan. Og planen er klassebestemt. Der findes en undersøgelse der påviser, at den støtte man får i det psykiatriske system, ikke primært er knyttet til det problem eller det symptom, man kommer med, men til ens sociale baggrund. Hvis man kommer fra mellemlagene eller fra overklassen, får man én slags samtale, men hvis man kommer fra arbejderklassen, får man stort set kun piller.

Nogle af de unge der kommer i Regnbuen har været på psykofarmaka i flere år. De føler, at livet er ved at gå i stykker, fordi de er i en kemisk spændetroje, og den vil de gerne ud af. I Regnbuen møder de en stor solidaritet. Kalle og de andre frivillige går på gaden og på værtshusene og leder efter folk, hvis de pludselig bliver væk, fordi de er ved at gå til i stoffer eller druk.

Regnbuens folk får patienterne ud af de psykiatriske hospitaler. Regnbuens folk lærer de unge at spille spillet, som for eksempel at gemme pillen under tungen. De sørger for at hospitalerne giver den lovpligtige oplysning om virkningen af den medicin, de tvinger patienterne til at tage. De anklager socialcentrene og tvinger dem til at tage de tunge sager op, der ellers får lov til at ligge nederst i dyngen. De klager, hvis de finder der er noget forkert, og de er ekstremt grundige, for de ved, at den mindste fejl vil få deres fjender til at falde over dem. Og hverdagen er fuld af historier.

En dag kom der en fyr med sin kammerat, satte ham i en stol og sagde: „I må gøre noget!“ Så gik han igen, og tilbage sad en godt tyveårig fyr med blanke øjne og lignede en våd fugleunge. Han rystede over hele kroppen, og han havde en stor taske, der var fyldt med forskellige slags piller og gamle aviser.

To år tidligere havde den unge fyr været nødt til at lade sig indlægge på en psykiatrisk afdeling, fordi han fik anfald af angst som blev værre og værre. Han havde forelsket sig i en pige som han var enormt glad for, og hun var også glad for ham, men alligevel blev angsten større og større. Han havde derfor været indlagt et år, og derefter var han blevet udskrevet til distriktpsychiatrien, hvor han kom med jævne mellemrum for at få justeret sin medicin, men nu var han bange for, at hans kæreste ville gå fra ham, for han fik det jo ikke bedre. Tværtimod, syntes han, at det aldrig havde været så svært at leve. Der måtte ske et eller andet.

I løbet af de samtaler som han i den følgende tid førte med Kalle, kom det for dagen, at hans forældre var blevet skilt, da han var i puberteten. Det havde sat ham i en uoverkommelig loyalitetskonflikt, og da han samtidig mødte en pige som han var blevet glad for, kom spørgsmålet om hvorvidt han turde føle og elske, for tænk hvis nogen blev vrede på ham, fordi han turde elske, og det var den konflikt, der havde fyldt ham med angst, og derfor henvendte han sig til det psykiatriske system, men i det år han havde været indlagt var piller den

eneste støtte han fik, dertil lidt gruppeterapi og en snak med en psykolog en gang hver anden eller hver tredje måned, men det var helt klart, at de satsede på psykofarmaka.

I Regnbuen var det helt anderledes. I de første måneder gik han til samtale med Kalle én eller to gange om ugen, derefter blev det reduceret til én gang om ugen det næste halve år, efter et år gik han over til én samtale om måneden og trapede til sidst helt ned. For han blev rask, fik børn og har i dag en lille selvstændig servicevirksomhed.

Dertil kommer, at han er meget aktiv blandt de autonome. Det kan vel ikke undre, men på den måde har Ekstra Bladet faktisk ret, når det skriver, at Regnbuen opdrager de unge til at bekæmpe det bestående samfund.

